SUBJECT

Pan-Balkan Union.

SEE ALSO 770.A-Athens. 1930.

DATE

10/11/29.-

CASE NUMBER

770.001-PAN-BALKAN UNION

JACKET No. 1

Please do not disarrange or remove papers from this jacket or deface jacket with office stamp or notations.

1—1235 U. S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE: 1935

IN

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Athens, October 11, 1929.

No. 1093

INDEX BUREAU
DEPT OF STATE

NOV 1 29

Subject: Proposed Union of the Near-Eastern Nations of Europe.

FOR DISTRIBUTION - CHECK Yes No
To the Field
In U. S. A

INDEX BUREAU
770.001 - Pan Balkan Union

DEPARTMENT OF STATE
NOV - 1 1929
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to report the substance of a conversation which I had this morning with Mr. Michalakopoulos, the Minister for Foreign Affairs, which merits, I think, the Department's careful consideration, not because we have any direct interest in the proposals made, but because of the opportunity open to us to lay the foundation for a good understanding between the somewhat discordant Near Eastern nations without doing violence to our traditional policy respecting Europe. Since coming out to the Near East, I have been more and more impressed with the danger to the world's peace arising out of the unfortunate interrelations of these States, which are intended by nature and self-interest to live together in sympathy. We should never forget that the last great war began in Serbia. Once or twice in the past, I have mentioned to the Department that probably it would be an excellent thing if these several

FILED
MAR 27 1930

countries

countries founded something like our Pan-American Union which would give them a much needed free outlet for expressing their views, and enable them, in dealing with minor economic problems, gradually to work up to a thoroughly good political understanding. I have had conversations, too, with various foreign ministers in Athens along this line, and found them sympathetic to the idea, but incompetent to grasp its potentialities or to develop a working program.

This morning, somewhat to my surprise, Mr. Michalakopoulos brought up the subject himself. We had been talking about the "United States of Europe" and the very nebulous views which Mr. Briand entertained on this subject (Mr. Michalakopoulos having attended the celebrated dinner given by the French Prime Minister in Geneva at which the subject was broached), whereupon Mr. Michalakopoulos, after discussing the "United States of Europe" as a somewhat fantastic conception, especially if the League of Nations is to continue to function, remarked that a Union of the Near Eastern nations of Europe was something attainable and extremely desirable in itself. It was no longer accurate, he continued, to speak of the states he had in mind as the Balkan countries. Turkey was not geographically a Balkan country; Serbia had interests in the direction of Italy which made her less than formerly a Balkan country; and Rumania was nowadays only in a very secondary degree a Balkan country; but they were all Near Eastern countries and it was desirable, for their own sakes and for the world's peace, that they should iron out their difficulties, live together in harmony, and develop together their economic and commercial resources which were rarely conflicting and were susceptible of substantial extension. Mr. Michalakopoulos described

somewhat

somewhat humorously the efforts of the League of Nations to bring about a harmony in the Balkans by setting up a committee in which eminent gentlemen who were not citizens of Balkanic countries, sincerely endeavored to bring about an arrangement. But these efforts came to nothing and Serbia and Rumania had both retired from the committee, the former alleging that each time there was a meeting, Bulgaria presented a series of complaints which if discussed in committee, would lead to nothing and simply take up time. It appears that all well meant efforts to unite the Near Eastern States have come to naught thus far, partly because they were engineered by non-Near Easterners and partly because they were too ambitious, always beginning at the top, always raising highly controversial issues not yet ripe for settlement, and entirely overlooking the more modest problems, important in themselves, the settlement of which would bring about a wider personal acquaintance between leaders of thought in the several countries concerned and gradually pave the way to complete mutual comprehension.

After considerable talk, back and forth, between Mr. Michalakopoulos and myself, it came down to this - that he was strongly in favor of a union in which the Near Eastern States should meet together as equals, forming an International Parliament to be composed of a reasonable number of responsible parliamentarians of each country. They might meet as the delegates of the Pan-American Union do meet, to discuss a program prepared in advance by a permanent working organization. As any organization of this kind must have a home, and as its home in proximity to any existing important city might create the thought that somebody was securing material advantage from the location of the headquarters, Mr. Michalakopoulos proposed an island in the Aegean as likely to give general satisfaction. He

suggested

suggested the island of Thasos, which is easily accessible, whose archaeological remains are interesting, and where there is no trade or commerce which could be affected by its being set up as a sort of Near Eastern capital. He thought that Greece would be only too happy to waive its political jurisdiction over such portion of the island as might be necessary for international purposes, and generally to provide every proper guarantee for the neutrality of the territory affected.

Mr. Michalakopoulos thought that if the program which I have roughly outlined were advanced by Greece or any other Near Eastern state, or even a great European power, it might be difficult to secure its acceptance; but if the idea were put forth in a friendly way, formally or informally, by a country like the United States, obviously having no interest of its own in the matter, something might be done with it, and if once the proposals could be gotten before all of the countries concerned, their governments would see the advantages of the contemplated arrangement and would join heartily in providing for its execution. There were questions of public health, eradication of cattle disease, improvement of shipping facilities, exchange of parcels by post, transmission of letters between several countries on payment of domestic postage, uniform classification of goods for customs purposes - these and a thousand other subjects would provide plenty of material for a working organization to deal with, but the great benefit would come from an annual meeting of say 200 parliamentarians and responsible political leaders who are now complete strangers to each other.

My own

My own thought is that if we could get along with this program, one of our wealthy and generous citizens might be found who would provide for the erection of a building not unlike the Pan-American building at Washington, and whose disinterested gift would create an enthusiasm for the idea not otherwise so easily obtainable. The Department may prefer to have nothing to do with the foregoing suggestions but as their only purpose is to advance the cause of peace, I am hopeful that it may be deemed wise and desirable to write informally on the subject to our Ministers and Ambassadors at Constantinople, Sofia, Belgrade, Bucharest and Tirana, in order to obtain an exchange of views following which something more positive might be done.

I have the honor to be, Sir,

Your obedient servant,

Robert P. Skinner.

RPS/cwf

IN

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Athens, December 2, 1929.

No. 1171

DEC 20 29

DEPARTMENT OF STATE
DEC 21 1929
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

Subject: Proposed Union of the Near-Eastern Nations of Europe

INDEX BUREAU
770.001 - Pan - Balkan Union/2

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

770.00/163

The ideas which I expressed in my despatch No. 1093 of October 11, 1929, in regard to the practicability of slowly bringing together the Balkan peoples by means of an organization resembling more or less the Pan-American Union, seem to be making some progress, having indeed been taken up within the last few days by Mr. George Kafandaris, former Prime Minister, and after Mr. Venizelos, probably the most influential factor in public life in this country at this time. Mr. Kafandaris, whose health prevents him from being as active as he would be otherwise, has recently been in attendance at the International Parliamentary Commercial Conference held in Berlin, and in a statement given to the press for publication on November 30th, he mentions that at the Conference he formulated a proposition tending to the organization of regional parliamentary assemblies which should

FILED
MAR 27 1930

should be held every year; and more particularly such an assembly comprising representatives from Greece, Yugoslavia, Rumania, Turkey, Bulgaria and Albania. This proposition, says he, "was rejected by manifestly artificial arguments, and, down at the bottom, in consequence of apprehensions felt by representatives of the Great Powers. They said that such a regional organization would produce international combinations not advantageous in certain respects, by elevating the regional spirit."

Mr. Kafandaris is not discouraged by this, as the representatives of the States directly concerned adopted with enthusiasm and without reserves, an idea, the realization of which they consider as necessary, useful and not difficult. After pointing out that a world-wide parliamentary conference is invertebrate and lacking in elements of permanent vitality, he continues:

> "On many occasions up to now, Greece, finding itself at the head of the same movement, the idea has been discussed of a Parliamentary Confederation susceptible of eliminating causes of discord and assuring the pacific co-existence and progress of these peoples. However, every time that this idea has been put forward, there has arisen and dominated, the spectre of local dissensions, contrasting strongly with present day interests, and thus sincere desires were paralyzed and the confederation remained in the condition of a simple seductive vision.
>
> "We cannot seriously pretend that the memory of bloody local conflicts has been completely extirpated, nor do the interests of the Near Eastern countries coincide absolutely in all things. On the other hand, it is beyond doubt that horror of war has transformed the historic psychology of the peoples. For my part, I see no more efficacious way to bring about a continual contact as broad as possible between the representatives of the nations than by the institution of a Balkan Parliamentary Conference, coming together annually. This institution, as I conceive it, might assemble in turn in the capitals of the countries concerned, and they would be represented by a number of members of parliament, comprising in addition to technical members, 30 deputies and senators.
>
> "It is desirable that the delegations should be formed partly of members elected from the political leaders, especially acquainted with parliamentary affairs, to the end that the debates should not be deprived of indispensable light, and that the necessary continuity in the work should be maintained. At the assemblies, questions of a general nature would be discussed, as, for example, those

"which receive the attention of the International Parliamentary Commercial Conference, but also, preferably, questions bearing upon acute contrasts which may exist should not be taken up at all until the ground has been sufficiently prepared for a final effort. Before doing this, all other questions should be inquired into where interests coincide and do not essentially differ, the settlement of which might develop the economic, intellectual and social solidarity of the Balkan States. It would not be without utility to organize, as a parallel movement, an annual conference of the Press.

"Would such a Parliamentary Conference replace the Confederation? It would replace it only in part, but surely it would prepare it. When, in consequence of its operation, the errors and misunderstandings amongst those who direct public opinion are dissipated, when reciprocal ignorances and hostile dispositions are replaced by acquaintance and confidence, by social and intellectual relations, when the violent diatribes of the press - preludes to sharp diplomatic notes - are replaced by friendly conversations and sincere efforts towards understanding, when cooperation upon economic ground begins to yield its fruits, when there shall be a unification of customs regulations, of the monetary system, of commercial rights, when rail communications have been established and roads multiplied, then the Balkan Confederation in the sense nowadays given to that term, that is to say, the economic and practical sense as distinguished from the fusion of the peoples, then the Balkan Confederation will be ready in all respects, and to proclaim it in form will be a comparatively easy matter."

Mr. Kafandaris mentions in the foregoing that the efforts of the Balkan peoples to lay aside their misunderstandings have been frustrated by outside influences. It is too early now to say whether the present movement which he has initiated will assume practical form or will succumb to these same outside influences, but from what I hear I am disposed to believe that a sincere effort will be made to accomplish something positive.

If, in these circumstances, such an organization as the Carnegie Endowment for International Peace could be induced to interest itself in this matter, perhaps it might thus make a contribution to the

permanent peace of the world of really incalculable value. The tender of a suitable administrative building for use in the manner in which the Pan-American building in Washington is used, would certainly (so it seems to me) give rise to a healthy state of mind in the Balkan countries and open up the possibility of securing certain practical results. I think that everyone familiar with the origins of the last war will agree that if what is vaguely described as the "Balkan question" can be settled once and for all, one of the greatest dangers of disturbance to world peace will have been eliminated.

I have the honor to be, Sir,

Your obedient servant,

Robert P. Skinner.

Copy to E.I.C., Paris.

RPS/cwf

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Athens, April 25, 1930.

No. 1335

Subject: The Pan-Balkan Union

MAY 14 30

DEPARTMENT OF STATE
MAY 15 1930
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

FOR DISTRIBUTION — Yes No
To the Field
In U. S. A.

Personal letter to Mr. Skinner 7/7/30 [illegible]

INDEX BUREAU
770.001 - Pan. Balkan Union /3
FILED
JUL 10 1930

~~The Honorable~~

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to report that during my conversation with the Minister for Foreign Affairs, this morning, Mr. Michalakopoulos not only spoke of Turkish matters (reported in another despatch) but voluntarily brought up the subject of a Pan-Balkan Union. The Department will recall that in my No. 1093 of October 11, 1929, I discussed this matter, and made a suggestion or two, although up to the present time the subject matter of the despatch has not been referred to either in the form of an instruction, or in informal comment from the Division of Near Eastern Affairs.

770.00/163

The particular reason for bringing up the subject today was the press announcement that a "Balkanic Conference" would be held at Athens next autumn under the auspices of the unofficial World Peace Association which held a congress in Athens last October. Mr. Papanastassiou, who is at present the President of the World Peace Association, is quite enthusiastic about

this

this coming conference, which, as he said to me several weeks ago, might develop into an official organization in which all the Balkan nations would be represented.

Mr. Michalakopoulos told me quite bluntly that he did not think the unofficial conference which Mr. Papanastassiou had in mind would amount to anything, that the Peace society back of it was itself unofficial and unimportant, and, finally, that until the governments themselves could be induced to gather around the same table, there could be nothing but talk, and not very interesting talk at that. Nevertheless, he continued, the Hellenic Government would welcome Mr. Papanastassiou's conference and if his prediction as to its futility should not be verified, he would be the first to admit it and rejoice over the success attained. All of this was intended to lead up to our previous conversation outlined in my despatch of October 11, 1929.

Mr. Michalakopoulos was very desirous of knowing whether the Carnegie Peace Foundation authorities had shown interest in the matter. The Carnegie Peace Foundation is known here as having sent a number of amiable professors to Athens, who make speeches in English which comparatively few understand, about nothing very definite in particular. He said he hoped that I would remind them of the great importance which their active participation, properly directed, in Balkan affairs might have upon the peace of the world. He said there was no need to send lecturers, however able, merely to talk in general or specific terms about Balkan peace, as everybody wanted peace. Neither he nor anybody else in this part of the world wished the Carnegie organization to spend money for the benefit of the Near East, but it happened to be true that in order to get a Balkan understanding

understanding properly started, it was indispensable that the first impulse should come from outside, and from a quarter that could not be suspected of an ulterior motive. He was sincerely of the opinion that the peace of the world depended in large measure upon continued peace in the Balkans, and peace in the Balkans could only be made permanent by means of a genuinely good understanding between the States. This would be a work of patience and persistence, beginning with the discussion of questions of practical and uncontroversial character, gradually working up to a good political settlement, and, more than all else besides, bringing about a wide personal acquaintance between the leaders in the several States - something which has never existed in the past.

I, myself, believe that if it were possible to bring the present situation discreetly to the attention of Dr. Nicholas Murray Butler, and if, as a result, the institution over which he presides would make a simultaneous proposition to each of the Balkan States, setting forth a willingness to erect a Pan-Balkan building at an eligible point, and at the same time laying down a tentative plan for an organization upon the lines of the Pan-American Union, the proposals would be received with gratitude and would constitute a more important contribution to the cause of peace than anything or everything that has been done by the Foundation up to the present time. I cannot see how an effort of this kind, having the United States as its starting point, could involve us in any political embarrassment whatever. If the effort should result in failure, nothing much would have been lost, and success, on the other hand, would reflect honorably upon all those concerned in it.

I am

I am persuaded that the United States can, in a quiet way, do more for the Near East than all other countries in the world, and I hope very much that the Department will be favorably inclined towards the views which I have attempted to set forth. In case Dr. Nicholas Murray Butler intends to come to Europe this summer, and the Department wished it, I would willingly arrange to meet him somewhere for the purpose of informal discussion of this matter with him. In any event, I would be glad to be informed if the Department has objections to my writing to Dr. Butler on the subject entirely on my own responsibility.

Since dictating the foregoing I have heard from Senator George H. Moses, who is now in Athens, that during his first conversation with Mr. Venizelos, the latter expressed his strong hope that something might be done soon to bring the Near Eastern States together by means of an official organization modeled more or less on the Pan-American Union.

I have the honor to be, Sir,

Your obedient servant,

Robert P. Skinner.

RPS/cwf

DRAFT

(?)

My dear Mr. Minister:

HOLD

My attention has been directed to your despatch No. 1335 of April 25, 1930, and to related despatches, dealing with the interest recently manifested by certain prominent members of Greek public life in the creation of a Pan-Balkan Union, similar in character to the Pan-American Union. You ask to be informed if there is objection to your writing on the subject, entirely on your own responsibility, to Dr. Nicholas Murray Butler, (?) President of the Carnegie Endowment for International Peace.

I see no objection to informal correspondence on this subject with Dr. Butler, or to informal discussion of the matter with him, provided this is done in such a way as to make it perfectly clear that you are acting entirely in your capacity as a private citizen, and without relation to your position as a representative of the United States Government.

Sincerely yours,

(SECRETARY'S Signature)

The Honorable
Robert P. Skinner,
American Minister,
Athens.

DEPARTMENT OF STATE File Cuba

DIVISION OF NEAR EASTERN AFFAIRS

May 29, 1930.

Mr. Cotton:

I think you will be interested in this short memorandum setting forth Mr. Skinner's interest in seeing founded a sort of Pan-Balkan Union similar in purpose to our Pan-American Union.

Mr. Skinner asks permission to write informally or to speak personally on the subject to Dr. Nicholas Murray Butler, the President of the Carnegie Endowment for International Peace.

I see no objection to his so doing but I should like to receive your views before replying to Mr. Skinner.

WSM/MNB

Wallace Murray

770.00/170

UNDER SECRETAR

MAY 29 1930

DEPT. OF STATE

File

770.00/170

Index Bureau
RECEIVED
JUL 10 1930
Dept. of State

DEPARTMENT OF STATE

DIVISION OF NEAR EASTERN AFFAIRS

July 9, 1930. May 28, 1930. Cmd

Mr. Murray:

Since Mr. Skinner has been in the Near East, he has become very much impressed with the possibilities of a Pan-Balkan Union, similar in organization and function to the Pan-American Union.

The thoughts which are running in Mr. Skinner's mind are, I believe, substantially as follows: Peace in the Near East is essential to the peace of Europe and of the world at large. An organization similar to our Pan-American Union would provide a tangible and practical working basis for cooperation, hitherto lacking, by means of which Near Eastern countries could in time shake off their age-old hates, fears and petty jealousies. The organization would have a home similar to our Pan-American building at Washington, with probably a permanent staff and Secretariat. There would be regular meetings of the delegates of the several countries, and discussion of a program which might be prepared in advance by the permanent staff. There would be questions of public health, eradication of cattle diseases, improvement of shipping facilities, exchange of parcels by post, uniform classification of goods for customs purposes - and a thousand other questions of a practical and uncontroversial nature. The great benefit would come not from the actual

accomplishments

FILED
JUL 11 1930

J.W. 770.00/- Pan-Balkan Union/3

accomplishments along such lines but rather from the mere fact of meeting, from the establishment of personal contacts through an annual meeting of say 200 of the outstanding parliamentarians and responsible political leaders of the several countries. Such men, now strangers, would in time come to understand each other and each others problems. By meeting in friendly conference to deal with minor economic and technical matters, they might very well in time arrive at a thoroughly good political understanding. In any event Mr. Skinner feels that nothing would be lost and much might be gained if the Near East could have an organization similar to our Pan-American Union.

While Mr. Skinner does not say so I think he also has in mind the thought that an organization of this kind would provide an excellent outlet for the "excess steam" which Near Eastern countries somehow always manage to store up.

There is reason to believe that the present moment is propitious for advancing such a program. Mr. Venizelos is interested in the scheme and hopes that something may be done with it. Mr. Venizelos is, I believe, generally regarded by students of the Balkans as the greatest force for peace today in that part of the world. His leadership along this line seems to be gaining recognition more and more by the other Balkan countries, in spite of their many differences and

animosities

animosities. It would seem a pity if the experiment could not be made during Mr. Venizelos' time.

There are indications that other Balkan countries are beginning to entertain the idea of a Pan-Balkan Union.

Mr. Michalacopoulos, the Greek Foreign Minister, is an enthusiastic supporter of the plan. He has on several occasions voluntarily brought the subject up in his talks with Mr. Skinner and has expressed the hope that the initial inpulse might come, formally or informally, from the United States. If the idea were advanced by any of the Near Eastern countries, on even by a great European power, it would undoubtedly be difficult to secure its acceptance; but Mr. Michalacopoulos feels that if the Carnegie Peace Foundation were to interest itself in the project, much might be expected.

Mr. Skinner states in this connection:

> "I, myself, believe that if it were possible to bring the present situation discreetly to the attention of Dr. Nicholas Murray Butler, and if, as a result, the institution over which he presides would make a simultaneous proposition to each of the Balkan States, setting forth a willingness to erect a Pan-Balkan building at an eligible point, and at the same time laying down a tentative plan for an organization upon the lines of the Pan-American Union, the proposals would be received with gratitude and would constitute a more important contribution to the cause of peace than anything or everything that has been done by the Foundation up to the present time. I cannot see how an effort of this kind, having the United States as its starting point, could involve us in any political embarrassment whatever."

In a conversation with Mr. Skinner some time ago, Mr. Michalacopoulos spoke of the difficulty which might arise over the selection of a home for the organization and proposed an island in the Aegean as likely to give general satisfaction.

> "He suggested the island of Thasos, which is easily accessible, whose archaeological remains are interesting, and where there is no trade or commerce which could be affected by its being set up as a sort of Near Eastern capital. He thought that Greece would be only too happy to waive its political jurisdiction over such portion of the island as might be necessary for international purposes, and generally to provide every proper guarantee for the neutrality of the territory affected." (See Despatch No. 1093 of October 11, 1929 from Legation at Athens).

Mr. Skinner's present thought is set forth in his most recent despatch on the subject (No. 1335 of April 25, 1930) as follows:

> "I am persuaded that the United States can, in a quiet way, do more for the Near East than all other countries in the world, and I hope very much that the Department will be favorably inclined towards the views which I have attempted to set forth. In case Dr. Nicholas Murray Butler intends to come to Europe this summer, and the Department wished it, I would willingly arrange to meet him somewhere for the purpose of informal discussion of this matter with him. In any event, I would be glad to be informed if the Department has objections to my writing to Dr. Butler on the subject entirely on my own responsibility."

NE CWA/MNB

Personal and Confidential

July 9, 1930.

My dear Mr. Minister:

We have read with a great deal of interest your despatch No. 1335 of April 25, 1930, and related despatches, dealing with the interest recently manifested by certain prominent members of Greek public life in the creation of a Pan Balkan Union, similar in character to our Pan American Union. Particular note has been made of your desire to be informed whether the Department would have objection to your writing on this subject, entirely on your own responsibility, to Dr. Nicholas Murray Butler, President of the Carnegie Endowment for International Peace.

The matter has been given considerable thought by various officers in the Department and I have discussed it at some length with the Under Secretary. Mr. Cotton was very strongly of the opinion that we should meticulously avoid anything which might be interpreted as a gesture or even a suggestion

The Honorable

Robert P. Skinner,

American Minister,

Athens, Greece.

770.001/170

770.001- Pan. Balkan Union/4

suggestion of official interest. The matter was one in which, according to his views, the Department could not and should not take such an interest. Mr. Cotton agreed, with some reluctance, that I might draft a letter to you, subject to the Secretary's approval, stating that the Department would not object to your corresponding informally with the Carnegie Peace Foundation, but that in any conversation or discussion of the subject into which you might enter, it should be made perfectly clear that you were acting entirely in your capacity as a private individual and without reference to your position as a representative of the United States Government.

Mr. Shaw, who was then acting for Mr. Castle, was inclined to take a somewhat less favorable view than the one just expressed. He felt that the chances of success for an organization of this kind in the Balkan countries were exceedingly problematical. Apart from the question of all the age-old hates, suspicions and petty jealousies, any attempt to create a Pan Balkan Union would cut directly across three present-day orbits of influence, namely the League of Nations, the Little Entente, and the political policies of Italy in the Balkans. Mr. Shaw was of the opinion that from a perfectly pragmatic point of view these obstacles were such as to leave little or no hope of success for a Pan Balkan Union. Furthermore there was the question

of

of Albania, which, for reasons well known to us all, would presumably not be allowed to take part in such a Union. Then there was the attitude of Rumania to be considered. Rumania seemed to be facing more and more to the north and west, and might not be at all enthusiastic about being included in a Balkan Union.

Under the circumstances outlined above it has seemed best to send you this brief preliminary sketch of the sentiments entertained in certain quarters of the Department, and to request your views on the points raised, before taking the matter up with the Secretary.

Sincerely yours,

Wallace Murray

NE CWA/EVD

CR
Jul 8 1930 ✓

PM RECD

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Athens, May 5, 1930.

No. 1344

IRWG

Subject: Comment upon informal comment.

INDEX BUREAU
DEPT. OF STATE
PUBLICATIONS SECTION
MAY 21 1930

DEPARTMENT
DIVISION

INDEX BUREAU
770.001 - Pan-Balkan Union/5

FOR DISTR

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to refer to informal comment from the Division of Near Eastern Affairs on despatches received from this Legation during the month of March, 1930, all of which is suggestive and useful.

The interest of Mr. Venizelos in fostering an atmosphere of good-will among Balkan countries has been noted in the Department, and in another despatch, written a day or two ago, I discussed somewhat extensively a similar interest on the part of the Minister for Foreign Affairs in this matter. I should be glad to have a free hand to correspond with Dr. Nicholas Murray Butler in regard to American cooperation in bringing about the creation of a Pan-Balkan Union, this cooperation to take the form of a contribution sufficiently generous to permit of the erection of an administration building. I enclose a pamphlet which reaches me, entitled - "Greece and Peace in

the Balkans

JUL 11 1930

the Balkans," by Mr. Pericles Papadopoulos, who is working in close connection with Mr. Papanastassiou. These gentlemen and the organization which they represent are now endeavoring to bring about an unofficial conference between representatives of the Balkan countries, with a view to "intellectual cooperation," as it is somewhat vaguely described. The conference, should it take place, may do some good in focusing public attention on the desirability of closer and more friendly relations, but I agree with Mr. Michalakopoulos that nothing positive is to be expected until governments themselves take up the subject. The most inspiring example for the people of this region to keep in mind is the Pan-American Union. If the results of cooperation brought about by the Pan-American Union are not dramatic, they are useful, and their greatest usefulness has been in creating in all of the republics of North and South America a fairly large body of prominent men who are acquainted personally with the leaders in the other countries, and their problems.

The Division of Near Eastern Affairs mentions the popular feeling in Athens against the Power and Traction Company, and asks whether the American hydraulic project envisages a system of electrical current which is safe as well as inexpensive. American projects for the moment are in abeyance, and certainly have not developed to the point where there can be any discussion of details. The American proposals contemplate the creation of a producing plant. In this connection, I may say that I am having a protracted, and thus far unsatisfactory,

discussion

discussion with the Ministry of Communications in regard to the attitude of that Ministry towards American electrical devices. These devices to a large extent are ruled out of this market, although almost invariably of high quality, on the ground that they present dangers in a community which uses a 380/220 voltage alternating current. On the other hand, cheap German material is accepted by the "experts" of the Ministry quite willingly. I have made this situation the subject of long and animated talks with Mr. Michalakopoulos, and the Minister of Communications himself, and I think that I have made the Foreign Minister understand that we are strongly indisposed to accept this objectionable form of discrimination. I have now gotten the two Ministers into the position that they have agreed to discuss the subject, item by item, as to the devices involved, and I am about to pass on my instructions to the Commercial Attaché and the private interests involved. What surprises me is that our own commercial people have accepted this discrimination so long without special complaint.

The Division mentions the Review of the Greek Press of March 7th, and asks whether the supposed agreement between the Greek and Turkish Governments "provides any practicable means whereby the question of the property of 'exchangeables' may be settled once for all time." Alas, no! There has been no settlement, and, as explained in my despatch No. 1334 of April 25, 1930, there is no telling when an agreement will be reached.

I have the honor to be, Sir,

Your obedient servant,

Robert P. Skinner

Enclosure as stated

RPS/cwf

PÉRICLÈS PAPADOPOULOS

ANCIEN CONSUL GÉNÉRAL

DIRECTEUR DU BUREAU DU XXVIIe CONGRÈS UNIVERSEL DE LA PAIX

LA GRÈCE ET LA PAIX BALKANIQUE

POUR LA FONDATION A ATHÈNES D'UN INSTITUT D'ENTENTE BALKANIQUE

ÉDITION DE LA SOCIÉTÉ HELLÉNIQUE
DES AMIS DE LA PAIX
ATHÈNES
1929

THIS DOCUMENT MUST BE RETURNED
TO THE INDEX BUREAU

770.001-Par-Balkan Union/5

A son Excellence
Monsieur Robert Skinner
Ministre des Etats Unis d'Amérique
Hommage de l'auteur
P. Papadopoulos
Athènes
Janv 1930.

LA GRÈCE ET LA PAIX BALKANIQUE

POUR LA FONDATION A ATHÈNES
D'UN INSTITUT D'ENTENTE BALKANIQUE

PAR PÉRICLÈS PAPADOPOULOS,
ancien Consul général,
Directeur du Bureau du XXVIIe Congrès Universel de la Paix.

DIX ans déjà se sont écoulés, depuis que l'humanité écrasée, déchirée, est enfin sortie de la plus sanglante des guerres, de la guerre européenne de sinistre mémoire. Certes, il n'est point insignifiant, le pas que le monde a fait depuis lors dans le chemin de la paix et vers l'organisation de celle-ci. La S.d.N., si limitées qu'aient été jusqu'à présent sa mission et son action, et malgré les déceptions qu'elle a causées dans certaines circonstances, est et sera un puissant facteur de paix, une grande espérance, la plus grande peut-être, pour l'avenir pacifique de l'humanité. De tous les points du monde civilisé, parmi les vainqueurs et les vaincus d'hier, ont surgi et ne cessent de surgir les plus nobles initiatives en vue de la paix du monde. Quels que soient les sarcasmes dont les sceptiques accablent les Accords et les Pactes de toute espèce, beaucoup d'entre ceux-ci du moins, et à coup sûr le Pacte de Locarno et le

Pacte Briand-Kellog, doivent être considérés comme des pierres solides, pouvant servir de fondements à la paix internationale. Malgré cela, il est difficile d'affirmer que le monde soit entré définitivement dans la voie de la paix. Un spectateur impartial et attentif de la vie politique internationale et de l'esprit qui la dirige aurait même le droit de douter si et jusqu'à quel point l'humanité a pris le vrai chemin qui conduit à la paix. L'esprit belliqueux et militariste, ou, si l'on préfére, l'esprit de défense et de sécurité pousse les États à des armements insensés. De nombreux problèmes, hérités de la guerre, n'ont pas encore trouvé leur solution. Dès que les intéressés abordent ces problèmes de front, voulant les résoudre une fois pour toutes, de façon à faire renaître l'espoir d'une évolution désormais normale des relations internationales, on assiste à une explosion de passions et de haines si vives que l'on se demande si l'humanité a déjà oublié par où et par quoi elle a passé. L'esprit de méfiance et de suspicion mutuelles, l'esprit de chauvinisme exclusif continue à régner et à troubler l'esprit des hommes. Dans l'intervalle, le malaise économique mondial augmente, au lieu de diminuer, et les problèmes sociaux deviennent de jour en jour plus compliqués. Or, on sait combien la paix sociale est solidaire de la paix extérieure.

Si telles sont les impressions que l'on rapporte de l'examen général de l'évolution politique internationale, est-ce que nous avons le droit, nous autres Balkaniques, d'être plus optimistes, si nous limitons nos regards aux Balkans? Après tous les deuils, après tous les malheurs dont nous a accablés la guerre,—il faudrait dire **les guerres,** —y a-t-il lieu de croire que parmi les peuples balkaniques l'œuvre de paix, l'esprit de paix, a fait plus de progrès et de conquêtes?

Malheureusement les remarques ci-dessus, concernant l'évolution politique et la paix du monde en général, trouvent leur pleine application, peut-être même plus frappante, dans notre horizon balkanique. Un de nos amis, le professeur G. Scelle qui fait autorité en matière de droit international et est, de plus, un des partisans et des apôtres les plus fervents de la S.d.N., examinait récemment les dangers d'une nouvelle guerre européenne. Après un coup d'œil sur la situation générale, il abordait naturellement les problèmes balkaniques. Dépeignant sous les plus noires couleurs l'évolution politique dans les Balkans, M. Scelle terminait par la remarque suivante:

«C'est le devoir des Grandes Puissances et de la S.d.N. »d'exercer une tutelle sévère et de défendre à ces enfants »terribles des Balkans de jouer continuellement avec la paix »de l'Europe sous le prétexte de leur souveraineté. La sou»veraineté des peuples correspond à la majorité des indi»vidus et il n'est de peuples majeurs que ceux qui respectent »les droits de l'homme et du citoyen».

M. Scelle n'est ni le premier ni le seul en Europe qui, lorsque l'occasion s'en est présentée — et malheureusement nous ne fournissons que trop souvent de telles occasions — se soit exprimé, par la parole ou par la plume, d'une façon si sévère pour les peuples balkaniques. Il m'est même plusieurs fois arrivé, à Génève, dans les cercles internationaux ou ailleurs, d'entendre porter sur les peuples des Balkans des jugements plus sévères encore. Je ne sais quelle impression vous laisse cette crudité de langage des étrangers, qui dissimule tant de mépris à notre égard et à l'égard de notre civilisation. Quant à moi, j'ai toujours éprouvé et j'éprouve toujours un double sentiment: un sentiment d'indignation et un sentiment de honte. D'abord un sentiment d'indignation. Il faut avoir la conscience en règle et bien tranquille pour juger les autres et surtout

pour les juger si sévèrement. Or, l'Europe a décidément, ou du moins doit avoir la conscience si lourde et si chargée en ce qui concerne nos désordres et nos misères balkaniques que, ne fût-ce que par respect pour elle-mème, elle ne devrait pas s'arroger le droit de nous juger. En effet, qui est le premier responsable des dissensions et des déchirements entre peuples balkaniques, si ce n'est l'Europe elle-même? Sous les traits d'un ange gardien, elle a exploité et, au lieu de les refréner, comme elle aurait dû, elle a excité les faiblesses et les défauts des petits peuples balkaniques encore sans expérience de la vie politique, et cela dès le premier jour de leur indépendance pour ne pas dire auparavant. N'est-ce pas l'Europe qui en toute occasion, par son système bien connu des influences et des protections, par les intrigues et les corruptions de consciences, a, de tout temps, entretenu la division parmi les peuples balkaniques? N'est-ce pas elle qui, exploitant des haines historiques bien connues et les jalousies entre peuples voisins, les a toujours poussés les uns contre les autres? N'est-ce pas elle, cette respectable et vénérable dame, qui a choisi les Balkans pour les transformer en un champ de manœuvres politiques, mue par des intérêts généralement bas et inavouables? Comment donc ne pas s'indigner quand on lit ou qu'on entend des Européens qui nous jugent et nous condamnent sans se rappeler leurs propres responsabilités? Je vous avoue que ce sentiment d'indignation que nous éprouvons, non seulement nous, les Grecs, mais aussi, je suppose, les autres peuples balkaniques, il ne m'a jamais été possible de le réprimer, toutes les fois qu'il m'a été donné soit d'écrire à ce sujet, lorsque je faisais du journalisme à Genève, soit de répondre à mes interlocuteurs étrangers.

Mais, comme je l'ai dit plus haut, en même temps que ce sentiment d'indignation, j'ai toujours éprouvé et

j'éprouve encore un profond sentiment de honte toutes les fois qu'éclate contre nous cet âpre réquisitoire des étrangers. Quelque graves que soient les responsabilités que les Puissances européennes portent sur leurs épaules en ce qui concerne nos dissensions interbalkaniques, et bien que, règle générale, tous les Balkaniques aient été, les uns plus, les autres moins, victimes des machinations et des rivalités de l'Europe, le réquisitoire de celle-ci contre nous n'est pas cependant dénué de fondement. Le fait que nous n'avons pas encore compris, nous les Balkaniques, que c'est pour nous un intérêt primordial, une question de vie ou de mort, de nous entendre mutuellement et de vivre en bonne intelligence, le fait que nous continuons à nous entre-ignorer et à nous entre-haïr, ne prouve-t-il pas, clair comme le jour, que nous sommes bien, ce dont nous accuse M. Scelle, je veux dire des mineurs au point de vue politique et en substance des non-civilisés. Toutes les pages de l'histoire de la vie politique des peuples balkaniques, les anciennes comme les plus récentes, contiennent malheureusement des éléments et des témoignages capables de justifier les accusations portées contre nous. Si nous pouvons, en quelque sorte, présenter certaines circonstances atténuantes pour le passé, nous sommes tout à fait inexcusables, de n'avoir pas, aujourd'hui encore, pris entièrement conscience du crime que nous commettons contre nous-mêmes, contre notre développement social, notre prospérité publique, notre humanisme. En effet, c'est un véritable crime que de continuer à porter le fardeau des faiblesses et des préjugés anciens, de convoiter les biens les uns des autres, prêts à la première occasion à rouvrir les blessures du passé qui ne sont même pas encore cicatrisées. Bien que voisins, nous vivons isolés, nous nous ignorons essentiellement, nous voulons et persistons à vouloir nous ignorer les uns les autres. L'heure approche où tous les continents

seront reliés par des ponts aériens, et le Grec continuera à ignorer le Bulgare, le Bulgare le Roumain, le Roumain le Serbe, et ainsi de suite. Le contre-coup naturel et fatal d'un tel isolement moral et intellectuel entre voisins, sera une suspicion mutuelle, une hostilité latente qui, même si les circonstances politiques actuelles l'empêchent de se manifester, couvera toujours, prête à éclater à la première occasion. L'esprit de revanche rongera ceux qui se croient lésés. Nous continuerons à nous armer jusqu'aux dents, les uns au grand jour, les autres en cachette, à épuiser notre budget, et à nous enliser dans les déficits pour de stériles dépenses militaires. Entre temps, nos peuples ne feront que gémir de plus en plus sous le poids d'une crise économique sans issue, d'une misère intolérable. Nous compliquerons à plaisir le problème social déjà pourtant assez compliqué, et cela à la grande joie des ennemis de l'ordre et de la légalité, des éléments anarchiques et subversifs bien connus.

Certes, je ne suis pas le seul à qui cette évolution, ou plutôt cette stagnation de la mentalité politique des Balkans, inspire de telles inquiétudes. Je n'ai pas, non plus, la prétention de signaler aujourd'hui des choses et des dangers inconnus. Ce qui est même consolant, c'est que non seulement en Grèce, mais aussi dans d'autres centres des Balkans des voix semblables, et non en petit nombre, se sont déjà fait entendre. Il s'est trouvé, parmi les publicistes et les politiciens, des hommes qui se sont inquiétés comme nous, et qui, comme nous, ont invité les peuples balkaniques à laisser de côté leurs vieilles rancunes et leurs préjugés surannés et à entrer résolument dans la voie de l'entente mutuelle après avoir renversé préalablement le mur que le chauvinisme a élevé entre eux. Car sans cela, ils seront condamnés à pencher continuellement sous le poids d'une vie misérable, avec des soupirs et des gémissements

à croire que c'est là leur seule production nationale, sans jamais connaître ces jouissances élémentaires, morales et matérielles, auxquelles à droit aujourd'hui tout peuple civilisé.

Mais est-ce qu'il suffit de ces voix isolées qui s'entendent aujourd'hui pour s'éteindre demain? Il s'est trouvé aussi, il est vrai, des gouvernements balkaniques qui ont prouvé qu'ils avaient conscience des dangers qui menacent les Balkans s'ils ne changent pas leurs méthodes et leurs systèmes du passé. C'est ainsi qu'ont été rédigés et signés, il n'y a pas longtemps encore, le pacte gréco-roumain et récemment le pacte gréco-serbe d'amitié et d'arbitrage, ce dernier beaucoup plus important que le premier à cause de la difficulté des problèmes qu'il fallait d'abord résoudre. Sous ce rapport même, nous pouvons certes être fiers, car c'est la Grèce qui avec insistance et patience, a cherché à donner aux relations entre États balkaniques cette direction des pactes d'amitié et d'arbitrage tout à fait en harmonie avec les principes de la S. d. N., direction privée de toute pointe et de toute arrière-pensée à l'adresse d'un tiers. Comme on le sait la Grèce recherche, avec la même insistance et avec beaucoup plus de patience encore, la conclusion d'un pacte semblable avec la Turquie et avec ses autres voisins. Cette direction politique est approuvée par tous les partis sans exception ainsi que par l'unanimité de l'opinion publique grecque.

Mais ce que je tiens à accentuer en ce qui concerne ces pactes, c'est que, **quel que soit le nombre des pactes que l'on arrivera à signer, le chemin vers la pacification réelle des Balkans restera toujours éloigné tant que ces pactes ne seront pas abrités par l'accord, la pacification et le désarmement des esprits des peuples balkaniques.** Il est certain que les pactes en question, témoignant des tendances et des dispositions des gouvernements, aplanissent

le chemin de la pacification, et cela est, d'après moi, leur plus grande signification. Mais, en substance, ce ne seront que de «simples calmants, appliqués sur des blessures toujours ouvertes» comme les a caractérisés spirituellement un publiciste étranger. Il y aura toujours des gouffres béants, et si ces gouffres ne sont pas comblés, si les peuples ne sont pas spécialement éduqués, imprégnés de l'esprit de la paix, il subsistera toujours le danger de voir le premier souffle d'un vent contraire renverser les Pactes et tous les autres Accords des gouvernements. Les gouvernements, les hommes d'État ont surtout pour tâche, pour mission de résoudre, de régler les problèmes urgents d'aujourd'hui, les problèmes du présent. Aux peuples, spécialement aux classes intellectuelles et aux initiatives privées, il incombe d'amasser le matériel nécessaire pour construire un édifice meilleur que l'édifice actuel, l'édifice de l'avenir, capable d'assurer à ses locataires un plus grand bien-être et une sécurité plus stable. Les Balkans sont habités par différentes races, dont chacune a son passé national, ses traditions particulières. Comment ces races réussiront-elles à s'abriter dans un tel édifice unique, à s'entendre au moyen d'une seule et même langue, la langue de la paix, la langue d'une harmonieuse coexistence? Comment réussiront-elles à cesser d'être un volcan d'antipathies nationales, et à s'entendre sans se fusionner? à comprendre que les divisions qui les séparent conduisent fatalement à des intrigues, et à des influences étrangères, à de soi-disant protections, et que la protection d'une puissance étrangère, quelle qu'elle soit, est toujours une servitude? Comment persuader aux peuples balkaniques que les guerres, même victorieuses, sont désastreuses non seulement pour le vaincu, mais aussi pour le vainqueur? que l'étendue géographique qu'ils habitent ne renferme pas uniquement des agneaux et des loups—ici rien que des agneaux et là rien que des loups—,

mais qu'elle est habitée tout simplement par des hommes ayant les mêmes faiblesses, les mêmes besoins, les mêmes désirs, bien plus par des hommes qui, par suite d'infiltrations réciproques survenues dans le cours des temps, par suite d'une longue coexistence sous un même joug, ont presque des us et coutumes communs, une mentalité commune et sont les uns pour les autres plus parents qu'étrangers? Comment réussir à leur persuader que sans renier ni leur nationalité, ni leur langue, ni leurs traditions, ils peuvent s'unir entre eux par les liens indissolubles d'une vie commune paisible et heureuse? Comment leur persuader que, s'ils veulent pour eux-mêmes et pour leurs descendants des jours meilleurs, il faut qu'ils cessent de regarder constamment en arrière, afin de ne pas subir le sort de la femme de Loth. Sur quels fondements faut-il s'appuyer, quel programme de travail faut-il suivre pour arriver à ce but?

Je serai heureux si, par ce que je vais exposer à ce sujet, j'arrive à inspirer la conviction que ces fondements ne sont ni introuvables ni impossibles.

Prenant en considération les principes de la S. d. N. et l'œuvre créatrice admirable qu'elle a accomplie ces dernières années dans des directions analogues, et m'inspirant de ces principes et de cette œuvre, je propose la fondation à Athènes d'un «**Institut d'Entente Balkanique**», Le modèle, que d'ailleurs il ne s'agit pas de copier servilement, mais qui pourra nous donner les principales directives pour un tel organisme, ce modèle existe, il est déjà prêt. C'est l'«**Institut international de Coopération Intellectuelle**» de Paris. Quel est son historique et quel est le but de sa fondation?

La S. d. N. a comme organes principaux: l'Assemblée de ses membres, le Conseil et le Secrétariat général. Il faut mentionner également certains organismes d'un caractère

autonome, tels que le «Bureau International du Travail» et le «Tribunal International de La Haye.» Mais elle possède aussi divers organismes **auxiliaires**, dont les uns ont un caractère purement technique, par exemple: Communications, Hygiène, Finances. D'autres sont simplement connus sons le nom de **Commissions**. Ces commissions ont un caractère consultatif. Elles étudient et préparent du matériel pour les sessions du Conseil et de l'Assemblée de la S.d.N. Ces Commissions sont nombreuses, les unes sont permanentes, les autres non. Au nombre des permanentes, il y en a justement une sous le nom de «Commission de Coopération Intellectuelle» et comprenant 15 membres, tous des personnalités importantes de diverses nationalités. Le but de cette Commission est de créer et d'encourager toutes sortes de moyens de contact intellectuel entre les peuples, de collaborer avec les intellectuels de tous les pays et principalement de tâcher de développer dans les jeunes générations un enseignement en conformité avec l'existence et le but de la S. d. N.

Le Gouvernement français, s'inspirant du programme et du but de cette Commission, a pris l'initiative de proposer à l'Assemblée de la S. d. N., en Septembre 1924, d'approuver la fondation, à Paris, et sous le patronage de la S. d. N., de l'Institut International de Coopération Intellectuelle dont j'ai parlé plus haut et dont le but devait être de seconder les efforts de la Commission correspondante de la S. d. N. La S. d. N. approuva la proposition et ainsi fut fondé l'Institut en question. C'est un organisme tout à fait original. C'est une personne morale de droit interne, sans qu'elle se confonde légalement avec la S. d. N. Cependant cet Institut se trouve en contact très étroit et en collaboration avec elle, ce qui est tout naturel, puisqu'il a été fondé après entente entre elle et le Gouvernement français. D'ailleurs son Conseil d'Administration se compose des mêmes

personnalités que la Commission de Coopération Intellectuelle de la S. d. N. Économiquement, il subsiste grâce à des subventions de différents États: France, Pologne, Hongrie, Tschékoslovaquie, et si je ne me trompe, de la S. d. N. elle-même, puisque cette dernière a le contrôle de son budget et de sa gestion financière. Il est facile de deviner les mobiles particuliers qui ont poussé la France à prendre l'initiative de la fondation de cet Institut qui, à première vue, peut être considéré comme un luxe, puisqu'un organisme de ce genre existait déjà près de la S. d. N. La France a voulu, entre autres, je pense, en fondant cet Institut à Paris, tonifier, et développer davantage un étroit contact moral et intellectuel avec ses ennemis d'hier et spécialement avec ses voisins allemands. Pensée et désir qui honorent en vérité la France et les hommes politiques qui les ont conçus.

C'est à quelque chose d'analogue, à quelque chose d'approchant, mais avec un but et un programme en harmonie avec les besoins balkaniques, que vise ma proposition que la Grèce prenne l'initiative de la fondation à Athènes d'un «Institut d'Entente balkanique». Il est inutile de faire remarquer combien une telle initiative honorerait la Grèce au point de vue international et combien l'opinion publique apprécierait ce geste et cette preuve tangible que sa politique étrangère n'a qu'une base et qu'un but: la paix dans les Balkans.

Comment est-ce que nous entendons l'existence, le fonctionnement et l'action d'un tel «Institut d'Entente balkanique»? D'abord en ce qui concerne son organisation et spécialement le choix de son personnel qui sera interbalkanique, il est tout indiqué que l'on devra prendre comme modèle «l'Institut International de Coopération Intellectuelle.» Cela, principalement, pour éviter tout soupçon et toute jalousie entre voisins, qui doivent être considérés et être en réalité, absolument dans la même mesure,

les piliers de l'Institut. Par conséquent pour l'administration et pour le choix du personnel interbalkanique de l'Institut nous devrons réclamer la collaboration de la S. d. N. comme cela a lieu pour l'Institut de Paris. Je m'étendrais trop et je m'écarterais de mon sujet si j'entrais dans des détails du mode d'élection du personnel interbalkanique de l'Institut. Il suffit que j'insiste sur ce point — et cela est capital—que, en adoptant pour base de l'organisation et de l'administration le même système que celui de l'Institut de Paris, nous excluons toute création de questions personnelles, toute suspicion, tout malentendu interbalkaniques.

Quelles sont les bases financières de l'Institut? Sur ce point aussi nous prendrons pour modèle l'Institut de Paris. Le Gouvernement hellénique y consacrerait le premier — noblesse oblige — une subvention annuelle raisonnable et en rapport avec ses faibles moyens. Les autres Gouvernements balkaniques suivraient fatalement son exemple, dans l'impossibilité où ils seraient de refuser leur concours à une telle œuvre. Les États balkaniques dépensent tant d'autres sommes, et des sommes colossales, inutilement, stérilement gaspillées pour des guerres éventuelles, qu'il serait simplement monstrueux que ces États refusassent leur obole à un organisme interbalkanique dont le but sera la paix! D'un autre côté, la S.d.N. voyant que cet organisme nouveau-né répond si bien à son programme et à son idéal, considérerait comme de son devoir de le soutenir et de l'aider. Mais il reste encore une autre ressource: la bourse des pacifistes richissimes et surtout des Américains. S'ils étaient éclairés comme il faut sur le but de l'Institut, je crois qu'ils ne refuseraient pas d'y consacrer une partie des donations qu'ils font dans des buts analogues. Les cercles internationaux crient sans cesse que nous, les Balkaniques, nous sommes la «poudrière de l'Europe», «un foyer permanent de guerre», ils seraient donc

bien inconséquents et peu sincères, s'ils ne venaient pas renforcer notre croisade pour la pacification des Balkans.

Il nous reste à examiner comment, par quels moyens, par quelle méthode de travail l'«Institut d'Entente Balkanique» pourra le mieux atteindre son but.

Les cercles intellectuels des Balkans, en général, les Corporations déjà existantes et les Clubs qui travaillent dans ce même but constitueront un premier et sérieux champ d'action de l'Institut. En conséquence une de ses sections les plus importantes sera la ***SECTION UNIVERSITAIRE et ÉDUCATIVE.*** Cette section aura la compétence de coordonner, de réunir en un faisceau les intentions et les actions de solidarité et d'entente interbalkaniques des classes intellectuelles, quel que soit l'endroit où aient lieu et de quelque nature que soient ces manifestations. De créer un contact étroit et régulier entre professeurs et instituteurs des États balkaniques. D'obtenir l'échange de professeurs entre les différentes universités balkaniques, ce qui se pratique déjà dans nombre d'Universités européennes. Le système international d'enseignement, tendant à créer une culture et une mentalité internationales a déjà trouvé, comme on le sait, son application à l'Académie Internationale de La Haye, à l'Institut des Hautes Études Internationales de Paris et à un Institut du même genre à Genève. L'enseignement est donné par un personnel international à un auditoire international. Cette section, toujours dans le même but, poursuivra l'échange d'étudiants soigneusement choisis dans les différentes universités balkaniques. On sait combien difficilement s'effacent les connaissances et les amitiés nées sur les bancs de l'université. D'un autre côté, l'Institut réglera les détails du séjour des étudiants échangés, de telle façon que l'étudiant étranger puisse se passer de pensions et d'hôtels et trouve un abri dans des familles choisies avec soin, de préférence dans les cercles intellectuels. De cette

façon, il se familiarisera plus vite avec le milieu ambiant et se l'assimilera peu à peu. Il se divertira avec son entourage. Il pénétrera peu à peu dans les mœurs sociales, dans les habitudes de l'endroit. Il apprendra plus facilement la langue étrangère. Il fera des connaissances, il se liera d'amitié, il aimera, sera aimé, et il finira par ne plus se sentir étranger dans un pays étranger. Cette connaissance intime, cette fréquentation mutuelle doit nécessairement se trouver à la base de toute estime, de toute confiance, de toute entente réciproques. Nous craignons habituellement, nous soupçonnons ceux que nous ne connaissons pas. Ceux à qui il a été donné de faire leurs études dans des Universités étrangères, ceux surtout qui ont vécu dans des familles, sont à même de juger et de comprendre quelles racines profondes de sympathie pour le lieu et les gens du lieu développe la vie d'étudiant dans ces conditions. A la même section, il incombera également d'organiser des excursions de professeurs, d'instituteurs, d'étudiants dans le but de les faire se connaître les uns les autres, de développer entre eux des liens d'amitié, de les familiariser avec le pays. « Nous ressemblons, disait un jour très à propos, le Ministre des Affaires Étrangères de Serbie, M. Marinkovitch, à ces habitants des grandes villes, qui demeurent tous dans de vastes immeubles, mais dont aucun ne connaît son voisin.» Ce sera cette section également qui devra faire connaître dans les écoles l'existence et le but de la S.d.N. Elle aura aussi la mission très importante d'examiner et de contrôler les livres d'histoire et les manuels scolaires. Ces livres et ces manuels, sans négliger aucunement le passé national de chaque peuple, doivent en même temps réussir à entraîner les jeunes esprits vers des conquêtes humanitaires, à créer l'émulation pour le progrès scientifique et à inspirer la confiance dans la solidarité d'intérêts moraux et matériels des peuples balkaniques. Par conséquent elle devra apporter

tous ses efforts, afin que l'on rejette des livres scolaires ces vénéneuses proclamations chauvines, faites de haine pour les peuples voisins et dont est habituellement abreuvée, depuis l'âge le plus tendre, la jeunesse balkanique. Les peuples doivent apprendre à se respecter les uns les autres; ils ne doivent pas penser seulement aux injustices qui leur ont été faites, mais aussi à celles qu'ils ont faites aux autres. Ils doivent reconnaître leurs défauts et profiter mutuellement de leurs vertus. La S.d.N. a déjà pris l'initiative d'adresser des recommandations à ce sujet aux différents États et entre autres à la Grèce. Il faut dire à l'honneur de la Presse hellénique qu'elle a unanimement approuvé cette initiative de la S.d.N. Il est temps que l'éducation, aussi bien que la religion, cessent d'isoler les peuples. Il est temps qu'elles se transforment en forces de synthèse et d'union.

Une autre section de cet Institut sera la ***SECTION ECCLÉSIASTIQUE.*** Cette Section aura pour but et pour mission une mobilisation spirituelle des Églises balkaniques en faveur d'une propagande pacifique. Le haut clergé, mais aussi le bas clergé doivent prendre conscience du grand rôle qu'ils ont à jouer dans la pacification et la fraternisation des peuples balkaniques. Si, sous les voûtes de toutes les églises des Balkans, montent chaque jour des vœux «pour la paix de l'univers entier», ce serait une grande inconséquence, pour ne pas dire irrévérence, de la part du clergé balkanique, de rester les bras croisés dans la lutte pour le triomphe de cette paix, sinon «dans l'univers entier» comme le souhaite l'Église, du moins dans notre propre maison. Et notre maison, c'est presque tous les Balkans. L'Église pourrait faire beaucoup pour propager une idée si conforme à sa mission et à son idéal. Il ne s'agit pas ici seulement de prédications. Si nous prenons en considération l'activité sociale et autre des prêtres étrangers, et, dans

l'espèce, du clergé protestant, nous aurons une idée de ce que pourrait faire aussi le clergé balkanique, malgré les circonstances vraiment dures dans lesquelles il vit. La Section Ecclésiastique de l'Institut aura, entre autres soins de son ressort, celui de convoquer régulièrement des Congrès Ecclésiastiques interbalkaniques. Ces réunions n'auront rien de commun avec les Synodes Ecclésiastiques connus et ne s'occuperont pas des questions organiques ou dogmatiques de l'Église. Par conséquent il ne sera pas impossible que même des représentations d'un autre culte prennent part à ces assemblées. Leur but exclusif sera les relations mutuelles entre les ministres des différentes Églises, le développement de liens réciproques, la délibération et la recherche en commun des moyens d'action et de propagande, les mieux appropriés en chaque circonstance, qui puissent servir et faire triompher la paix dans les Balkans. Il existe déjà une union internationale des Églises avec un programme semblable; mais elle a un caractère général et vise, comme nous l'avons dit, à la paix «de l'univers entier». Fatalement son action n'a sur les Balkans qu'un contre-coup insignifiant. Occupons-nous d'abord de notre propre paix, sans bien entendu refuser notre collaboration à la paix des autres. « Charité bien ordonnée commence par soi-même,» dit un proverbe français. Ensuite, il est temps de songer sérieusement à faire cesser le schisme bulgare. Les raisons historiques bien connues qui l'ont imposé ont désormais disparu. Aujourd'hui, ce schisme non seulement entretient la division entre deux Églises du même culte, mais il constitue également un sérieux obstacle psychologique au rapprochement politique des deux peuples. Sur ce terrain également, l'action de l'Institut, en sa qualité d'intermédiaire, pourra être d'une utilité exceptionnelle.

Une autre Section de l'Institut sera la ***SECTION de***

la PRESSE. Nous savons tous quelle force colossale la Presse représente aujourd'hui. Il y a certes des gens qui, dans des moments de juste indignation maudissent jusqu'à son existence. Que de fois la Presse, mal informée, superficiellement écrite, poussée par des mobiles secrets et répandant des rumeurs dénuées de fondement, n'a-t-elle pas troublé l'opinion publique, n'a-t-elle pas ébranlé les relations normales et pacifiques des États entre eux? Mais, d'un autre côté, on ne peut pas nier que la Presse sérieuse et ayant conscience de sa mission — et il y en a heureusement des exemples — ne constitue un facteur des plus importants pour éclairer l'opinion publique et faire avancer la civilisation. C'est justement dans cette direction qu'agira la Section de la Presse de l'Institut que nous avons en vue. Elle se trouvera constamment en contact et en relation avec la Presse de tous les centres des Balkans. Elle éditera un bulletin spécial de renseignements balkaniques pour l'usage de la Presse: on y fera ressortir tout mouvement balkanique où qu'il se produise, toute manifestation en faveur de la solidarité et du rapprochement interbalkaniques, et l'on y démentira ou rétablira à ses justes proportions toute nouvelle de nature à troubler la paix balkanique. La Section de la Presse aura aussi pour mission d'organiser, alternativement dans les différents États des Balkans, des Congrès de Journalistes. Ces Congrès auront l'avantage de faire se connaître mutuellement, de mettre en contact ceux qui dirigent l'opinion publique dans les Balkans, de leur faire voir les pays voisins, les différents peuples, leurs besoins, leurs progrès et leur développement. On y échangera des idées, on y étudiera, on y délibérera quelles mesures sont les plus convenables, quels moyens sont les plus propres pour amener un rapprochement balkanique.

Parallèlement à cette section, on en fondera une autre

très importante, La ***SECTION de PROPAGANDE*** de l'Institut. Cette section aura pour but d'organiser une bibliothèque interbalkanique où sera collectionné tout imprimé, tout écrit ayant trait au but poursuivi par l'Institut. Cette Section s'ocupera également de l'édition ou de la traduction de livres conformes au but poursuivi par l'Institut. Cette Section sera aussi compétente pour organiser des conférences dans tous les centres balkaniques, dans les villes, dans les villages même, et pour toutes les classes sociales. Pour ces conférences, on choisira des partisans convaincus, de véritables apôtres de l'Idée, capables de persuader, capables de faire entrer dans les esprits la nécessité impérieuse de la coexistence pacifique des peuples balkaniques dans le but d'amener de jour en jour plus étroitement leur collaboration, leur rapprochement intellectuel, économique et politique. Et des partisans, des apôtres de cette idée, on en rencontre aujourd'hui dans tous les États balkaniques. La Section de Propagande se trouvera aussi en contact et en collaboration avec les écrivains et les cercles artistiques. L'art peut, à coup sûr, servir la cause de la paix. Est-ce qu'il est besoin de comprendre la langue d'un autre peuple pour subir l'influence de sa peinture? Cette Section collaborera aussi avec les cercles théâtrals et cinématographiques et tâchera d'amener les théâtres et les cinématographes à enlever de leur programme tout ce qui peut froisser un peuple voisin et à y ajouter, à créer au besoin des œuvres et des représentations qui serviront l'amitié balkanique. Il s'est déjà réuni à Paris un Congrès Théâtral International; on a fait et on fait encore des démarches pour la fondation d'un Théâtre international dans le but d'aider à la fraternisation des peuples.

La Section de Propagande de l'Institut donnera aussi toute son attention aux classes ouvrières et aux Corporations. Elle les éclairera, elle collaborera avec elles en faveur

de la paix, de la paix réelle et non de celle que promettent les éléments subversifs de la société avec le triomphe de l'anarchie, source de la misère générale. Mais l'athlétisme lui-même, les différentes réunions athlétiques pambalkaniques doivent trouver dans cette section une animatrice, un soutien, une aide. Il va sans dire que cette section sera aussi en contact très étroit avec toutes les Chambres de Commerce et les autres organisations dont le but est l'expansion des relations économiques mutuelles.

Deux autres sections de l'Institut seront la ***SECTION POLITIQUE*** et la ***SECTION D'ACTION FÉMININE.*** La première aura pour but de concentrer les efforts et l'action de tous les cercles politiques et parlementaires des Balkans, partisans de l'idéal de l'Institut. La mission de la seconde sera d'utiliser le concours féminin, si précieux aujourd'hui, et d'assurer l'étroite collaboration de toutes les Corporations et de tous les Cercles Féminins à la propagation de l'idée de la Paix et de la Fraternisation balkaniques.

Voilà, à peu près, comme je me figure, dans ses grandes lignes, l'«Institut d'Entente balkanique» dont je propose la fondation à Athènes. Il n'est pas étrange du tout qu'il se trouve des sceptiques auxquels, moi et mon initiative, nous ferons hausser les épaules de pitié, qui me traiteront de naïf et mon initiative de pure utopie. On oublie que tout progrès de l'humanité a d'abord passé par la phase de l'utopie. Pour ne pas me perdre dans une foule d'autres exemples, qu'il me soit permis de m'arrêter seulement sur l'exemple si vivant et si instructif de la Suisse. Qui aurait pu, il y a à peine un siècle, prévoir ou prédire, sans passer pour un naïf et un utopiste, la coexistence pacifique et la fraternisation, puis ensuite, graduellement, l'union en un seul et même État, la Confédération Helvétique, des différentes races qui habitent le pays, races qui, divisées en une foule de petits États indépendants s'entre-combattaient et s'entre-

déchiraient exactement comme les Balkans, plus fanatiquement peut-être puisqu'elles avaient aussi entre elles des guerres de religion. Un Suisse d'un Canton quelconque était un étranger, un ennemi pour ceux du Canton voisin. Les Cantons suisses appliquaient entre eux le protectionnisme douanier, chacun avait sa monnaie, ses poids et mesures. En 1814 même, les Cantons de Berne, d'Argovie et de Vaux étaient à la veille d'une guerre, et le Canton d'Uri faisait une incursion dans le Tessin. Pourtant l'utopie de la fraternisation et enfin de l'union de tous ces petits États qui se déchiraient hier encore est aujourd'hui une réalité. Et quelle réalité! Eh! bien cette réalité s'est accomplie dans un intervalle de trente ans environ, de 1815 à 1847, et l'on ne peut pas dire que ce soit pour des raisons de sentiment ou de mutuelle sympathie. Mais c'est que, parmi les Suisses, il s'est trouvé des hommes pratiques et clairvoyants, il s'est trouvé des Ligues patriotiques qui ont compris quel danger commun menaçait toute l'étendue géographique de la Suisse. Et ce danger, c'était de voir s'éterniser les guerres civiles avec les catastrophes, les misères, les convulsions qui les accompagnent; c'était de voir les étrangers intervenir sans cesse dans leurs affaires, les leurrant, corrompant les consciences, exploitant tout et tous pour leurs buts et leurs intérêts particuliers. Alors ces hommes, ces ligues se sont faits les hérauts, les propagateurs de cette idée que les Suisses ont un intérêt vital à s'entendre entre eux, afin de ne pas devenir définitivement la proie de l'étranger, à se réconcilier afin de vivre, à s'unir afin d'être heureux. Leurs voix conquirent peu à peu les masses populaires. Dans ces lieux où l'on ne connaissait auparavant que les guerres, les deuils, les ravages et les privations, commença à prendre racine l'esprit de paix et de solidarité mutuelle. Sans conscience nationale commune, du moins comme nous entendons cette conscience, sans

traditions communes, sans origines communes, sans langue commune ni même sans religion commune, malgré les premières difficultés qui furent colossales, les Suisses sont arrivés à former aujourd'hui un État solidaire, un des États les plus avancés, les plus civilisés et les plus heureux du monde; un État où l'union ne veut nullement dire fusion, où l'unité fédérative n'a pas empêché le moindre des cantons de conserver son autonomie, sa langue, sa religion et jusqu'à ses traditions.

C'est cette propagation de ces hommes pratiques et clairvoyants, de ces ligues de la Suisse d'il y a un siècle, cette propagation si conforme aujourd'hui aux principes de la S.d.N., que doit entreprendre à présent l'Institut d'Entente Balkanique, dont nous demandons la fondation à Athènes. Nous sommes, nous autres Balkaniques, tout comme les Suisses, différentes races avec des traditions différentes. En nous unissant comme eux, nous n'avons pas à perdre notre entité nationale, pas plus que ne l'a perdue le plus microspique des cantons suisses. Mais il ne s'agit pas de cela aujourd'hui; il ne s'agit pas non plus de la solution idéale du problème balkanique par la formation d'une Confédération Balkanique. Cela sera, sans doute, le fruit d'un avenir éloigné, un beau rêve d'une réalisation lointaine encore, mais peut-être pas autant que nous le pensons. Pour le moment notre appel doit être une invitation à une connaissance, à un rapprochement mutuels plus étroits, un appel à la paix et à la fraternisation; un appel à l'étude en commun de nos besoins réciproques; un appel de frères à des frères que des événements fatals ont séparés jusqu'à présent, mais qui ne réussiront que dans une coexistence pacifique à cicatriser les plaies du passé, et à trouver des remèdes pour les maux d'aujourd'hui, que ces maux soient économiques ou sociaux; appel qui aura, entre autres, le résultat immédiat de faciliter la solution radicale des ques-

tions aujourd'hui encore pendantes entre les Gouvernements, questions de communications, questions de minorités, questions douanières et autres. La pénétration, la fréquentation mutuelle nous permettra à nous de comprendre comment sent une âme bulgare, roumaine, serbe, turque, et aux autres, une âme grecque. Nous nous rendrons compte alors que les distances entre ces âmes ne sont pas, après tout, si grandes. Les peuples qui viennent en contact étroit avec d'autres, même si ce sont des adversaires de la veille, comprennent mieux et très souvent respectent leurs points de vue; ils estiment ces peuples, ils apprennent quelque chose qu'ils ignoraient et en tirent toujours quelque profit. Si les civilisations des peuples ne doivent pas toujours leur naissance à de tels croisements, on peut dire qu'elles leur doivent, règle générale, un plus grand développement. Cette greffe réciproque, pour ainsi dire, appliquée à l'arbre balkanique, — à l'homme, à la société, à la race,—le fortifiera et le préservera peut-être de tout danger de dégénérescence.

La fondation d'un «Institut d'Entente Balkanique», avec le but et le programme d'action que je viens de développer, peut devenir le commencement de la réalisation des meilleures espérances pour l'avenir des Balkans. Il suffit pour cela qu'un souffle de foi ardente dans la possibilité de la réalisation d'un tel idéal, passe par-dessus tous les centres des Balkans, villes et villages, par-dessus toutes les classes sociales et fasse crouler tous les retranchements du chauvinisme. Il suffit, d'autre part, qu'on comprenne qu'à l'heure actuelle il serait stupide et criminel pour les classes sociales des Balkans, qui sont censées monter la garde autour des traditions vénérables du passé, de continuer à laisser béatement le bel étendard de la pacification et de la fraternisation des peuples balkaniques entre les mains des éléments communistes, des éléments subversifs de l'or-

dre social, de ces éléments qui, dupant la multitude et en particulier les consciences crédules du peuple, et surtout des ouvriers, travaillent sournoisement à la misère et à la décomposition générales.

Malheureusement ma voix n'est pas suffisante pour réveiller, à elle seule, les esprits et les consciences. Elle est encore plus insuffisante pour que prenne chair et os l'«Institut d'Entente balkanique» dont je propose la fondation à Athènes. Il faut que toutes les bonnes volontés s'unissent, il faut qu'il se trouve le plus grand nombre possible de partisans, d'apôtres enthousiastes de l'Idée. Il faut, avant tout, que le Gouvernement Hellénique veuille bien l'approuver et l'adopter. Pouvons-nous l'espérer?

On a dit, on a répété, à bon droit, que la Grèce ancienne a été le berceau de la civilisation humaine. Ne serait-ce pas très humiliant pour les descendants de cette Grèce ancienne, pour les enfants de la Grèce nouvelle, de montrer qu'ils sont incapables de se mettre à la tête d'une telle croisade pacifique, d'une nouvelle Course du Flambeau vers des voies nouvelles de civilisation conduisant à la pacification et à la prospérité des Balkans, et, par là, au règne de la Paix universelle.

THE GEOGRAPHIC BASIS OF BALKAN UNITY.*

My remarks this afternoon are concerned particularly with the geographical aspects of peace in the Balkan States. To me this approach is not only a wise one, but also most logical and significant. The history of a nation can be stated only in terms of geography; the origin of people, ther characteristics and ideals bear a close relation to the land which they inhabit. Yet neither country nor people lives to itself alone, since world civilisation is not only affected by, but also permeates the political, social, religious and economic life of each State. No longer it is possible to conceive of any political or non-political unit as either isolated from all other regions, or as self-sufficient under itself; therefore, the past, the present and the future of any country can be clearly appraised only in terms of its relations with its neighbours as well as with more distant lands.

As a geographer I assert positively that all land boundaries are artificial. The silent yet powerful forces of nature underlie all of life's activities, yet the land stage on which we dwell is too often neglected, owing to the great emphasis placed upon human motives and passions. The territorial limits of modern nations are established more by economic consideration than geography, and are more political in feature than either economic or geographic. However, the forces of geography cannot be thwarted merely because they are so grossly ignored by politicians and statesmen. A boundary by water, especially in the case of location on important littoral such as Greece possesses, is a logical development. Land boundaries, however, are constantly advancing, retreating, and wavering, for the simple reason that nature's gods refuse to be content with boundaries made by men. It should become readily apparent to the wise, therefore, that geographic considerations must be cogently studied in all matters of public and private concern. Whether of war or peace, unfortunately no person has ventured to prepare and publish books on the subject, either of the geography of War or the geography of Peace. Until we know more definitely and concretely regarding these momentous questions we must continue to remain more or less blind to the great issues of life's existence. It is my personal belief that the most satisfactory technic to follow in reaching a Utopia is to approach the subject and all its intricate problems from the standpoint of regional geography. This analysis of mine means that a country's location is the focus of international relations.

It is no new discovery to you to be advised that the most intimate foreign relations pertaining to Greece are with the neighbouring countries. This general statement is true of practically all countries, yet conspicuously so here, because of the unusually high degree of coast line with respect to land area, and of the fact that there are no land boundaries except on the northern frontier. While it is doubtless true that the Great Powers will continue to take an interest in Balkan affairs, frequently other than that of meddling, as they have done in the past, no thoughtful person can reach any conclusion other than that the prospects of stability and peace in this part of the world rest squarely upon the countries most concerned. There is no Balkan State which is strong enough either in area, population, natural resources, industry or finance, to assert its case in the manner which it desires or deserves. Therefore, it becomes clear that the only logical way in which each country can benefit itself is to establish closer relations with its neighbours. The present need is more pressing than ever before, due to the startling growth of new and independent States since the world War, together with the startling appearance of revolutionary and radical progress in political, social and economic thought. One result is that the outside Powers are individually weaker, hence less able to exercise and influence their protection over the affairs of small countries. To meet this changed condition in world affairs, therefore, the most sane procedure is for weaker units to link themselves together in order to produce as strong a chain as possible as a result of connecting the individual weak links. This chain might assume countless forms, in order to achieve varied purposes; but nevertheless a chain of some type is necessary, in order to provide established contacts which are necessary to produce strength. In this day and age we are not content to accept the philosophical dream of the small State, so idealized by Aristotle and Plato, for on this globe numbering approximately two billion peoples, the race is to the strong. History teaches us that the larger the area under one political or non-political control the greater becomes its independence and the less the dangers of internal troubles. What form this league, confederation or Zollverein might take is of less importance than that some such organisation might be created. Speaking as an outsider who is fairly conversant with the recent growth and present status of national States, I believe that Greece has everything to gain and nothing to lose in endeavouring to reach an accord with those countries whose interest concur with hers, namely the Balkan States. Propinquity, climate, topography and productions are quite similar, yet they are more complementary to each other than competitive. Aside from the purely economic considerations, there is the broad question of strategy such as natural alignment of these continuous countries. Geographically speaking, therefore, it becomes axiomatic that the extent to which human actions interfere with the laws of nature, to that same degree the political units which make up this region suffer not only collectively, but also individually.

To give you a definite conception of the size of a Balkan union, let us consider the totals involved in the case of Albania, Greece, Yugoslavia, Roumania and Turkey—for all these States might properly belong in such a confederation. On the basis of population alone, the numbers are a trifle larger than for either the United Kingdom, France or Italy, namely about 50,000,000. On the basis of territory, the area would be six times that of the United Kingdom, two and a half times that of France, and five times that of Italy, or over 550,000 square miles. What a vast unit this would appear! Economically speaking, the present figures give scant clue to the possibilities, once frontier barriers are lowered and political administration is lessened. The Balkan countries are, each of them, characterised by an undeveloped state of agriculture. Thus far, relatively little seems to have been done to develop the sale of Greek products in neighbouring countries. For example, soap, wines, currants and olive oil.

In return, since Greece imports over twice as much wheat as any other product, here is an opportunity for Bulgaria, Yugoslavia, and Roumania. In the case of agricultural output, the greatest possibilities arise based upon climatic and general seasonal differences. But eventually, promising trade promotion would result from the fostering of primitive industries such as Greece possesses now, for nowhere in the Near East are there manufacturing localities of much importance. The possible export of chemicals, cheap textiles, soap, etc., should appeal to business interests of the Balkans in which respect the sea location of Hellas gives her a distinct advantage.

It is my belief that the time is ripe for an active formulation of a Balkan entente, dictated by other than military and political considerations. I am impressed with the apparent lack of knowledge which the Balkan peoples have of each other; the absence of communication of ideas as well as tangible things is a barrier to mutual understanding and good will. It is no secret, moreover, that the outside countries have not a great deal of patience with unfortunate happenings in this region. Many of them may be said to assume an unsympathetic attitude, which means that more than ever before in history, the welfare of this part of the world depends upon its own sincere efforts to combat this present attitude towards Balkan

* Text of an Address delivered by Professor Eliot G. Mears at Parnassos Hall, Athens, on March 26, the day following the opening of the public festivities in celebration of Greece's Centenary of Independence.

INDEX BUREAU
770,001 - Pan Balkan Union

affairs. There seems to be no way out other than the proclamation to foreign countries that this important area not only appreciates the present situation, but also is in earnest regarding taking such steps as it can towards the betterment of local questions. It is noteworthy that the most satisfactory progress in international affairs during these recent years has come through the growth and development of regional organisations. It is my conviction that the world would welcome heartily a positive exhibition of a local wish to consider, study and decide upon matters of mutual concern. I believe, moreover, that this evidence would in itself be sufficient to interest certain foundations, to help promote and finance the cause. While I am not in a position to state positively, action might be taken by the Carnegie Endowment for International Peace which I have the honour of representing. I can assure you that such a move would have my hearty endorsement, which I would be happy to communicate to the officials of the Carnegie Foundation and also other organisations as well. It would be necessary, however, that there should be definite evidence that the countries most concerned were willing to take a conciliatory attitude towards their neighbours, in order to work for the good not only of themselves, but of all mankind.

America stands as a country without political ambitions in this part of the world, and in her further reduction of armaments and for world peace she stands ready to lend a helping hand to peoples who are sympathetic with her ideals. Perhaps you would be interested in what appears to me as a possible basis of Balkan co-operation. These ideas of mine, which are dictated by both geographical and non-geographical considerations, are sound in theory and eminently practical. They rest upon the organisation and administration of a regional group in which each country will be suitably represented. The plan calls for the establishment of a secretariat or central clearing-house established at some convenient location, sponsored and supported by representatives of the member States and receiving such aid from neutral organisations as may seem desirable. In brief, no country belonging would forfeit any of its political prerogatives; national activities would be supplemented and abetted by this new organisation which should be as far as possible of a non-political character. The emphasis at the outset should be upon those problems which are common to the greatest number of members and which are judged as of most significance to themselves and to the world outside.

The site of a secretariat is always a difficult problem. There are advantages in establishing these headquarters at some outside centre not too far from the member countries. Theoretically, it would seem most advantageous, if some place could be found in the Balkans which would be central and convenient to the various capitals. In order to consider this possible site I have been measuring the kilometric distances and find that a logical meeting point, radiating from Athens, Sofia, Belgrade, Tirana, would be established in the general neighbourhood of Salonika and Monastir. If possible the selection of a single site touching Bulgarian, Serbian and Greek territory, which might be set apart as an international zone, would serve the purpose most satisfactorily. Turkey also should be a member of this entity, although her inclusion affects greatly the choice of a central and convenient location, which might then be placed at Istanbul on account of its geographic position, various populations, means of communications and its historical past. In view of the present status of Balkan relationships, it would be unwise to establish the secretariat at any of the national capitals.

There is no limit to the amount and kind of activities which might be undertaken by the secretariat, working in unison with the national groups located in their respective countries. Among the most obvious topics for immediate consideration are matters relating to public health, such as the study and eradication of malaria. It is no secret that a co-operative study undertaken by interested groups under such an organisation would make a distinctly favourable impression upon the Rockefeller Foundation that might lead to prompt and effective financial assistance. The subject of cattle disease relates also to public health, as well as to a basic industry in the Balkan region. Other aspects of agricultural economics which are of vast importance are land titles, systems of tenure, and the possibility of extending the idea of co-operative organisations which would comprise matters of production, credits, handling, and sales methods.

Due to transportation inefficiencies as well as to other trade restrictions, this region is cheating itself of much production and business which should normally accrue. Omitting all mention of non-economic activities, it is perfectly clear to me that better opportunities of earning a livelihood, and the enhancement in the standard of living, would be a certain and early result of a thoughtful and unbiased consideration of significant aspects of agriculture, industry, trade, and finance, as a result of mutual participation.

The constructive work of this new organisation would be speedily enhanced by the collecting and publication of news items, which could reach an interested audience through newspapers, periodicals and, if possible, a regular publication devoted to Balkan affairs. The establishment of a statistical bureau would produce a degree of confidence abroad which would surprise most of this audience. It would not be necessary for the organisation to start on an elaborate scale, but I repeat, if the local countries and peoples evince a sufficient interest and exhibit a proper attitude towards a scientific and frank consideration of their own problems, it is certainly not outside the range of probability that this new departure in the Balkans may secure immediate recognition and possibly quick financial support. Peace in the Balkans or in any other part of the world can come about only through your willingness to consider the interests of other people as well as those of your own citizens. Furthermore, it is my firm conviction, that willingness to ascertain and act upon the wishes and feelings of one's neighbours results almost inevitably in a miraculous benefit which is shared by each and every contributor.

There is no doubt that history attests that the sponsoring and success of such sacred endeavours always had its origin in Greece. And is it not true that the Balkan union was the dream of your poet Rigas a hundred years ago? And is it not true that the Amphictyonic League of the past, and the greatest in existence to-day, the United States of America, were nurtured by the Greek ideal? In these epochal times, I believe there can be undertaken no nobler step for Greece than towards the realisation of a Balkan Union.

According to a decree promulgated at Addis Ababa, the full style of the new Emperor is:—"His Majesty the Emperor Taffari, King of Kings of Ethiopia, Haile Sellassie I."

On April 25 the Court of Appeal in Palestine dismissed the appeal made by Joseph Urfali, the only Jew to have been sentenced to death for murder during the riots in August, 1929.

The action for defamation of character brought by the Turkish Minister of Justice, Mahmoud Essad Bey, against Haidar Rifat Bey, a lawyer of Constantinople, has been adjourned, after two days' hearing, to May 15.

The International Peace Bureau in Geneva has informed the Peace Association of Athens that it has decided, in view of the resolution passed by the Peace Congress held in Athens, to organise annual Balkan conferences to deal with question interesting to Balkan States, and prepare a Balkan Confederation; the first conference to be held in Athens at the end of September.

The new sloop Folkestone, completing at the works of Swan, Hunter and Wigham Richardson on the Tyne, will proceed to the Persian Gulf as soon as possible after her completion, about mid-July, to replace the Crocus, which has been condemned owing to furnace and boiler defects. The Crocus was paid off at Bombay recently, and, according to *The Times*, her crew are returning to England by merchant vessel. The other sloops now in the Persian Gulf, the Cyclamen and Lupin, are also to be relieved later in the year by new sloops of the Folkestone class. The new vessels, which are turbine-engined and burn oil fuel only, are a great improvement on the War-built sloops like the Crocus, which have reciprocating engines and burn coal. The Lupin, however, was specially converted as an oil-burning vessel. She is to be utilised for a while longer on another station

DOCUMENT FILE

NOTE

INDEX BUREAU
770.001-PAN-BALKAN UNION/7
N

SEE 770.A-Athens-1930/1 FOR # 1363

FROM Greece (Skinner) DATED May 27, 1930.
NAME

TO

1—1127

REGARDING: development of plans for the first Balkan Conference, under auspices of Pan-Balkan Union, to be held at Athens, in October, 1930.

mb/

DOCUMENT FILE

NOTE

INDEX BUREAU

770.001-PAN-BALKAN UNION/8

SEE 760h.74/259 FOR Memo

FROM State Department, Near (Aldridge) DATED June 4, 1930.
TO Eastern Division NAME

1—1127

REGARDING:

the recent extreme tension in the relations between Bulgaria and Yugoslavia and the ideas repeatedly advanced by Mr. Skinner regarding the advisability of lending support to the creation of a Pan-Balkan Union.

mb/

DOCUMENT FILE

NOTE

INDEX BUREAU

770.001-PAN-BALKAN UNION/9

SEE 868.9111/41 FOR #1391

FROM Greece (Skinner) DATED June 12,1930.

TO

NAME

1—1127

REGARDING: Press comment on Balkan Conference to be held in Athens in October. - Mr. Venizelos' remarks regarding the Pan-Balkan Union. London "NEAR EAST" has reprinted an address by E.G. Mears, Carnegie Peace Foundation lecturer, suggesting that the Carnegie Foundation finance the future Pan-Balkan Union by putting up a building.

kn

June 12

868.9111/41

With reference to the Balkan Conference to be opened in October in Athens, and generally

The Balkan Conference

well received by the Press, the "ETHNOS," in a short editorial comment speaks straight from the shoulder by saying that as long as the criminal Committadji organization continues its work of terrorizing with the purpose of perpetrating an anomalous condition in the Balkans; and as long as Albania continues to constitute a fascist base of operations for the immixion of Italy in the internal

affairs

affairs of the peninsula, one must be too naive to believe that a Balkan Confederation can be established merely by the good wishes of the League of Nations and the propositions of various conferences.

(NOTE: In connection with Mr. Venizelos' remarks about the Pan-Balkan Union, it may be mentioned that the London "NEAR EAST" has reprinted an address by Mr. E. C. Mears, Carnegie Peace Foundation lecturer, suggesting that the Carnegie Foundation finance the future Pan-Balkan Union by putting up a building. Mr. Mears got this idea from a private conversation with myself, and is now passing it on. The plan, as a whole, is set out at length in despatches from this Legation during the past three years. - R.P.S.)

DOCUMENT FILE

NOTE

N

INDEX BUREAU

770.001-PAN-BALKAN UNION/10

SEE 770.A-Athens, 1930/5 FOR # 67

FROM Bulgaria (Shoemaker) DATED July 12, 1930.

TO NAME 1—1127 GPO

REGARDING: Bulgarian opinion concerning the results to be expected from the Inter-Balkan Conference to be held soon at Athens.

mb/

DECLASSIFIED: E.O. 12065, Sec. 3-402; State Dept. guidelines, 6/7/79
By [illegible] O. Gustafson NARS, Date 1-28-80

8-9-30

Ex Bureau
RECEIVED
SEP 3 - 1930
Dept. of State
DEPARTMENT OF STATE
AUG 29 1930
DIVISION OF
FOREIGN AFFAIRS

Chalet des Mouilles
Megeve (Haute Savoie)

Judex
File
Ans'd 8/30/30
Cua/gc
September 2 1930
File
Cua

Dear Mr. Murray—

Your most interesting letter of July 9th reaches me at the above address where I am spending my holiday. I am glad to know that my No. 1335 of April 25, 1930 in regard to Balkan problems has arrested your attention. Since the date of my last despatch to the Department on the Pan Balkan Union project something important has happened — an unofficial Balkan conference has been called, all the countries concerned have responded favorably and the delegates will assemble in Athens on October 2nd. Probably some sort of a permanent organization will emerge from this first conference and very likely the governments concerned will take it over — especially if the outlook is promising. There is, therefore, no possibility that we can be accused of trying to start a Pan-Balkan Union. The start has been made. It now remains to be seen whether private agencies in the United States will ignore

the first practical effort to organize peace in the Balkans (which means peace in Europe) or, by means of the action I am proposing, will be encouraged to give form and permanency to the movement by so endowing it that it cannot be snuffed out of existence by the first unfair wind.

The thing most certain to keep a Pan Balkan Union alive and capable of coping with the several sorts of obstacles upon which Mr. Shaw has dwelt, is a well paid Secretariat operating in a central building of brick and stone. That is what has kept the breath of life in the League of Nations! Whenever discussion and catastrophe raise their heads at Geneva, the Secretariat (with the not very noble purpose of saving the jobs) is always on hand to oil the bearings and the machine moves on. The same sort of thing is needed in the Balkans - a central organization always awake, always ready, always prepared to bring discordant elements into harmony.

Now the Carnegie people have abundant financial resources and they have used them in the past on enterprises far less likely to do

anything for Peace than the construction of a building in the Near East which would symbolize the idea of unity and concord between the several nations concerned. American funds (I believe) provided the Pan American building in Washington, they erected the peace building at The Hague, and they have been appropriated for a building for the League of Nations. What more natural or more fitting than that American funds should be made available for the same ends in the Balkans? We have been urged to do this thing by one of the leading statesmen (Mr. Michalakopoulos) in the Near East. He says, truly, that no single Near Eastern state, even if it could afford the luxury, would dare to do so, as all the others would denounce the offer at once. No European State could do so, for the same reason. We are the only people whose political ambitions are not suspected of concealing some mysterious object. If an American agency should undertake to supply the required

credit. The offer would be accepted at its face value, as an honest attempt to do something for Peace.

Suppose the Carnegie people are induced to spend their money, and suppose the investment is wholly lost – What of it? Let us think rather of the immense possibilities on the other side. Let us remember that the Near East is the most inflammable section in the world and that if really serious trouble breaks out there the whole world (as before) will become involved. Of course, a Pan Balkan Union is not going to settle everything in five minutes. In time it may, and probably will make the people in the Near East "Balkan minded" – they never have been yet – for very long. Every little thing that can be done to keep these small countries together in friendly consultation is important. Hygienic measures, improvement of communications, exchanges of letters on payment of domestic postage, protection of live stock and growing crops, – consideration of these

and many similar practical matters, all useful in themselves, may imperceptibly create new and happier relations between the Balkan states, so that eventually the countries composing the Union will learn to live side by side as happily as Canada and the United States do now.

I can perceive no reasonable objection to my engaging in an entirely personal correspondence with the Carnegie Endowment for International Peace on the matters now under consideration, and the present moment is indicated by circumstances as one favorable for doing so. I fail to see that anything I have suggested lays us - either as a Government or as individuals - open to the charge of interfering in European affairs. We seek merely to encourage tendencies the object of which is to positively prevent by making war unnecessary.

I am hopeful, however, that if these hastily set down reflections can be brought to the attention of the Secretary, he will be disposed to share my views.

Sincerely yours

Robert S. Brewer

William Murray Esq,
Dept of State
Washington

INDEX BUREAU
770.001-PAN-BALKAN UNION/11

I am glad to know that my No. 1335 of April 25, 1930, in regard to Balkan problems has arrested your attention. Since the date of my last despatch to the Department on the Pan Balkan Union project something important has happened - an unofficial Balkan conference has been called, all the countries concerned have responded favorably and the delegates will assemble in Athens on October 2nd. Probably some sort of a permanent organization will emerge from this first conference and very likely the governments concerned will take it over - especially if the outlook is promising. There is, therefore, no possibility that we can be accused of trying to start a Pan Balkan Union. The start has been made. It now remains to be seen whether private agencies in the United States will ignore the first practical effort to organize peace in the Balkans (which means peace in Europe) or, by means of the action I am proposing, will be encouraged to give form and permanency to the movement by so endowing it that it cannot be snuffed out of existence by the first unfair wind.

The

The thing most certain to keep a Pan Balkan Union alive and capable of coping with the several sorts of obstacles upon which Mr. Shaw has dwelt is a well paid Secretariat operating in a central building of brick and stone. That is what has kept the breath of life in the League of Nations! Whenever disunion and catastrophe raise their heads at Geneva, the Secretariat (with the not very noble purpose of saving the jobs) is always on hand to oil the bearings and the machine moves on. The same sort of thing is needed in the Balkans - a central organization always awake, always ready, always prepared to bring discordant elements into harmony.

Now the Carnegie people have abundant financial resources and they have used them in the past on enterprises far less likely to do anything for Peace than the construction of a building in the Near East which would symbolize the idea of unity and concord between the several nations concerned. American funds (I believe) provided the Pan American building in Washington, they erected the Peace building at The Hague, and they have been appropriated for a building for the League of Nations. What more natural or more fitting than that American funds should be made available for the same ends in the Balkans? We have been urged to do this thing by one of the leading statesmen (Mr. Michalakopoulos) in the Near East. He says, truly,

that

that no single Near Eastern State, even if it could afford the luxury, would care to do so, as all the others would denounce the offer at once. No European States could do so, for the same reason. We are the only people whose political ambitions are not suspected of concealing some mysterious object. If the American agency should undertake to supply the required credits, the offer would be accepted at its face value, as an honest attempt to do something for Peace.

Suppose the Carnegie people are induced to spend their money, and suppose the investment is wholely lost - what of it? Let us think rather of the immense possibilities on the other side. Let us remember that the Near East is the most inflamable section of the world and that if really serious trouble breaks out there the whole world (as before) will become involved. Of course, a Pan Balkan Union is not going to settle everything in five minutes. In time it may, and probably will, make the people in the Near East "Balkan minded" - they never have been yet - for very long. Every little thing that can be done to keep these small countries together infriendly consultation is important. Hygienic measures, improvement of communications, exchange of letters on payment of domestic postage, production of live stock and growing crops - consideration of these and many similar practical matters, all useful in themselves, may

imperceptibly

imperceptibly create new and happier relations between the Balkan states, so that eventually the countries composing the Union will learn to live side by side as happily as Canada and the United States do now.

I can perceive no reasonable objection to my engaging in an entirely personal correspondence with the Carnegie Endowment for International Peace on the matters now under consideration, and the present moment is indicated by circumstances as one favorable for doing so. I fail to see that anything I have suggested lays us - either as a Government or as individuals - open to the charge of interfering in European affairs. We seek merely to encourage tendencies the object of which is to fortify peace by making war unnecessary. I am hopeful, therefore, that if these hastily set down reflections can be brought to the attention of the Secretary, he will be disposed to share my views.

September 2 1930

770.001-PAN-BALKAN UNION/12

Dear Mr. Minister:

I have received your personal letter of August 9th from Mégève and I wish to thank you for this most interesting and illuminating statement with respect to the Pan-Balkan project and the various points raised in my letter of July 9th.

Since writing to you on this subject, further developments have come to light which I am sure you will find of interest as they indicate that matters are moving along in the direction you have visualized.

Professor Mears came to see me a few days ago and, alluding to the address he had delivered in Athens on March 26th of this year and the enthusiasm which had greeted his suggestion that the Carnegie Foundation might be disposed to give material encouragement to the movement for a Balkan Union, stated that after his departure from Athens he had found occasion in the course of his journey to visit Mrs. Carnegie at Skibo Castle in Scotland. Professor Mears said that he had discussed at some length with Mrs. Carnegie the subject of a

Balkan

The Honorable
Robert P. Skinner,
Chalet Des Mouilles,
Mégève, Haute-Savoie,
France.

Balkan Union, mentioning the opportunity for the Carnegie Foundation to give tangible form to such a project by providing for a building to be erected, possibly on one of the Greek islands, which would serve the same purposes as the Pan American Building in Washington.

This suggestion apparently made a profound appeal to Mrs. Carnegie. She felt that a Pan Balkan building would be a most appropriate memorial to her husband, because in his lifetime he had taken a particular interest in the Balkan countries and in Balkan problems, realizing that these constituted the outstanding menace to European peace.

Professor Mears informed me further that he was now planning to lay the matter before Dr. Nicholas Murray Butler, whose reaction, he thought, would be favorable, especially in view of the fact that the plan had made such a strong appeal to Mrs. Carnegie.

Thus it seems that the seed has found fertile soil and is growing. This being so, there would appear to be no occasion for either the Legation or the Department to take any action in the matter. This appeals to me as being the ideal solution of the question we have had in mind, as it seems desirable from all points of view that any offer which may be forthcoming should appear as emanating directly from the Carnegie Foundation. Do you not agree? You will of course carefully refrain from giving any impression that

either

either this Government or your Legation is in any way concerned with the matter.

I might add that I gathered the distinct impression from my conversation with Professor Mears that the organization which he visualizes is one which will have an unofficial character, at least in the beginning. Doubtless he will write you on the subject after he has discussed it with Dr. Butler. I shall undertake on my own account to keep you fully informed with respect to anything of interest which may come to light at this end.

Sincerely yours,

Wallace Murray

Chief, Division of Near Eastern Affairs.

NE CWA/GC

CWA

A true copy of the original original.

CR

Aug. 30.1930.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 770-A 1930/7 FOR #509

FROM Rumania (Bay) DATED Sept. 8, 1930

TO NAME 1—1127 GPO

REGARDING:

Copy of opinion prepared by the Rumanian Minister of Foreign Affairs concerning the Balkan Conference to be held at Athens in October, 1930, and question as to whether Rumania should be classed as a Blakan State.

770.001 PAN BALKAN UNION/13

Wi

Bucharest, September 8, 1930.

No. 509

The Honorable

The Secretary of State,

Washington, D. C.

Sir:

I have the honor to enclose herewith a translation of the opinion prepared by Mr. Mirenesco, Rumanian Minister for Foreign Affairs, on the subject of the Balkan Conference to be held at Athens in the month of October next.

The article, of which the enclosed is a translation, was published in LA NATION ROUMAINE of September 6, 1930 and was preceded by a statement that it was prepared in response to a series of questions addressed to the Ministers for Foreign Affairs of the states intending to participate in the Athens Conference.

Mr. Mirenesco has, I believe, expressed not only his own opinion in this respect but also that of all persons in Rumania having its welfare at heart and

aspiring

aspiring to contribute to the peace of this part of the world. Rumania is far from being flattered by a Balkan classification, for by sentiment it faces westward and aspires to be considered among the nations of western Europe. Mr. Mirenesco very deftly states that "from a purely geographic viewpoint, the Balkanic Union should comprehend all the countries lying between the Black Sea, the Aegean, the Adriatic and the Danube River." He adds that Rumania falls within these limits by reason of its trans-Danubian province and it should participate in the proposed conference for the further consideration of its interests in the Black Sea and the necessity of having outlets to the Adriatic and the Aegean Seas.

Respectfully yours,

Charles A. Bay,
Chargé d'Affaires ad interim.

Enclosure:
"The Balkan Union - The Opinion of Mr. Mirenesco," in translation from LA NATION ROUMAINE of September 6, 1930

800

qn.

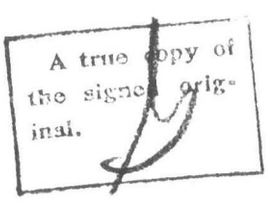

Three copies to E.I.C., Paris.

In translation from
LA NATION ROUMAINE of
September 6, 1930.

American Legation,
Bucharest, Rumania.
Despatch No. 809,
Enclosure No. 1.

THE BALKAN UNION

The Opinion of Mr. Mirenescu

The realization of the rapprochement and the collaboration of all peoples in a single effort is impossible. It should be attempted by stages.

I have had opportunity to say on several occasions that one should begin by creating regional unions formed by two or three countries.

One of these possible leagues is that of the Balkan countries.

Consequently, I consider it very useful and necessary, in the interest of stabilization of peace and the unimpeded progress of Europe and humanity, that a Balkan League be created.

Rumania is very favorably disposed toward the idea of such a union.

It is certain that a pacific spirit reigns today over the Balkans since most of the Balkan countries have definitively adhered to the great idea of peace.

Consequently, the present time appears propitious to me for the discussion of a project of a Balkan entente. Furthermore, in the midst of a serious economic crisis which we are experiencing, the need of cooperation between neighboring peoples has become more urgent and there is a better appreciation by the masses of such collaboration.

The entente should be political and economic.

Moreover, a close political entente would beget necessarily, in my opinion, economic cooperation.

Nevertheless, in the event it should be impossible to arrive at an entente for the immediate realization of political

political and economic cooperation, it would manifestly be very useful to organize a collaboration on economic grounds alone.

Although the question presents many obstacles, I persist in believing that economic collaboration may be more easily realized among countries which are at the same stage of industrial development, such for example as the Balkans.

But this union, whether it be a truly political confederation or simply a close economic cooperation, should not in any case have as its purpose opposition to any country whatsoever or the provocation of rivalries between different nations. This union should have the avowed intention of neutralizing antagonisms and by these means usher in an entente still more extensive. It is for this reason, moreover, that a country should participate in one or several regional unions of the same nature. It is my opinion that each regional union should constitute a nucleus about which should be concentrated the greatest number possible of countries.

National egoism, the political or simply economic spirit, strictly nationalist, this represents one of the most serious difficulties to an entente of the countries in the Balkan peninsula.

However, this egoism is not found exclusively in the Balkans. Everywhere it constitutes a serious obstacle to the rapprochement of nations.

But I do not believe it is an insurmountable obstacle.

It is necessary that public opinion of the various countries be enlightened on the advantages of cooperation

by

by the peoples and on the dangers of isolation, of which nationalist egoism is the apostle.

The difficulties to be overcome are numerous, but statesmen should not be discouraged by that fact.

If, by some unhappy coincidence, it is not possible to have these fundamental principles admitted by certain countries, a local Balkan union could be formed without them. Countries which remain outside the union may be admitted later.

From the purely geographic point of view, the Balkan union should comprehend all the countries situated between the Black Sea, the Aegean, the Adriatic and the Danube.

Rumania is included in these limits by reason of its trans-Danubian province. My country is only Balkanic in part; but it should participate in the union of Balkan peoples in consideration of its important interests in the Black Sea and the necessity of having outlets on the Aegean and Adriatic Seas.

The Balkan Union should comprehend Greece, Rumania, Yugoslavia, Bulgaria, Albania and Turkey.

But I repeat: If, for the present, one of these countries should decide not to participate in the Balkan Union, it seems to me that the other countries should not give up the formation of this union.

AM RECD

INDEX BUREAU DEPT. OF STATE

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Athens, September 27, 1930.

No. 1478

OCT 20 30

October 27 1930.

DEPARTMENT OF STATE
OCT 21 1930
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

File

Subject: Pan-Balkan Affairs.

FOR DISTRIBUTION - CHECK Y
To the Field
In U. S. A

INDEX BUREAU
770.001 PAN BALKAN UNION/14

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have received and read with much interest informal comment from the Chief of the Division of Near Eastern Affairs in regard to the possible connection of the Carnegie Endowment for International Peace with the Pan-Balkan project, a subject which I have brought to the attention of the Department during the last two years. I have noted especially that Prof. Eliot Mears is expecting to discuss the matter with Dr. Nicholas Murray Butler, with a view to securing, through Dr. Butler's influence, an appropriation from the Carnegie organization for the erection of a Pan-Balkan building at some appropriate point in the Near East. While I shall be happy to receive Dr. Nicholas Murray Butler's views at any time, I think it might be premature for him to make proposals of a definite character just now to any of the prominent persons who are active in the first

Note 770A Athens 1930

FILED
OCT 28 1930

Balkan

Balkan Conference which is to open in Athens early next month. The proposals, when made, should be made to governments.

I am personally convinced, and I know that that also is the opinion of the Foreign Minister, Mr. Michalakopoulos, that if the Pan-Balkan Union idea is to result in anything useful, it must take official form and obtain recognition from each one of the governments concerned, in substantially the same manner as the Pan-American Union is recognized in the Western Hemisphere.

It is too soon to decide whether the unofficial Balkan Conference which has been planned by the International Peace Bureau in Geneva is going to lead to better relations between countries and pave the way to an official union, or whether it will go up in smoke. No one knows at this moment whether the Bulgarians are going to be present at the Conference next month or not. They seem to be very difficult people to handle, eager to launch into discussions of the most contentious subjects at once, regardless of the fact that there are plenty of other subjects of less inflammable nature, and that in any case the discussion of the more contentious subjects by an unofficial body can come to nothing in particular.

Just now, political Athens is talking about the statement made by Prof. Kyross in Sofia that, inasmuch as the question of minorities had been excluded from the program of the coming Balkan Conference, the Bulgarian delegation had decided to remain away - "having nothing to do in a Conference where the question of minorities will not be discussed."

Apparently, the Bulgarian delegation has communicated this decision to the President of the Bulgarian Council. The latter is said to have instructed the Minister of Bulgaria in Athens "to follow the labors of the Conference." Mr. Papanastassiou, who is the practical organizer of the Conference, still hopes that the Bulgarian delegation will come, and remarks that if the question of minorities has been excluded from the program, it results not from any decision taken by himself or his colleagues, but from the decision of the International Peace Bureau in Geneva. He further remarks - "at the coming Conference it is not a question of organizing a Balkan Federation, but simply of preparing the ground for close collaboration between the Balkan States, out of which in the future may come a Federation."

I shall keep in touch, in a quiet way, with the members of the Conference while they are in Athens, and report to the Department any interesting developments.

Respectfully yours,

Robert P. Skinner

RPS/cwf

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 368.00/636 FOR #1481

FROM Greece (Skinner) DATED Sept.30, 1930

TO NAME

1—1127

INDEX BUREAU

770.001 PAN BALKAN UNION/15

REGARDING:

Conversation with the Prime Minister of Greece in which he expressed an opinion concerning the possibility of a Pan Balkan Union.

Wi

"Yes," said I. "Possibly the Balkan Conference which is about to open in Athens may lead to something of that sort."

"I do not hesitate to say, my dear friend," he replied, "that there will be a union of some kind between what we call the Balkan countries, long, long before the United States of Europe is realized. After all, why should not the Balkan countries come together? We form a compact group of nations, our population is considerable, we have certain affinities which make us much more homogeneous as a group than Europe as a whole, and our economic situation is not very different. Besides, we are especially qualified to aid one another in the economic domain, and do not forget that we have common experiences back of us which form a bond much stronger than we realize ourselves. Greece and Bulgaria can come together in a common understanding quickly enough. It is not so easy as between Bulgaria and Yugoslavia, but I have hope, a great deal of hope, and I think that Mr. Papanastassiou is to be strongly supported in endeavoring as he does to make the coming Conference a success."

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Athens, October 2, 1930.

Reply 10-25-30 NE-CWA-HM

Index Bureau
RECEIVED
OCT 28 1930
Dept. of State

File CWA

NW

Note 770-A-Athens, 1930

INDEX BUREAU
770.001 PAN BALKAN UNION/16

FILED
OCT 29 1930

Dear Mr. Murray:

Many thanks for your letter which reached me at Mégève. Prof. Mears took my ideas, but I am afraid he is on the wrong track in suggesting that the Pan-Balkan effort should assume the form of an unofficial organization. The unofficial beginning is very much to the good, and our Conference is to open in Athens on Monday next, as you know. However, the real success of the movement will depend upon the assumption of responsibility for it by the Governments concerned. You will be interested to know that Dr. Earle D. Babcock, who is the Associate Director of the Carnegie Peace Foundation under Dr. Butler, will arrive in Athens on Sunday night. Dr. Babcock holds forth in Paris, and I saw him there last year and talked to him privately about Balkan matters. You see the seed shows some signs of sprouting, and it will strengthen and fructify entirely beyond the domain of the Department of State, although I dare say you will give us your official blessing if there are ever positive results along the lines indicated in my correspondence.

We are

We are all much interested in the Conference and even the Bulgarians, who, as I wrote you officially a day or two ago, said they were not coming, are coming after all. I am planning to give a dinner party for Dr. Babcock, also quite unofficial and quite personal, to which I shall invite the heads of all the Balkan Delegations and the Ministers of the various Balkan States, in Athens. I dare say that there will be a lot of talking and I wish that you might be present to shed the light of your countenance upon us.

Sincerely yours,

Robert P. Skinner.

Wallace S. Murray, Esq.,
Chief of the Division of Near Eastern Affairs,
Department of State,
Washington.

RPS/cwf

October 27 1930.

PERSONAL

My dear Mr. Minister:

I wish to thank you for your letter of October 2nd, regarding the Pan-Balkan Conference and related matters. Since writing my letter of September 2nd I have gleaned no further information with respect to the desires or intentions of the Carnegie Foundation, but I observe from your letter that you were anticipating a visit to Athens by Dr. Earle D. Babcock, Associate Director of the Foundation, and I assume that this visit indicates a continued interest on the part of the organization he represents.

As regards the desirability of giving the Pan-Balkan effort an official character from the outset, I may, of course, have been in error in my understanding that Professor Mears visualized a project of an unofficial character. The visit of Dr. Babcock will doubtless have served to clarify the situation with respect to this point, and also with respect to the related observations set forth

in

The Honorable
Robert P. Skinner,
American Minister,
Athens.

770.001 PAN BALKAN UNION/17

in your interesting despatch of September 27 (No. 1478). Mr. Michalakopoulos will presumably have had an opportunity to discuss the question at some length with Dr. Babcock and to make known to him the views expressed in your letter and in your despatch.

We are, indeed, interested in the Pan-Balkan movement and we shall look forward to your despatches telling of the activities and results of the present Conference.

Sincerely yours,

Wallace Murray

NE CWA:HN

Cwa

CR
BWC
Oct. 27 1930.

A true copy of the signed original.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 770-A-Athens, 1930/15 FOR #1494

FROM Greece (Skinner) DATED Oct.14, 1930

TO

NAME

1—1127 GPO

INDEX BUREAU

770.001 PAN BALKAN UNION/18

REGARDING:

Lengthy report outlining the accomplishments of the Pan Balkan (Balkanic) Conference at Athens in October, 1930.

wi

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 760h.65/526 FOR #566

FROM Italy (Garrett) DATED Oct.16, 1930

TO NAME 1—1127 GPO

REGARDING:

Italian press comment on the Pan Balkan Conference at Athens and a Pan Balkan Union.

770.001 PAN BALKAN UNION/19

Wi

Rome, October 16, 1930.

No. 566.

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

With reference to the Embassy's despatch No. 550 of October 9 regarding Italo-Yugoslav relations, I have the honor to inform the Department that the exchange of press polemics between the two nations continues unabated. From Yugoslav sources, relayed through Vienna, comes a report that a large Italian ammunition magazine near the border has been blown up and that the Italian authorities have arrested three hundred Slavs. This has been denied by the Italian press, which states that it was only a military storehouse containing a few bushels of grain which was burned down.

The charge

The charge that the schoolmaster Sottosanti was murdered by Yugoslavs who crossed the border for that purpose and subsequently returned is ridiculed by the Yugoslav press, the NOVOSTI adding that Sottosanti was cordially detested by all his neighbors. This last statement seems to the CORRIERE to demonstrate "a new and precious proof that the crimewas inspired by Slav politics." The slain man has been invested by the press with all the attributes of martyrdom and the journey of the corpse from Vipacco to Piazza Armerina in Sicily has been followed closely in all the newspapers. In Rome the body was met by several high officials of the Fascist party, by militia and other military officers, and by a number of Rome teachers, while in Naples the entire elementary teaching staff as well as the city authorities gathered at the station to pay tribute.

The Italian press publishes further notices of Yugoslav pretensions over "our sea", the Adriatic, and all in one breath, while denying Yugoslav reports that Italian newspapers concern themselves excessively over Yugoslavia, proceeds to an exposure of the "colossal armaments" of that country, its new fortifications and strategic roads.

In connection with the official announcement of the closing of the last Slav school in Venetia Julia, reported in the Embassy's despatch No. 550 of October 9, it is of interest to report that the Italian press has recently reprinted editorial comment from German newspapers testifying to the reopening of German language schools in the Alto Adige. If this report is true -- and it has not been denied -- the new move is exceedingly politic and should help greatly in improving

Italian relations with Austria and Germany. The contrast between Italian treatment of German and of Slav minorities may possibly be traced to considerations of foreign policy.

Italian press comment on the recent Balkan conference had for the most part been sceptical and derisive, although the OSSERVATORE ROMANO hails the announcement of a Balkan League as doubly a cause of rejoicing because unexpected. The resolution of the Yugoslav delegate that Balkan countries should avoid any alliances with countries outside the Peninsula, whereby armed intervention would be facilitated, gave rise to much sarcastic comment in Italy, the TRIBUNA inquiring à propos of the visit of the French Minister of Commerce to Belgrade, "Is France, by any chance, a Balkan state?" The CORRIERE sees the Balkan League as an interesting testing ground for the Pan-European proposal, as the relations between the Balkan states reproduce on a minor scale those between the larger European powers. Needless to say, the newspaper is doubtful as to the outcome of the League and feels that no solution of the Balkan problem is possible unless first of all there is a revision of the Treaties of Versailles and Neuilly. But, concludes this newspaper, "just try telling this to M. Briand and M.Venizelos!"

Respectfully yours,

John W. Garrett.

Enclosures: Clippings.

SC/eh

Copy to E.I.C.Paris.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 770-A-Athens, 1930/16 FOR #1501

FROM Greece (Skinner) DATED Oct.17, 1930

TO

NAME

1—1127 ero

INDEX BUREAU

770.00 I PAN BALKAN UNION /20

REGARDING: Question as to whether future Pan Balkan Conferences will be held. Willingness of Greece to enter a Balkan federation.

Wi

Athens, October 17, 1930.

No. 1501.

Subject: The Balkan Situation.

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

The echoes of the Balkan Conference having subsided, it is interesting to know that official circles seem to be taking kindly to the suggestions emanating from that unofficial body. When the conference adjourned, we were all asking whether the several governments, and especially Greece, would send their foreign ministers into council at regular intervals. The answer, as far as Greece is concerned, is in the affirmative. This morning, Mr. Michalakopoulos said to me (and this was confirmed to two other ministers who likewise saw him) that his government certainly would. To me, he went further and said that Greece was ready to go into a Balkan federation. He was not at all sure that the others were prepared to go that far now.

Respectfully yours,

(Signed) Robert [illegible]

RPS/ewf

Copy to E.I.C., Paris.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 868.105/2 FOR #1554

FROM Greece (Skinner) DATED Dec.12, 1930

NAME

1—1127 ero

REGARDING: the Pan-Balkan Conference. Reactions to-, in the various countries concerned are all favorable, and the matters dealt with during the Conference are being taken up, one by one.

dew

INDEX BUREAU
770.001-PAN BALKAN UNION/21

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 870.43 Inter-Balkan Press Ass'n/1 FOR #147

FROM Albania (Bernstein) DATED Dec.18, 1930

TO NAME

1—1127 GPO

REGARDING: Formation of an Inter-Balkan Press Association which is to cooperate in connection with the organization of a Balkan Union.

770.001 PAN BALKAN UNION/22

Wi

Legation of the
United States of America
Tirana, Albania,

No. 147. December 16,1930.

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to report that the Albanian Press designated Mr. George Dibrani, Editor of an Albanian newspaper published in Constantza, Roumania, to be its representative at the meeting of the Balkan Press representatives held at Sofia beginning December 8, 1930.

The Department will recall that this Inter-Balkan Press Conference took place in conformity with the resolutions adopted by the Balkan Conference at Athens; the objective being the drafting of a constitution

constitution which would provide for the close co-operation of the press toward the realisation of the Balkan Federation.

The draft of the Constitution, as proposed at Sofia, reads as follows:

1.- There has been founded an Inter-Balkan Press Association, the purpose of which is to help in the rapprochement, understanding and unification of the Balkan peoples, through continuous and uninterrupted contact of Albanian, Bulgarian, Greek, Rumanian, Turkish and Yugoslav journalists. The association shall render its support and co-operation to any initiative having that end in view and especially to the resolutions and decisions adopted at the Balkan Conference.

2.- In order that it may realize these ends, the association shall employ the following means:

(a)- It will provide Balkan journalists with objective and sound information on the political, economic and cultural situation of the Balkan countries, as well as on every-day occurrences.

(b)- It will favor and aid reciprocal visits, either by individual or group Balkan journalists, by securing for them, through national sections, all necessary assistance as regards travelling, sojourning and press inquiries on any subject that may interest them.

(c)- The association shall secure the exchange of information on matters of special importance.

(d)- It shall facilitate the regular exchange of articles to be published in newspapers or periodicals of the six Balkan States.

(e)- It shall organize group excursions or conferences where political, economic and cultural subjects pertaining to the life of the Balkan peoples will be discussed.

3.-

3.- The Albanian, Bulgarian, Greek, Rumanian, Yugoslavian and Turkish National Sections shall be members of the Inter-Balkan Press Association.

4.- Any journalist or publicist willing to co-operate in the program of the association may join as a member of a National Section.

The proposed constitution will be submitted for consideration and adoption at a congress of Balkan Press representatives to convene at Istanbul after national sections of press representatives have been formed.

The Sofia meeting was attended, in addition to the Albanian representative mentioned, by the following persons:

For Bulgaria, Messrs. Milianoff, Tarassoff and Velkoff.

For Yugoslavia, Messrs. Adjelkovitch and Privoritch.

For Turkey, Zeki Mesud Bey.

For Roumania, Mr. Adolph Clarnet.

For Greece, Mr. G. Papadopoulos, Press Attaché of the Greek Legation at Sofia.

Respectfully yours,

Herman Bernstein.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 033.60 H 68/3 FOR #160

FROM Bulgaria (Shoemaker) DATED Dec.26, 1930

TO NAME 1—1127 GPO

REGARDING:

Bulgarian press comment concerning the formation of a Balkan Union in connection with the visit of Marinkovitch, Yugoslav Foreign Minister, to Greece.

INDEX BUREAU
770.001 PAN BALKAN UNION /23

Wi

Sofia, Bulgaria, December 26, 1930.

No.160

Subject: VISIT OF MR. MARINKOVITCH TO ATHENS

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to inform the Department, in continuation of my despatch No.155, of December 10, 1930, that the Bulgarian press has followed with considerable interest the visit of Mr. Marinkovitch, Yugoslav Minister for Foreign Affairs, to Athens, which followed upon the heels of Tewfik Rushdi Bey's short sojourn in Sofia.

Especially interesting in connection with the Bulgarian press comment on the visit of Mr. Marinkovitch was the absence from many of the newspapers of comment of a provocative nature. The semi-official LA BULGARIE

LA BULGARIE accepted at its face value Mr. Marinkovitch's statement to the effect that his trip was not in any way connected with the thought of international combinations, but simply for the purpose of strengthening the ties of friendship uniting Greece and Yugoslavia. This organ of the Bulgarian Minister for Foreign Affairs even went so far as to characterize the visit of the Yugoslav Minister for Foreign Affairs as further evidence of the fact that there exists on the part of the Balkan states a strong desire for rapprochement. Even the reported remarks of Mr. Marinkovitch to the effect that although Yugoslavia desires a Balkan entente it has no special reason to seek rapprochement by means of concessions, did not arouse the Sofia press. In fact on this point there seems to be unity of thought between Sofia and Belgrade if the comment of MIR, one of the most influential Sofia newspapers, is to be taken as typical of the Bulgarian view. MIR said that instead of thinking about an impossible and useless Balkan federation the states of the peninsula should endeavor to regulate by local agreements their respective inter-Balkan relations. According to this newspaper such agreements are far more efficacious than Utopian federations, a thought which Mr. Boureff, the Bulgarian Minister for Foreign Affairs, expressed last summer when interviewed on the subject of the Athens Conference by Greek journalists.

Needless to say a certain section of the Sofia press has seen in the visit of Mr. Marinkovitch a manifestation of anxiety on the part of Belgrade with reference to the future policy of Greece. For example, ZORA stated that although it is impossible to say that Greece has changed its foreign policy in a manner unfavorable to Yugoslav interests, it is

apparent

apparent to all that Serbian hegemony in the Balkans, and Serbian military superiority in Southeastern Europe weigh so heavily upon the other states of the Balkan peninsula as to render probable the existence of a desire on the part of these states for "combinations". ZNAME also saw in the visit of Mr. Marinkovitch a manifestation of concern over a possible change in the Greek policy. According to NEOLAVIKI MOST, Belgrade first became concerned about Greek foreign policy when Mr. Venizelos concluded a treaty of friendship with Italy. Then came the Greco-Turkish Agreement, with the result that Mr. Marinkovitch felt the need for reassurances. According to this journal Yugoslavia's claim to more elbow room in Saloniki is now buried under potential complications which might arise out of the Greco-Italian and Greco-Turkish agreements.

On one point Mr. Marinkovitch did draw forth fire from the heavy guns of the Bulgarian press. His statement to the effect that the best way to protect the minorities in the Balkan peninsula is to strenghten the ties between the Balkan states caused certain of the Bulgarian newspapers to dwell unpleasantly upon the treatment of the Macedonians in Yugoslavia. The Bulgarian press as a whole reiterated the Bulgarian point of view to the effect that the ties existing between the states of the Balkans can be strengthened only when that which impedes friendship has been eliminated, namely, when the minorities clauses of the peace treaties have been put into full force. As one journal remarked, "when a stone impedes the way, one does not drive over it and then return to remove it."

Respectfully yours,

Henry H. Shoemaker,
American Minister.

Copy to E.I.C. Paris.
710

PM RECD

INDEX BUREAU DEPT. OF STATE

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Athens, January 2, 1931.

No. 1574.

JAN 24 31

Subject: The Balkan Union.

JAN 24 1931

FOR DISTRIBUTION - CHECK Yes No
To
In U.

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

DEPARTMENT OF STATE
DIVISION OF
WESTERN EUROPEAN AFFAIRS

INDEX BUREAU
770.001-PAN-BALKAN UNION/24

Sir:

The Pan-Balkan Union conception makes progress. The mere fact that people think and speak of it is a good deal. Shortly, the committee in charge will meet in Saloniki to make preliminary arrangements for the second conference which will be held in Constantinople, with next time, a Turkish president instead of Mr. Papanastassiou.

Mr. Venizelos speaks well of all that has been accomplished thus far; Mr. Michalakopoulos uttered words of approval in his letter to foreign press representatives just before the old year closed. Over in Tirana, at the dedication of our new legation, the British Minister expressed the thought that the first conference had succeeded beyond expectations, and still more significant, the Italian Minister, speaking afterwards to our Minister, indicated discontent with what the British Minister had said!

The French political writer, "Pertinax," who professes to know everything, writing on December 25th, threw the "Balkan League"

FILED
JAN 29 1931
B

"Balkan League" and "Pan-Europe" into the same basket, and described them both as "smoke." To his somewhat ex-cathedra declaration, even our royalist "KATHIMERINI" objects, and no less categorically remarks: "It is probable that a Balkan Union will be realized," and then offers some disobliging remarks about the Petite Entente.

All of which, though only words, words, words, means that the Pan Balkan Union is very much alive.

Respectfully yours,

Robert P. Skinner

RPS/cwf

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 765.68/157 FOR Despatch #1589

FROM Greece (Skinner) DATED Jan. 17, 1931
TO NAME

REGARDING: Quotations from statements of various political personages regarding the Balkan Union.

sm

770.001 PAN-BALKAN UNION/25

I conclude this dispatch with quotations from statements sent to the latest number of the new periodical "LES BALKANS" by various political personages:

> The monthly periodical "Les Balkans," in its first issue for the new year, contains statements from a number of diplomatic personages with regard to the Balkan Union.
>
> Mr. Papanastassiou, President of the First Conference, says that the movement for the coming together of the Balkan peoples has started and that nothing can hold it back. "The next Conference at Constantinople will mark a new stage in the realization of the common ideal." He predicts that the application of the resolutions of the first Conference respecting political rapprochement will be the most important, and that there is reason to suppose that the realization of the resolutions "will constitute the most brilliant conquest of 1931."

The Albanian

The Albanian Minister in Athens offers his best wishes and hopes that 1931 will realize "the noble end pursued."

Mr. Kiospéivanoff, Minister for Bulgaria in Athens, declares that - Balkan statesmen "will know how to find the means to create an atmosphere of mutual confidence, and those friendships which will conduct the Balkan States towards the Union."

Mr. Lange-Rascano, Minister for Rumania in Athens, relates cheerfully that the first Conference succeeds beyond all expectations, and quotes Mr. Venizelos as having said at the conclusion of the Conference: "I deceived myself for a moment and I was afraid, but I am happy over the results, optimistic for the future, and for the idea of the Balkanic Entente." Mr. Lange-Rascano is sure the political needs, and the economic crisis, will push the Balkan populations together more and more.

Mehmet Fais Bey, Minister for Turkey in Athens, wastes few words, but he is always sincere and to the point. He concludes his brief letter with the words: "I do not doubt that the next Conference which will be held in Stamboul in October will mark a decisive point leading to the realization of the end pursued."

Mr. Jovan Youtchkovitch, Minister of Yugoslavia in Athens, is sure that it is only by a Balkan Union that the Balkan peoples will be able to set up a respected power, as it is only by mutual comprehension throughout the Union that these nations will be able to regain what they have lost through their dissensions in centuries gone by.

When the Balkan countries are masters in their own lands," he writes," and serve only their own interests, and no longer permit others to become involved in their internal misunderstandings , then, and then only, they will become strong and prosperous. Our dissensions should no longer serve the interests of others to our proper detriment." Mr. Youtchkovitch says that only the Balkan Union will be able to bring about the above desirable results.

Respectfully yours,

(Signed) Robert . Kinner

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 770-Istanbul,1931/2 FOR #1614

FROM Greece (Skinner) DATED Feb.5, 1931
NAME

TO

1—1127 GPO

REGARDING:

Report on meeting held at Saloniki to make arrangements for the Balkanic Conference to be held in Istanbul in 1931.

770.001 PAN BALKAN UNION/26

W1

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 770 Istanbul,1931/4 FOR #241

FROM Albania (Bernstein) DATED April 23, 1931

TO NAME 1—1172 o.r.o.

REGARDING: Balkan Week, a form of propaganda in favor of the forthcoming Balkan Conference, to be held in Tirana April 23 to 30th.

W1

27

770.001 PAN BALKAN UNION/27

Tirana, Albania,

No. 841. April 28,1931.

Confidential.

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to report that the Yugoslav and Rumanian representatives of municipalities have declined to participate in the "Balkan Week" to be celebrated in Tirana from April 25 till April 30. The visits of the Balkan delegates are intended for propaganda purposes in favor of the Balkan Conference, and for the promotion of mutual better understanding in the Balkans. At the last moment the Yugoslavs notified Mehmed Konitza, Chairman of the Albanian Delegation to the Balkan Conference, that they were

unable

unable to come, and asked that the Balkan Week in Albania be postponed to some time in June. The Rumanians gave the Cabinet crisis in Rumania as the reason for their inability to come at this time.

Turkey has sent three delegates, Bulgaria three, and Greece two. Celebrations in the honor of these delegations will be held in Tirana, Durres and Vlonari.

Mehmet Konitza, commenting on the failure of the Yugoslavs and the Rumanians to visit Albania for the Balkan Week, said:

"The Yugoslavs are making another blunder. They are not working for better relations in the Balkans. They showed it clearly at the Conference in Athens, and they have proved it once more now. The Rumanians are siding with Yugoslavia on this question, chiefly because the Rumanians do not like to be considered as Balkanites."

It is very probable that the Yugoslav delegation did not come to Albania at this time because of the present strained relations in the Governmental spheres of these countries as a result of the Log - Marinkovitch incident.

Respectfully yours,

Herman Bernstein.

HB/ejs
710

Copies sent to Belgrade, Bucharest and S.I.S.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 770-Istanbul, 1931/5 FOR #253

FROM Albania (Bernstein) DATED May 2, 1931
TO
NAME

1—1172 GPO

REGARDING:

Report on Balkan Week, which was held in Tirana, Albania, during the week beginning April 23, 1931.

770.001 PAN BALKAN UNION/28

Wi

Tirana, Albania,

No. 883. May 2, 1931.

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to report that delegates representing the municipalities of Greece, Turkey and Bulgaria came to Tirana for the Balkan Week, beginning April 23. The Rumanians appointed the Secretary of the Rumanian Legation in Tirana as an observer. The Yugoslavs sent no representatives. The delegates were well received in Albania, and dinners were given in their honor in Tirana, Koreha and Scutari. The Greek delegates, who remained here two days after the delegations had left, were received by King Zog.

On

On April 28 a tea was given in honor of the Balkan delegates at the American Legation, at which Prime Minister, Pandeli Evangheli, all the delegates as well as members of the diplomatic corps were present.

I am sending herewith the speech delivered by Mehmed Konitza, President of the Albanian Delegation at the Balkan Conference, at the dinner tendered to the delegates by the Municipality of Tirana, on April 28.

Respectfully yours,

Herman Bernstein.

HB/ajs
710

Copies to Athens, Sofia, Istanbul and E.I.C.

A true copy of the signed original

(Enclosure to Despatch No. 252, dated May 3,1931.

American Legation,
Tirana, Albania.

(Translation from French)

RE: Mehmed Konitza's Address to the Balkan Delegates in Tirana, April 27,1931.

- - - - -

Need I tell you how happy we are to have you among us? The Albanian people have never received guests with so much joy. We regret only that the Rumanian and Yugoslav Delegates have not been able to be with us, but their absence does not in the least signify that they are not in accord with us.

The idea of the Balkan Week and particularly of the exchange of visits, an idea which comes to us from Greece, is as helpful as it is pleasant.

The exchange of visits has not as its aim, as many have believed, to seat us around a table in order to discuss the Balkan problems and attempt to find a solution to them--which is the affair of the Conference--but rather to enable the visitors to come in contact with the people of the various Balkan countries and to exchange ideas in an atmosphere of cordiality from which will spring the understanding and friendship which will urge us on to the rapprochement and finally the federation of our States. Indeed there can be no happy union without mutual understanding and love. Our people unfortunately know each other so little and so badly: they were obliged to meet only on the fields of battle. Fortunately they ended by realising that the road to which they were being directed was disastrous for them. But that is not enough: there remains yet the question of tearing down the walls raised before us by a sinister past; there remains yet the question of dissipating, in mutual effort, the clouds which still darken our sky, and permitting the light of harmony and of brotherhood to penetrate into our souls.

It is said that there are great difficulties before us and that, to reach the rapprochement of the Balkan countries, it will be necessary to make great sacrifices. In reality, there is no question of sacrifices involved: it is simply a question of giving proof of the spirit of justice, and of realising facts.

What, then, are these great difficulties? They are of two kinds: financial difficulties, and political difficulties. The first cannot constitute an obstacle to the accomplishment of a work which will guarantee peace and will inaugurate an era of happiness and of prosperity in our Peninsula. The moral and material advantages which will result from the Balkan union are so great that it would be childish to stop before these financial difficulties.

Political difficulties are reduced to the problem of the minorities. This problem will constitute a barrier to the Balkanic entente so long as it will be viewed narrow-mindedly. Considered broad-mindedly, the non-recognition of the rights of minorities is a political absurdity. The recognition

of

of these rights would constitute, it is said, a danger for the countries inhabited by the minorities. It seems to me that it is the contrary which is true: to deprive the minorities of their rights, to oppress them, is to drive them to despair and, consequently, to create danger spots; to accord them that which is their due is to make of them loyal citizens.

We Albanians, after some wavering, have resolved the problem as much to the satisfaction of the minorities themselves as to the State, and we are proud of it.

There are in this country about thirty thousand Greeks. At a certain time, some of our chauvinists tried to force the hand of the Government to bear heavily against the Greek minority. One man, Minister of the Interior at that time and today King of the Albanians, energetically opposed these manoeuvres. We were interested, however, in establishing friendly relations with our southern neighbors, but the minorities, especially the Albanian minorities in Greece were an obstacle. We conceived the idea at that time of an exchange of population, but the same person was equally opposed to an exchange. The arguments did not seem convincing, but nevertheless we decided to go beyond the claims of the Greek minority. Not only have we given them schools and churches conducted in their own language, but we have also opened to them the door to State offices. Today these thirty thousand Greeks possess 62 schools and occupy 108 posts in the various branches of our administration, without counting deputies and officers. The result has been that they have become loyal Albanian citizens. If there are any who have not yet become so, they most surely will in the future.

You see, Ladies and Gentlemen, that the minorities, far from being a danger, may, as M. Venizelos so justly said at the Balkan Conference at Athens, contribute to the rapprochement of our countries, if their rights are recognized.

But the real obstacle to the Balkan union does not lie in the difficulties which I have just brought before you. I shall tell you in a moment just where it does lie.

During the Balkan Conference at Athens, I had the impertinence to touch a sensitive chord of the European violin in declaring that certain leaders of the great powers were furnishing the powder to what they have been accustomed to calling the powder-box of Europe, that is, the Balkans.

A distinguished diplomat, the British Minister to Albania, in a speech which he made recently on the occasion of the inauguration of the American Legation at Tirana, in alluding to the powder purveyors, said, in other words, that the methods of these purveyors belonged to the past. He spoke with warmth and sincerity in favor of the Balkan union. Several days later, M. Henderson spoke in the same strain regarding such a union. I have no doubt, Ladies and Gentlemen, that you would be glad to join me in expressing to them our gratitude and in hoping that their sentiments may be shared by the other great powers.

Now

Now I am going to be guilty of another impertinence--excuse me if I am so badly brought-up--in telling you the real obstacle to the Balkan union. This obstacle lies in the slowness of spirit of certain of our Balkan leaders who have not been able to follow the events of these last twenty years. The rapidity with which these happenings have followed one upon another has made them dizzy. And once the tempest is passed and the calm has returned, they have begun their same old methods, without realising the evolution and the revolution which these events have produced in the spirit and in the soul of the people. These leaders recall to me a scene at which I was present several years ago: A steamboat was at the mouth of the Danube. The current of the river was stronger than the speed of the boat. The scene was pathetic: the boat struggled desperately, but instead of advancing, it continually retreated. Finally, conquered by the current, it had to return shamefully to the open sea.

No, these gentlemen will not have the right of way against the current. They cannot hinder our union, but they can delay it, and while waiting, they will impoverish still more our already poverty-stricken countries. They will continue to spend the public funds for purchases of war materials, to make the people groan under the crushing weight of taxes and duties while hindering national production by the sequestration of human material in the barracks.

That which I have just told you, Ladies and Gentlemen, has not been said to swell your hearts nor to facilitate your digestions; it is simply a stimulant for the struggle of tomorrow, the struggle for a better future, the struggle for the union and the happiness of the Balkan peoples.

In raising my glass to your health, to the prosperity and the happiness of the Balkan people, I beg you to inform your compatriots that the Albanians are always ready to collaborate sincerely and honestly with them to build the temple of peace and of brotherhood.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 768.00/18 FOR #1732

FROM Greece (Skinner) DATED June 3, 1931

TO NAME 1—1172

REGARDING: Expresses belief that the Balkan States are preparing to unite and form a new great power.

W1

29

770.001 PAN BALKAN UNION/29

Athens, June 3, 1931.

No. 1732.

Subject: Near East Political Policy.

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have endeavored to make it clear in my despatches that under the direction of Mr. Venizelos, Greece was gradually ridding herself of the tutelage of the Protecting Powers, and encouraging a similar frame of mind among her neighbors. I have also indicated that in my opinion there was a growing desire among the Balkan States to restrain their selfish ambitions and local prejudices in favor of a Pro-Balkan policy which in several generations might lead to the setting up of what in effect would be a new great power, a new Byzantium, politically and materially independent of Western influences. The Prime Minister is too far-seeing and too intelligent to express this thought in definite terms, but it seems to me that the logical development of his various plans must in time, probably a long time, come to some such realization as I have described. For the present, it will do to allay mutual

suspicions

suspicions, to encourage unofficial movements, such as the Pan-Balkan Conference, to inform France and Great Britain that the century old idea that their advice must be accepted in lieu of an independent line of action, by elevating Italy to a position corresponding to theirs in current discussions.

There is considerable confirmation of the foregoing in an interview with Mr. Venizelos originally appearing on May 18th last in the Gazette de Lausanne and republished in Athens with indications of approval. The interview was occasioned by recent complaints set out in the "MERCURE de FRANCE" that Greece, in seeking the political friendship of Italy, had somehow "betrayed" France, that this "betrayal" tended to strengthen Italy and to weaken France in the Mediterranean, and there was a suggestion, too, that Greek memories were of short duration since her Prime Minister was now holding out his hand to Mr. Mussolini under whom the Corfu incident occurred in 1923. France necessarily saw with displeasure the creation of an Italian "clientele" in the Balkans to outweigh the "Petite Entente." To the foregoing thesis, Mr. Venizelos replied as follows:

> "It is not true that I turn my back on France to follow the Italian furrow, but I do intend to live in friendship with everybody, especially our neighbors. The time was, I admit, when we were in the wake of the powers by whom our independence had been guaranteed - Great Britain, France and Russia, but that time is no longer. It is not my fault if Italy has become a great Mediterranean power.....

"The Greek

"The Greek policy of friendship with Italy and Turkey is the only one which can unite our natural interests with the cause of general peace. We Greeks do not wish for war, we are thoroughly tired of military adventures, and Turkey, I assure you, feels as we do. Should war again break out, I can assert this confidently, there will be at least two States determined to remain neutral: Greece and Turkey. Moreover, has the fact that we have become reconciled with Rome and Ankara prevented us from making friends with Yugo-Slavia? I have told Mr. Mussolini frankly that I intend to live in perfect harmony with the Jugoslavians.....

"I believe firmly, and I do not conceal this from you, that if war is destined to break out again, the power which will emerge victorious from the foolish enterprise will be Universal Revolution. To the foreign war will succeed civil war - and Bolshevism. As far as I am concerned I am resolved to guard my country from this danger by an appropriate policy."

As to the constantly suggested revision of the peace treaties, Mr. Venizelos said:

"Greece holds as essential the maintenance of the treaties of 1919. Certainly no treaty is intangible, but in any event it is too soon to dream of modifying in any respect those which exist in Europe today."

Thus we have it in black and white that Greece regards herself as practically free to go her own way. She will continue, I suppose, to play off one power against the other, but she will belong to nobody but herself; and, of more immediate importance, she is for peace, and determined to exert all her influence to the end that the Near East generally may follow her lead in this direction.

Respectfully yours,

(Signed) Robert . Skinner

Copy to E.I.C., Paris.

RPS/ewf

RECD

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Sofia, Bulgaria, October 1, 1931.

NE
A/C/C

DEPARTMENT OF STATE
OCT 28 1931
C/C
ASSISTANT SECRETARY OF STATE

No. 287

Subject: BALKAN CONFERENCES.

OCT 21 31

DEPARTMENT OF STATE
OCT 22 1931
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

FOR DISTRI

Copy of despatch and enclosure to
MID

770.001
Pan Balkan Union
note
770 Istanbul 1931

OCT 29 1931

DEPARTMENT OF STATE
DIVISION OF
COMMUNICATIONS AND RECORDS
PUBLICATIONS SECTION
OCT 22 1931

770.001-PAN-BALKAN UNION/30

NOV 6 1931

FILED

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to transmit herewith, in pamphlet form, for the Department's information, an article by Mr. George Guenoff entitled "La Bulgarie et les Conferences Balkaniques". Mr. Guenoff is Carnegie Professor of International Law at the University of Sofia and one of Bulgaria's leading publicists. He is also a member of the Bulgarian committee for the Balkan conferences and will be a member of the Bulgarian delegation to the second conference which is to be held at Istanbul this month. His article is of considerable interest as it reflects the present state of Bulgarian opinion on the subject of the movement which finds

expression

expression in the privately sponsored Balkan conferences.

Briefly summarized, Professor Guenoff's view is that the cart has been placed before the horse. According to him, and to Bulgarian opinion in general, the treaty rights of the Bulgarian minority in Greece, Yugoslavia and Rumania, must first be recognized by the states in question before Bulgaria can lend a helping hand in the realization of the ideals sponsored by the conference movement. Until then Bulgaria must devote its efforts to improving the lot of the two million Bulgarians living under the foreign domination. And in the opinion of Professor Guenoff the racial consciousness of the individuals shall not be determined in accordance with the formula of Mr. Papanastassiou, the leading Greek protagonist of Balkan union, who finds alien propaganda, even to the extent of the use of force, responsible for much of the minority consciousness in the Balkan Peninsula. According to Professor Guenoff the true tests to be applied are the "voluntary expressions" as recorded in the time of the Turks. Furthermore, says Professor Guenoff, and so says Bulgarian opinion too, there must be territorial revisions that will take into consideration the compact masses of Bulgarians living outside but along the existing frontiers of the Bulgarian state. The Bulgarian point of view is that it is futile to talk of pacts of alliance and non-aggression between Balkan states when Yugoslavia retains the western confines of Bulgaria and Rumania possesses southern Dobrudja for purely strategic reasons. As for the Macedonian question, Professor Guenoff suggests autonomy, contending that an autonomous Macedonia would be

the

the epitome of the ideal for which the conference movement strives.

In this connection it should be recorded that Mr. Papanastassiou recently visited Sofia on his way to the Inter-parliamentary Conference at Bucharest. During his stay in the Bulgarian capital the Greek exponent of the conference idea stated, among other things, to the Bulgarian press that the very fact of the slight differences existing between the races of the peninsula argues for union. This statement evoked sarcastic comment in the local press to the effect that it is now understood why Greece finds so few Bulgarians in Greek-Macedonia.

Bulgaria will be represented at the Second Balkan Conference by a delegation of at least ten persons, one of whom is a member of the Sobranje. The Delegation will include one expert on communications, another on tobacco and a third on banking.

Respectfully yours,

Henry W. Shoemaker,

Henry W. Shoemaker.

End

710

Copy sent to E.I.C.

ENCL. No. 1 ACCOMPANYING
DISPATCH No. 297 OF Oct. 1 1931
AMERICAN LEGATION, SOFIA.

GEORGES P. GUÉNOV

Professeur de droit international
à l'Université de Sofia.

La Bulgarie

et

les Conférences Balkaniques

EXTRAIT DE „LA REVUE BULGARE"

Sofia, Imprimerie „La Bulgarie", 1931.

770.001 Pan Balkan Union/1

THIS DOCUMENT HAS BEEN RETURNED TO THE
DIVISION OF RECORDS

GEORGES P. GUÉNOV

Professeur de droit international
à l'Université de Sofia.

La Bulgarie
et
les Conférences Balkaniques

EXTRAIT DE „LA REVUE BULGARE"

Sofia, Imprimerie „La Bulgarie", 1931.

GEORGES P. GHENOV,
Professeur de Droit International à l'Université de Sofia,
Chargé de la Chaire „Carnegie" à la même Université,
Membre de l'Académie Bulgare des Sciences et
Membre de l'International Law Association.

LA BULGARIE ET LES CONFÉRENCES BALKANIQUES

La convocation de la première Conférence Balkanique à Athènes, en octobre 1930, était, sans conteste, un événement d'une très grande portée politique. Après les regrettables événements qui, au mois de juin 1913, divisèrent les Etats balkaniques et rompirent l'Alliance balkanique, après les périodes de haines que traversèrent, ainsi que l'Europe entière, les peuples balkaniques au cours de la grande guerre, après les traités de paix de Paris de 1919, imposés par la force, qui placèrent la Bulgarie dans la situation d'un pays vaincu, injustement traité et sévèrement puni, cependant que ses voisins réalisaient tous les bénéfices possibles de l'issue finale de la guerre, des représentants des six Etats balkaniques se réunirent à Athènes pour envisager les procédés et les moyens susceptibles de permettre l'instauration de rapports d'amitié et la préparation d'un union entre ces Etats, afin de mettre un terme aux luttes et aux dissensions continuelles qui depuis de longues années remplissent les pages de l'histoire des Balkans.

Historiquement, ce n'est pas pour la première fois que la question d'une alliance des Etats balkaniques est posée. Depuis la fin du XVIII-me siècle, dès l'époque des premières luttes des peuples chrétiens des Balkans pour leur indépendance politique, la formation d'une alliance balkanique a été tentée à plusieurs reprises et même, en 1912, nous avons été témoins de la conclusion d'une telle alliance. Mais dans tous ces cas, l'objet en était limité; il s'agissait d'une alliance des peuples chrétiens des Balkans, dirigée contre la Turquie, en vue de la libération des populations chrétiennes demeurées sous la domination des Sultans ; chaque alliance semblable envisageait une guerre. Par conséquent, c'était là plutôt des alliances militaires, dont l'objet se limitait le plus souvent à la réalisation de leur but immédiat. Plus d'une fois, les alliances envisagées étaient rompues avant même d'avoir donné le moindre résultat, par suite des divergences, surgies entre les alliés, tel le cas de la fédération yougoslave (serbo-bulgare) projetée en 1867.

Il est vrai, la révolution des Jeunes Turcs en 1908, donna naissance à un projet d'alliance balkanique à laquelle devait participer la Turquie elle-même, mais bientôt chacun se rendit compte que le projet ainsi conçu était irréalisable. D'ailleurs, les espoirs qu'on fonda au début sur le régime des Jeunes Turcs, dont on attendait qu'il pourrait réformer d'une façon radicale l'Empire ottoman en le plaçant sur une base fédérative, plus ou

moins large, tendant à assurer plus complètement les libertés des populations non-musulmanes et avant tout de celle de la région la plus inquiète et la plus troublée de l'Empire — la Macédoine, furent bien vite détrompés par les événements qui suivirent. L'effondrment de tous les rêves qu'on fondait sur le régime des Jeunes Turcs et la nouvelle orientation de la politique des Grandes Puissances à l'endroit de la question balkanique, en tant qu'un des aspects de la rivalité qui divisait alors des deux alliances européennes, hostilement disposées l'une contre l'autre, créèrent des conditions favorables pour la conclusion d'une alliance balkanique, dont l'objet, comme on sait, était également très restreint : imposer par la force des armes le règlement de certains conflits nationaux et territoriaux entre les alliés balkaniques et la Turquie.

Aujourd'hui, la question d'une alliance balkanique est posée sur une toute autre base. Elle n'exclut aucun Etat balkanique et n'envisage non plus aucune guerre contre qui que ce fût. Par contre, on considère aujourd'hui comme un axiome que l'Union balkanique peut être réalisée uniquement si tous les Etats de la Péninsule y participent. L'exclusion de l'un d'eux, quel qu'il fût, rompra l'unité désirée et compromettra la réalisation du but posé. Il serait encore plus important d'observer que le but en est l'établissement et la sauvegarde d'une paix durable dans les Balkans, l'une des conditions essentielles pour assurer la paix européenne. Ainsi posé, le problème n'est pas facile à résoudre. Il se heurtera à de grands obstacles par suite des nombreuses questions pendantes qui divisent les alliés éventuels. Avant tout, il existe dans les Balkans des haines et des méfiances séculaires qu'on ne saurait faire facilement disparaître. En second lieu, les traités de paix non seulement n'ont pas donné une juste solution aux conflits existants dans les Balkans, mais ont, par contre, créé une situation sensiblement plus compliquée qui continue à peser sur les rapports interbalkaniques. Il est très naturel, à notre sens, qu'aussi longtemps qu'on n'aura pas trouvé une voie sûre et des moyens appropriés pour la liquidation des questions litigieuses, il serait difficile de soutenir l'idée de la possibilité d'une union balkanique en tant qu'organisation internationale durable et pacifique. Poser, examiner et régler clairement et franchement ces questions litigieuses, tel est, à notre avis, la conditions indispensable à la réalisation de n'importe quelle entreprise de ce genre. Fermer les yeux sur les difficultés existantes serait une politique très dangereuse et extrêmement risquée. Les questions brûlantes pourront être, pour un certain temps, ajournée ou même éliminée. Mais un jour viendra où, par la force naturelle et inévitables des choses, ces questions se poseront d'une manière inéluctable et impérieuse à l'attention de tous, au risque de provoquer une rupture dangereuse qui non seulement compromettra, pour longtemps, la réalisation d'une belle idée, mais créera des rapports encore plus précaires entre les alliés présumés. Un proverbe français dit : les bons comptes font les bons amis. Nulle part cette expression du bon sens populaire ne saurait trouver une meilleure application que dans le cas qui nous occupe.

Les conséquences des deux traités de paix — celui de Bucarest de 1913 et celui de Neuilly de 1919, — pèsent de tout leur poids sur les rap-

ports interbalkaniques. Ils substituèrent à l'état de choses établi par le traité de Berlin de 1878 une situation très différente dans cette partie de l'Europe. Le traité de Berlin était un acte politique par excellence. Sa pointe était dirigée contre la Russie et la Bulgarie indépendante créée par elle à San-Stéfano le 3 mars 1878. Le Congrès de Berlin avait attribué au principe ethnique une importance secondaire. Le morcellement de la Bulgarie de San-Stéfano fut dicté non pas par le principe des nationalités, mais par les intérêts de deux des Grandes Pussances, — l'Angleterre et l'Autriche-Hongrie. On en voit, entre autres, la confirmation dans le fait que les frontières de la Bulgarie de San-Stéfano étaient sensiblement les mêmes que celles que la Conférence des six Grandes Puissances à Constantinople avait fixé, un an avant le traité de San-Stéfano, pour les deux province autonomes bulgares. D'ailleurs, le Congrès de Berlin a imposé à la Turquie (art. 23 du traité) l'obligation d'introduire des réformes dans les territoires (avant tout en Macédoine) que le traité de San-Stéfano incorporait à la Bulgarie, mais que le Congrès de Berlin restituait à la Turquie.

Pour être objectif, il faut reconnaître que la Conférence de Constantinople et le traité de San-Stéfano réglaient de la meilleure manière le problème balkanique : le peuple bulgare obtenait son unité nationale ; les provinces serbes de Bosnie et Hertzégovine obtenaient leur autonomie. Ainsi, les différends serbo-bulgares se trouvaient résolus d'une manière définitive et équitable.

Le Congrès de Berlin écartait cette possibilité. Il ralluma les passions entre les peuples balkaniques, fit de la Turquie, en raison de la Macédoine, un foyer jamais éteint et prépara toutes les conditions susceptibles d'entretenir des rivalités, des dissensions et des luttes interminables et dangereuses dans les Balkans.

Il faut reconnaître que, en ce qui concerne les Balkans, les traité de Bucarest et de Neuilly ne firent que perpétuer cette œuvre néfaste. L'un et l'autre furent le résultat de deux guerres et furent à l'avantage des vainqueurs au détriment du pays vaincu. Les conséquences furent les suivantes : des frontières politiques qui s'écartaient des frontières ethniques ; des populations bulgares compactes incorporées à des Etats qui leur étaient étrangers au point de vue ethnique; une série d'autres obligations et de restrictions d'ordre juridique, financier, économique et politique, mises à la charge de la Bulgarie vaincue.

Dans ces conditions, il est particulièrement important d'examiner les conflits qui séparent les Etats balkaniques : 1) du point de vue de la situation des minorités ethniques, et 2) du point de vue des nouvelles frontières tracées dans les Balkans.

La première question fut déjà portée en principe à l'ordre du jour de la Première Conférence Balkanique à Athènes. La délégation bulgare proposa de voter une déclaration spéciale à son sujet, mais la Conférence se contenta de mentionner dans le troisième passage de la résolution générale sur les questions politiques l'obligation pour la future «Union Balkanique» «d'assurer l'exécution loyale de toutes les autres obligations qui découlent des traités en vigueur, y compris celles concernant les minorités».

L'importance du problème minoritaire fut relevée à la Conférence même de divers côté. Ce fait est reconnu aussi par l'un des principaux initiateurs de cette dernière, M. Papanastassiou, qui relève toute la portée de ce problème et le danger qu'il a souvent présenté pour le succès de la Conférence même[1]).

Comme le souligne l'auteur de cet article, la question minoritaire dans les Balkans intéresse, avant tout, la Bulgarie et son peuple. A la suite des deux guerres dont l'issue fut néfaste pour la Bulgarie, une grande partie du peuple bulgare en tant qu'unité ethnique fut englobée dans les frontières des Etats voisins. On y trouve actuellment environ 2 millions de Bulgares, alors que les Bulgares en Bulgarie sont au nombre d'environ 5 millions. Pour un petit peuple comme le peuple bulgare, une population de 2 millions placée sous une domination étrangère résente une importance considérable. C'est ce qui explique l'intérêt que porte la Bulgarie au problème des minorités. Cette préoccupation s'explique d'autant mieux lorsqu'on se rend compte que ces minorités bulgares sont privées presqu'entièrement des droits que les traités sur les minorités leur accordent, et qu'elles sont soumises à un régime d'assimilation systématique.

Jusqu'à la guerre balkanique du 1912, cependant que la Macédoine était encore une province turque, on y camptait 1.139 églises bulgares, avec 1.133 prêtres ; 981 écoles, avec 1.763 instituteurs et 56.000 élèves, soit : en Macédoine actuellement grecque — 378 églises, avec 300 prêtres et 340 écoles, avec 750 instituteurs et 19.000 élèves, et en Macédoine actuellement serbe — 761 églises, avec 833 prêtres et 641 écoles, avec 1.013 instituteurs et 37.000 élèves.

De même en Thrace on comptait, jusqu'à les dernières guerres: 190 églises bulgares et 136 chapelles avec 238 prêtres, 213 écoles et 2 gymnases bulgares avec 333 instituteurs et 11.877 élèves.

En Dobroudja du Sud, qui fut annexée par la Roumanie en 1913, en vertu du traité de paix de Bucarest, on comptait : 276 écoles bulgares ayant en tout 584 instituteurs et 21.951 élèves. Il existait aussi dans cette province 80 églises bulgares, dont 38 églises de village et 6 églises de ville, avec 45 prêtres, dans le seul département de Dobritch (Kaliakra).

En Dobroudja du Nord, acquise par la Roumanie en vertu du traité de Berlin de 1878, il existait 60 écoles bulgares. En Bessarabie on comptait jusqu'en 1878, époque à laquelle cette province fut restituée à la Russie, 88 écoles bulgares, dont le fameux lycée bulgare de Bolgrade.

Enfin, dans les Confins occidentaux (districts de Tzaribrod et de Bossilegrade), que la Yougoslavie se rattacha pour des raisons purement stratégiques par le traité de Neuilly, il y avait 122 écoles bulgares, 269 instituteurs et 7.892 élèves, ainsi que 45 églises bulgares, avec 42 prêtres.

Aujourd'hui, de toute cette œuvre culturelle bulgare, il ne reste plus que quelques vestiges. Il n'existe plus aucune école bulgare en Macédoine et en Thrace. Il en est de même en Bessarabie. En Dobroudja du Nord, il n'y a qu'une seule école primaire privée — à Constantza, alors qu'on

---

[1]) A. Papanastassiou. «Le Première Conférence Balkanique», dans la revue «L'Esprit International», 1 janvier 1931, No 17.

ne compte en Dobroudja du Sud que 4 écoles primaires bulgares privées et 2 progymnases mixtes privés, encore que non reconnus par l'Etat roumain, à Dobritch et à Silistra. Dans les villages, il n'existe plus une seule école bulgare.

Environ 250.000-300.000 Bulgares habitent actuellement dans les territoires de la Grèce, environ 700.000 à 800.000 sont englobés dans les frontières de la Yougoslavie et environ 700.000 se trouvent sous la domination de la Roumanie. Leurs enfants sont contraints à fréquenter les écoles officielles de l'Etat. Quoique nos conationaux y vivent en masses compactes, jusqu'à ce jour les gouvernement non seulement n'ont pas rempli l'obligation de leur ouvrir des écoles primaires, comme le prévoient les traités sur les minorités (art. 9 des traités avec la Yougoslavie et la Grèce et art. 10 du traité avec la Roumanie), mais n'autorisent pas non plus l'ouverture d'écoles bulgares privées entretenues par la minorités bulgare elle-même. Et même en Roumanie, où nos conationaux jouissent relativement d'une plus grande liberté, un essai tenté par les paysans bulgares pour demander l'ouverture d'écoles bulgares a lamentablement échoué. Les 7.000 déclarations, rédigées à cet effet par les paysans bulgares au cours de l'automne dernier, pour être transmises à Bucarest, ont été confisquées par les organes de la police roumaine, cependant que leurs signataires furent l'objet de poursuites.

L'occupation et l'annexion de la Macédoine et de la Thrace par la Serbie et par la Grèce et de la Doubroudja par la Roumanie, eurent pour effet la suppression du pouvoir spirituel de l'Exarchat bulgare dans ces provinces. Toutes les communautés religieuses, qui se trouvaient jusqu'alors sous sa juridiction, furent, purement et simplement, soumises à la juridiction des Eglises officielles. On ne tint nullement compte du fait que la population y parle le bulgare et que la langue du culte usitée jusqu'alors était le bulgare-slavon. La langue du culte officielle fut introduite dans les églises, bien que la population dans maints endroits comme en Grèce et en Roumanie ne la comprend même pas. Le prêche se fait aussi en langue officielle, qui sert également à la tenue des régistres d'églises, assurée jusqu'alors en langue bulgare. Tous les documents, tels que les actes de naissance, les certificats de mariage et autres, délivrés dans le passé en langue bulgare par les organes de l'Exarchat, furent remplacés par des actes rédigés en langue officielle. Les noms et les prénoms de ces pièces étaient souvent modifiés selon les convenances de la langue officielle.

En Roumanie, plus spécialement en Dobroudja, l'exercice du droit de propriété de la population subite de graves restrictions[1]). D'une manière illégale et infondée. la population fut dépouillée d'une grande partie de ses terres, plus d'un tiers, qui furent distribuées parmi les colons aroumains, arrivés de la Macédoine grecque et serbe, ce qui est contraire à l'art. 6 du traité sur la protection des minorités.

---

[1]) A. de Lapradelle, La Législation relative à la propriété foncière dans la Dobroudja Nouvelle et le Droit International. Revue de Droit International, 1930, t. V, p. 160 et suiv.

Les minorités ne jouissent pas de la liberté de se servir de leur langue comme le prévoit l'art. 7, alinéa 3, des traités minoritaires. Aucune publication en langue bulgare n'est autorisée en Grèce et en Yougoslavie. Ce dernier Etat n'autorise l'usage d'aucun livre écrit en bulgare. Les personnes trouvées en possession de tels livres, même qu'il se fut agi de la Bible ou de l'Evangile, sont soumises à des poursuites très sévères. Ce n'est qu'en Roumanie que le régime est un peu plus libéral sous ce rapport, mais là aussi on fait constamment obstacle à chaque tentative de publier des journaux, des revues ou toute autre publication en langue bulgare. Il ne saurait même pas être question, dans ces conditions, de l'application de l'art. 7, alinéa 4, du traité, relativement à l'usage de la langue bulgare devant les tribunaux et les administrations publiques. Il convient de relever, bien à regret, que même la vie et la liberté individuelle ne sont pas partout suffisamment garanties, en dépit des stipulations de l'art. 2 des traités sur les minorités.

Ce qui précède donne une image suggestive de la situation faite aux minorités bulgares dans les pays voisins et explique la vive préoccupation avec laquelle l'opinion publique en Bulgarie suit l'évolution de la question des minorités devant les Conférences Balkaniques. C'est pour le peuple bulgare une question primordiale du règlemnt de laquelle dépendra jusqu'au plus haut point l'attitude de l'opinion publique bulgare envers l'initiative qui vient d'être prise. Une chose est certaine : c'est que les Bulgares qui se trouvent sous une domination étrangère ne peuvent et ne doivent demeurer dans cette situation qui les prive de tous droits. La première condition pour que l'opinion publique bulgare puisse adhérer à l'idée d'une entente balkanique, est d'accorder aux minorités bulgares dans les Etats voisins les droits qui leur sont reconnus par les traités sur les minorités. A défaut de cette condition, personne en Bulgarie n'adopterait l'idée du rapprochement et de l'union des peuples balkaniques. Réclamer l'observation des droits des minorités bulgares, c'est non seulement notre droit, mais aussi notre devoir suprême en tant que conationaux de ces minorités et en tant qu'hommes et citoyens qui servent la liberté, la démocratie et le progrès. Il s'agit de mettre fin à un état d'oppression et d'arbitraire qui trouble profondément notre âme et indigne notre conscience. Il ne faut pas non plus perdre de vue l'aspect purement moral de la question qui, à côté de son aspect politique, joue aussi un rôle décisif dans l'examen de ce problème.

L'article de M. Papanastassiou, dont nous avons fait plus haut mention, contient un passage qui mérite de fixer plus particulièrement notre attention. L'auteur écrit : «Le règlement de ces questions (des minorités nationales bulgares en Macédoine serbe) et d'autres connexes provoquées aussi au sujet de certaines minorités révendiquées également par les Bulgares en Macédoine hellénique, comme en Dobroudja, se heurte au fait suivant : alors que la caractéristique essentielle de la nationalité est constituée par la volonté de la population ou par la conscience nationale, cette volonté, qui ne concorde pas toujours avec la langue parlée, n'est pas prise en considération chaque fois qu'il s'agit de ces révendications de minorités ethniques. Par ailleurs, les diverses propagandes nationales

ont souvent et non sans résultat, utilisé la violence pour déterminer telle ou telle conscience nationale parmi la population de Macédoine, comme aujourd'hui encore des organisations macédoniennes ont souvent recours à cette même méthode. Il résulte de cette situation que si aucun Etat ne nie son obligation d'accorder aux minorités la protection due, c'est le fait même de l'existence de ces minorités que l'on conteste».

Nous ne pouvons pas partager l'opinion de M. Papanastassiou et nous tenons à relever, pour autant qu'elle répond aux vues officielles de la Grèce et de la Yougoslavie, que notre opinion lui est entièrement opposée. Actuellement, il est vrai, il semble à première vue qu'une discordance existe entre la langue parlée par la majeure partie de la population en Macédoine grecque et serbe et sa volonté formellement exprimée. Mais cela s'explique par le fait que cette population est soumise à un régime d'oppression qui ne lui permet pas de réclamer la jouissance des droits prévus par les traités minoritaires demeurés jusqu'à présent lettre morte. En tout cas, cette situation n'est pas le résultat de la libre expression de sa volonté, mais la conséquence des rapports anormaux qui existent entre cette population et la majorité qui gouverne.

Nous ne pouvons également pas accepter la thèse de M. Papanastassiou suivant laquelle «différentes propagandes nationales» contraignent la population macédonienne à se déclarer bulgare. Aucune propagande nationale n'est en mesure de lutter contre le pouvoir public organisé, usant, en Orient, de méthodes d'action brutales, inconnues à l'Occident. Nous affirmons qu'une violence est effectivement exercée sur la volonté de la population macédonienne, mais cette violence ne vient pas des propagandes nationales, mais des autorités publiques qui empêchent nos conationaux dans cette région d'exprimer librement leur volonté et de manifester ouvertement leur appartenance ethnique.

Puisque M. Papanastassiou parle de la Macédoine, nous lui répondrons que la population dans ces régions avait déjà pleinement manifesté sa libre volonté dès la domination turque. Bien que les autorités turques n'eussent pas été favorablement disposées à l'égard des Bulgares par suite de leurs aspirations territoriales vers la Macédoine et la Mer Egée qui se manifestèrent au cours des années qui suivirent le Congrès de Berlin, elles ne leur interdisaient, cependant, pas d'une manière absolue à proclamer leur nationalité bulgare dans cette province, ainsi que dans le vilayet d'Andrinople. Grâce à cette tolérance relative, les Bulgares, qui jusqu'au début du 19-ème siècle formaient une masse dont la conscience nationale n'était pas suffisamment développée, purent en l'espace de plusieurs dizaines d'années se réveiller et s'affirmer comme entité nationale. Aussi, ce mouvement naquit et se développa sur tous les territoires de l'Empire ottoman peuplés de Bulgares : Mysie, Thrace, Macédoine, Dobroudja et région de la Morava. Jusqu'à la veille de la guerre de 1912, les Bulgares réussirent à créer une brillante culture nationale en Macédoine, dont nous avons déjà parlé. Voici donc quand et comment la population bulgare en Macédoine a manifesté librement sa volonté. Le régime instauré par les Turcs était un régime neutre sous lequel chaque groupe ethnique manifestait librement sa volonté et ses aspirations nationales

à une indépendance culturelle et spirituelle. De même que les Grecs manifestèrent leur volonté nationale en Epire, en Thessalie, dans les îles et en Crête, les Bulgares le firent en Macédoine.

Aujourd'hui, les Grecs et le Patriarcat œcuménique protestent contre l'intention de l'Eglise catholique de convoquer un congrès catholique eucharistique à l'île de Rhodes qui se trouvent actuellement entre les mains de l'Italie. Le motif invoqué est que ce serait par là exercer une pression sur la majorité de la population du Dodécanèse qui est orthodoxe. On déclare du côté grec qu'on ne devrait pas convoquer un congrès ecclésiastique catholique dans une contrée dont la population est essentiellement orthodoxe. Ils ont peut-être raison.

Mais que dire alors des mesures que Grecs, Serbes et Roumains décrétèrent en Macédoine, Thrace, dans les Confins occidentaux et en Dobroudja aussitôt après leur occupation ? Ils y suspendirent la juridiction de l'Exarchat établie en vertu du firman impérial de 1870. Ils soumirent à la juridiction de leur Eglise officielle toutes les communautés religieuses qui dépendaient de l'Exarchat, en dépit de la volonté des membres qui les constituaient. Ils expulsèrent en même temps tous les évêques, prêtres et moines bulgares de leurs diocèses et de leurs paroisses. Cela ne vient-il pas confirmer notre thèse concernant les violences qui, aujourd'hui encore, sont exercées sur la volonté des populations de ces provinces ?

Pour nous, le règlement de la question minoritaire dans ces provinces peut se faire seulement de la façon suivante : rétablir en Macédoine et en Thrace la situation dans laquelle était placée la population bulgare sous la domination turque ; rétablir en Dobroudja et dans les Confins occidentaux l'état de choses existant avant le détachement de ces provinces de la Bulgarie ; ouvrir en Bessarabie des ,coles et des églises bulgares dans les districts habités par des Bulgares.

S'ils veulent prouver leur bonne volonté pour la réalisation de l'idée d'une entente interbalkanique, les gouvernements des Etats voisins doivent rouvrir ces écoles de leur propre initiative. Sous le régime actuellement en vigueur, la population n'oserait jamais en faire la demande.

Tant que cela n'aura pas été fait, pour nous autres Bulgares, la question de la protection de nos minorités englobées dans les frontières des Etats voisins demeurera non résolue ; elle continuera à faire obstacle au rapprochement, à l'entente et à l'Union entre nous et nos voisins et contribuera en même temps à troubler les rapports interbalkaniques.

Aucun peuple qui se respecte et qui tient à son honneur et à sa dignité ne saurait sacrifier ses conationaux et tolérer qu'ils soient victimes d'une politique de dénationalisation et d'assimilation de la part des heureux vainqueurs de la grande guerre. Ce sacrifice, le peuple bulgare ne peut en aucune façon le consentir.

En outre, nous considérons la stricte application des engagements contractuels assumés par les Etats voisins à l'égard des minorités bulgares comme un acte de loyauté envers la Bulgarie elle-même. C'est là une condition indispensable, à la veille de la conclusion d'un pacte général de conciliation et d'alliance balkanique qui comportera un si grand nombre d'engagements réciproques entre ses contractants.

Dans son article, M. Papanastassiou parle aussi d'une révision éventuelle des traités existants. Cette question intéresse doublement la Bulgarie. En premier lieu, il nous faut relever ici les conditions restrictives et parfois blessantes que le traité de paix de Neuilly a imposé à la Bulgarie. Sous plus d'un rapport, ce dernier porte atteinte à la souveraineté de l'Etat bulgare. La Bulgarie n'est pas placée sur un même pied d'égalité avec les autres Etats de la Péninsule. Une série d'obligations politiques, financières et juridiques ont été mises à sa charge. Elle seule est désarmée au milieu de voisins armés. Elle plie sous la charge d'une lourde dette de réparations, etc. Enfin, sur elle pèse l'accusation, d'après nous injuste et infondée, qu'elle est seule responsable de la guerre.

Ce qui nous intéresse en second lieu, c'est également une révision éventuelle des clauses territoriales des traités afin de corriger dans la mesure du possible, les frontières injustes et artificielles, tracées par la Conférence de Paris, de diminuer jusqu'à un certain point le nombre des minorités bulgares qui vivent en masses compactes au-delà et le long des frontières de la Bulgarie et de donner la possibilité au pays de se développer librement dans le domaine économique.

M. Papanastassiou a adopté là-dessus une attitude nettement opposée lorsqu'il commente la résolution prise à la Conférence d'Athènes. Il déclare expressément que «le respect du statut territorial, né des traités, constituait pour la Conférence une présupposition qui s'explique d'elle-même». Par conséquent, aucune réserve quant à l'application de l'art. 19 du pacte de la Société des Nations qui admet cette révision, bien que dans une forme peu précise.

Sur ce dernier point, notre opinion diffère aussi entièrement de celle formulée par M. Papanastassiou. Plus que partout ailleurs des contestations territoriales existent dans les Balkans. Comme le dit M. Lucien Le Foyer, les traités de paix ne furent pas discutés, mais dictés[1]). Les traités dictés ne peuvent jamais être équitables. Ils donnent toujours satisfaction aux prétentions les moins fondées des vainqueurs et lèsent les droits et les intérêts les plus légitimes des vaincus. Il en a toujours été ainsi. Il en fut de même à Bucarest et à Neuilly à l'égard de la Bulgarie vaincue. Ils devaient forcément engendrer des grandes iniquités, des dissensions et des haines entre vainqueurs et vaincus. Lorsqu'il est, aujourd'hui, question d'un rapprochement sincère et durable, une union et même une fédération des peuples balkaniques, on ne saurait perdre de vue un redressement possible des injustices ainsi commises. Les réclamations bulgares ne portent atteinte aux intérêts essentiels d'aucun Etat voisin, mais pour la Bulgarie elles sont d'une importance vitale pour son existence et pour son développement.

La question d'une révision des traités est posée par l'art. 19 du Pacte de la Société des Nations. Quelle que soit l'interprétation qu'on donne de part et d'autre à cet article, on ne saurait lui attribuer une signification négative. Par contre, on devrait envisager son application pratique. Il existe, en général, dans le Droit, une règle, selon laquelle toute norme

---

[1]) Devant la guerre et la paix — «L'Ere Nouvelle» du 11 janvier 1931.

doit être interprêtée de manière à pouvoir être toujours appliquée dans la pratique. C'est là, d'ailleurs, le but de toute législation. En ce qui concerne le droit interne, ce principe est formulé dans l'art. 1157 du Code Civil qui dit : «Lorsqu'une clause est susceptible de deux sens, on doit plutôt l'entendre dans celui avec lequel elle peut avoir quelque effet, que dans le sens avec lequel elle n'en pourrait produire aucun». Ce principe vaut également pour le droit international et pour les traités internationaux.

Les Conférences balkaniques sont l'œuvre d'une initiative privée. Les groupes nationaux qui y participent avec leurs représentants, représentent, ou sont censés représenter, l'opinion publique dans leur pays dans le sens du mot le plus large. Ces conférences peuvent discuter toutes les questions politiques beaucoup plus librment et sur une base beaucoup plus large que ne pourraient le faire entre eux les représentants officiels des Etats. On veut supposer qu'un esprit de plus grande conciliation et compréhension et surtout de concessions résiproques peut se manifester au sein d'une conférence à laquelle les geuvernements ne participent pas. Sous ce rapport les Conférences balkaniques devraient présenter certains avantages qui manquent aux réunions officielles.

Cette pensée a été exprimée à la Conférence de Paris en 1919 lors de l'élaboration du Pacte de la Société des Nations par M. Doherty, ministre de la justice du Canada et son délégué à la Conférence. Voici l'argumentation qu'il donne de sa thèse :

«L'Etat étant souverain, n'est pas organisé en vue d'exercer une action modératrice sur sa propre politique, dans ses relations avec les autres Etats. Tout au contraire, il est construit de façon à rechercher au maximum la satisfaction de ses intérêts exclusifs. Si on veut éviter la guerre, il faut chercher à constituer une autorité qui domine, ou du moins une influence qui modère, dans les relations internationales, la souveraineté absolue des Etats organisés. Cette autorité, cette influence, ce sont les peuples considérés comme des éléments de l'humanité universelle, et directement intéressés à éviter les guerres, qui peuvent la fournir, ce ne sont pas les Gouvernements, trop inclins à rechercher les triomphes diplomatiques de leurs conceptions opposées»[1]).

Les pensées formulées, il y a 12 ans, par M. Doherty, s'appliquent aussi aux Conférences balkaniques. A ces conférences, l'esprit de concessions réciproques et de conciliation doit régner dans une plus grande mesure. Elles doivent surtout s'inspirer du désir d'introduire un minimum de justice dans les rapports entre les peuples balkaniques, afin de les rattacher les uns aux autres par des liens étroites. A notre avis, cet esprit de concession doit se manifester envers la Bulgarie vaincue et injustement traitée, devenue par la force même des événements la victime expiatrice des haines balkaniques. C'est pourquoi, on doit adopter le principe de la révision des traités de paix, comme le seul moyen rationnel permettant de redresser au moins quelques-unes des injustices commises à l'égard du

---

[1]) Cf. Georges Scelle, Le Pacte des Nations et sa liaison avec le Traité de Paix. p. 281.

peuple bulgare au cours des vingt dernières années. Ce moyen nous est déjà fourni par le Pacte. Les conférences balkaniques doivent se poser comme but d'élargir ce principe, de le perfectionner et de le rendre applicable sur le terrain balkanique.

Une révision éventuelle des traités par voie pacifique s'impose, avant tout, du fait de la nécessité de sauvegarder et appliquer le principe de la libre autodisposition des peuples. Comme on sait, ce principe a fait époque dans l'histoire politique de l'Europe après la Révolution Française. C'est en son nom que l'Italie et l'Allemagne réalisèrent leur unité politique et que les populations chrétiennes des Balkans conquirent leur liberté. Ce grand principe ne fut pas méconnu même après la grande guerre, mais il fut, cependant, appliqué d'une manière insuffisante et incomplète. Grâce à lui, l'Asace et la Lorraine furent rendues à la France, le Scheleswig au Danemark, la Pologne et la Tchécoslovaquie rendues à une vie libre et indépendante. Mais à l'égard des vaincus, ce principe fut méconnu. Dans les Balkans, on maintint entièrement à l'égard de la Bulgarie, les dispositions du traité de paix de Bucarest de 1913 qui fut le résultat d'une guerre victorieuse pour nos voisins et à l'issue de laquelle la Bulgarie fut le seul vaincu. La Conférence de Paris sanctionna tous les effets de ce traité, car elle faisait triompher un principe barbare : ne rien enlever aux vainqueurs, quelque fût le fondement de leur droit de possession.

Une conférence comme la conférence balkanique ne peut méconnaître ce grand principe qui illumine l'histoire des temps nouveaux des rayons éclatants du Drois et de la Liberté. Là où son application est possible et indispensable, elle doit être faite. Son importance est soulignée du fait que la Russie Soviétique, malgré son internationalisme prononcé, s'en sert régulièrement pour les buts de sa politique internationale. Or, l'application de ce principe se fera, sans doute, en admettant les possibilités d'une révision des traités dans leurs clauses territoriales.

Nous ne voulons pas nous occuper ici de savoir où, quand et comment on pourrait se servir de ce moyen dans les rapports interbalkaniques. Nous comprenons que le problème ainsi posé est fort délicat et qu'il comporte des nombreux obctacles. Nous nous permettons, malgré tout, de formuler quelques questions: pourrait-ton admettre qu'à la conclusion d'un pacte d'alliance des Etats balkaniques, par lequel ils s'engageront tous à renoncer à toute agression dirigée contre l'un d'eux, et par contre à se prêter aide mutuelle, la Yougoslavie continue à garder sous sa domination les Confins Occidentaux bulgares, qui, détachée de la Bulgarie, lui ont été attribués pour des raisons purement stratégiques?*)

---

*) Th. Ruyssen, parlant de la Yougoslavie, écrit: «A l'Est, enfin, l'annexion consentie pour des raisons purement stratégiques des districts de Tzaribrod, Bossilegrade et Stroumitza, purement bulgares, créent entre la Serbie et la Bulgarie une cause permanente de froissements». (Th. Ruyssen, Secrétaire Général de l'Union Internationale des Associations pour la S. D. N., les Minorités Nationales d'Europe et la Guerre Mondiale, p. 319).

Est-t-il possible, dans ces mêmes conditions, que la Roumanie continue à posséder la Dobroudja du Sud qu'elle s'est annexée en 1913 pour des raisons stratégiques et au nom d'un prétendu équilibre balkanique, alors qu'a l'heure actuelle cet Etat est trois fois plus grand que la Bulgarie, cependant que, avant les guerres, ils étaient presqu'égaux. La Yougoslavie, aussi bien que la Roumanie, ne peuvent baser leurs prétentions de posséder ces territoires sur aucun droit ethnique, car on n'y trouve aucun élément serbe ou roumain.

La Grèce enfin, peut-elle tenir tout le littoral de l'Egée, étouffant de la sorte la Bulgarie en l'a privant d'un débouché sur la mer libre, alors que ses territoires occupent une grande partie de la péninsule, englobant tout le hinterland de la mer Egée et que ses frontières sont à peine éloignées de quelques 15 — 20 kilomètres de cette mer? Et cela après que la Bulgarie eût déjà un large accès sur cette mer à travers la Thrace occidentale après la conclusion du traité de Bucarest de 1913?

Peut-il être question de conciliation et d'union des peuples balkaniques dans ces conditions, en présence de frontières artificielles qui ont désorganisé économiquement les Balkans et scindent même par endroits en deux des villages pour des raisons stratégiques?

Nous ne touchons pas ici à la question macédonienne qui n'a pas cessé d'inquiéter les balkans depuis le traità de Berlin et qui se présente aujourd'hui sous un aspect sensiblement plus compliqué qu'avant la guerre balkanique. La Macédoine doit être rangée parmi ces contrées de l'Europe qui sont habitées par une population très mélangée et qui sont l'objet de nombreuses contestations. La meilleure solution ne consisterait-elle pas à rechercher le règlement des différends touchant ces territoires contestés en leur accordant l'autonomie et un statut international? De la sorte, de pomme de discorde qu'ils sont, ils deviendraient le trait d'union très utile des fédérations projetées.

L'idée d'Union européenne et de Fédération balkanique est en soi une noble conception. Sa réalisation exige toutefois de grands efforts et des saclifices considérables. Elle ne saurait être réalisée que si les peuples de l'Europe et, plus particulièrement, les peuples balkaniques se montrent profondément conscients de l'esprit de solidarité européenne ou balkanique et sont disposés à consentir les sacrifices et les concessions qui s'imposeraient à eux.

Mais avant tout, une idée doit dominer toutes les conversations, négociations et discussions qui pourrait avoir lieu en vue de la réalisation du but poursuivi: le droit et la justice doivent une fois pour toutes triompher sur l'arbitraire et la force brutale.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 775.00/7 FOR #360

FROM Albania (Bernstein) DATED Oct.21,1931.

TO NAME 1-1127

REGARDING: Conversation with Mehdi Frasheri, President of the Council of Ministers regarding the Balkan Conference and the projected Balkan Federation.

kn

770.001-PAN BALKAN UNION/31

Speaking of the Balkan conference and of the projected Balkan Federation, Frasheri said:

"No sane person could be opposed to a Federation of the Balkan States. But those dealing with this problem should be animated by a spirit of righteousness, if the goal is to be attained. Unfortunately for the Balkans, it cannot be said that such a spirit of righteousness prevails among those who are expected to form the Federation.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 770 Istanbul 1931/13 FOR #1915

FROM Greece (Fisher) DATED Nov.2,1931.
TO NAME

1-1127 o.r.o

REGARDING: Pan-Balkan movement suffered a severe check at the Istanbul meeting.

kn

770.001-PAN BALKAN UNION/32

Athens, November 2, 1931.

No. 1915.

Subject: The Second Balkan Conference.

The Honorable

The Secretary of State,

Washington, D. C.

Sir:

The Greek press has dealt very sparingly with the Second Balkan Conference recently held in Istanbul. The rather alarming reports as to the friction between Bulgaria and Albania on one side and Rumania and Yugoslavia on the other, regarding the minorities question, were given considerable space in the local papers. Since then little has been reported regarding the results of the Conference and it is difficult to judge from here what the outcome has been.

However, the "MESSAGER d'ATHENES" of today in an article no doubt inspired by the Hellenic Foreign Office, reserves its judgment as to the success of the Conference until there has been time to digest the minutes of the various meetings. The article also reiterates the official Greek view that there is no minorities question in Greece for the reason that the few foreign-speaking minorities in this country now enjoy the same privileges as the natives.

Professor

Professor Earle Babcock, the Assistant Director of the European Center of the Carnegie Foundation, attended the Conference as an observer. He visited the Legation today and stated that on the whole he was rather encouraged by the results obtained at Istanbul. He said that the meetings at the beginning were rather stormy but once the question of minorities was shelved there was much cordiality between the various delegations. He thought the Bulgarian delegation displayed the most intransigeance since three of its members were Macedonians.

It will be remembered that the Carnegie Foundation provided $10,000 to finance the publications of the Balkan Union during the past year. Professor Babcock was of the opinion that he could convince the trustees of the Foundation in America that the results were sufficiently encouraging to continue this financial aid.

The one practical result of the Conference will probably be a Balkan Postal Union. A convention, signed by the various members of the respective Ministries of Posts and Telegraphs, provided that a Postal Union will enter into effect as soon as the convention has been ratified by more than two States.

Mr. Papanastassiou, head of the Greek Delegation, insists that the Conference was highly successful and was distinctly a forward step. However, Mr. Leon Maccas, a Greek Delegate to the Balkan Conference of 1930, states that the Pan-Balkan movement suffered a severe check at the Istanbul meeting. He feels that the Conference should have

insisted

insisted that the minorities question was within the exclusive competence of the League of Nations. An insistence upon this point, thinks Mr. Maneas, would have forced Bulgaria and Albania to the same view, and would have avoided the bad feeling that characterized the beginning of the Conference.

Respectfully yours,

(Signed) Carl A. Fisher

Chargé d'Affaires ad interim.

Copy to M.I.C., Paris.

Legation File No. 710

CAF/ewf

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 770 Bucharest, 1932/3 FOR #458

FROM Albania (Bernstein) DATED Feb. 13, 1932
TO NAME

1—1127

REGARDING: Proposed Balkan Pact.
Copies, in French, of the -- submitted to the preliminary Balkan Conference held in Istanbul in January by the Greek delegation.

770.001 PAN BALKAN UNION/33

leb

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tirana, Albania.

No. 458. February 13, 1932.
Confidential.

The Honorable
The Secretary of State,
Washington.

Sir:

I have the honor to report a conversation with Mehmed Konitza regarding his visit to Istanbul where he attended the preliminary Balkan Conference as head of the Albanian delegation.

Mr. Konitza said:

"This time the Yugoslav delegation proved to be more reasonable than I had expected. At first they wrote a letter to the Conference regarding the Albanian-Bulgarian minority pact, stating that it was a wothless, meaningless document since there were no Bulgarians in Albania and no Albanians in Bulgaria. After my

explanations

explanations and arguments, in which I was helped considerably by the Turkish delegates, I succeeded in inducing the Yugoslavs to withdraw their letter. Before doing this, however, they insisted that the Bulgarian delegation also withdraw their letter which accompanied the transmittal of the Protocol signed by the Bulgarian and Albanian delegates in Sofia. I arranged this without much difficulty, and the matter was adjusted. Then the Yugoslav delegation went so far as to state that they would strongly recommend to their Government that the Albanian minority in Yugoslavia be recognized and that their minority rights be respected. They declined to recognize the Bulgarian minority in the same manner. At first they resented the fact that we had concluded a definite Protocol with the Bulgarian delegation, saying that the Balkan Conference had decided that only a preliminary understanding be reached first. But the Yugoslavs apparently did not want to irritate the Albanians this time, knowing about our strained relations with Italy.

"While I am sure that the Yugoslavs are not ready to observe the Albanian minority rights in the near future, it will be a great step forward if they sign a similar pact with us, and thus make a beginning in the solution of this most perplexing of all our Balkan problems."

Mr. Konitza gave the Legation the unpublished text of

of the proposed Balkan Pact, copies of which are submitted herewith.

Respectfully yours,

Herman Bernstein.

Enclosure:
Text of Balkan Pact.

HB:KK

A true copy of the signed original

Feb 13, 1932

T E X T E

DE L'AVANT PROJET D'UN PACTE BALKANIQUE

Preambule .....

CHAPITRE 1.

Non-agression - Amitié.

ARTICLE 1er.

Chacune des Hautes Parties contractantes s'engage vis-a-vis de chacune des autres Parties a ne se livrer a aucune attaque ou invasion, a ne recourir en aucun cas a la guerre contre une autre partie contractante, et a soumettre a des procedures de reglement pacifique, et de la maniere stipulee au present Pacte, toutes questions de quelque nature qu'elles soient, qui viendraient a les diviser et qui n'auraient pu etre resolues par les procedes diplomatiques ordinaires.

ARTICLE 2eme.

Les Parties contractantes s'engagent a prendre toutes les mesures necessaires a ce que les obligations decoulant des traités en vigueur soient strictement appliquees, et qu'un esprit d'entente et d'amitie soit cultive parmi leurs populations.

CHAPITRE 11.

Reglement pacifique des conflits.

Section 1. De la conciliation.

ARTICLE 3eme.

Les differends de toute nature entre deux ou plusieurs Parties contractantes qui n'auraient pu etre resolus par la voie diplomatique, a l'exception de ceux relatifs : (a)- au statut territorial des Parties contractantes et (b)- de ceux portants sur des questions que le Droit International laisse a la competence exclusive des Etats, seront portes devant une commission de conciliation permanente, a constituer dans les six mois apres l'entree en vigueur de la presente convention.

ARTICLE 4eme.

La Commssion de conciliation permanente se composera des representants des puissances contractantes. Chaque partie contractante ne peut compter plus de 2 representants, et ne dispose que d'une voix. Elle pourra toujours et a

tout

tout instant, proceder au remplacement des representants nommes par elle.

Il sera pourvu dans le plus bref delai aux vacances qui viendraient a se produite par suite de deces ou de demission ou de quelque autre empechement.

ARTICLE 5eme.

Les fonctions de President de la Commission seront exercees, a tour de role, et dans l'ordre alphabetique des Parties contractantes, par un des representants de chaque Etat membre de la commission. La duree de ces fonctions est fixee a une annee.

ARTICLE 6eme.

La Commission sera saisie par voie de requete, addressee au President, par l'une ou l'autre des Parties en litige.

La requete, apres avoir expose commairement l'objet du litige, contiendra l'invitation a la Commission de proceder a toutes mesures propres a conduire a une conciliation.

ARTICLE 7eme.

La Commission se reunira au lieu designe par son President. Ce lieu doit se trouver sur le territoire des Parties contractantes, a moins que la Commission n'en decide autrement.

ARTICLE 8eme.

Les travaux de la Commission de conciliation ne seront publies qu'en vertu d'une decision prise par la Commission, avec l'assentiment des parties en litige.

ARTICLE 9eme.

La Commission de conciliation reglera elle-meme sa procedure qui, dans tous les cas, devra etre contradictoire. En matiere d'enquete, la Commission, si elle n'en decide autrement a l'unanimite, se conformera aux dispositions du Titre III de la Convention de La Haye, du 18 Octobre 1907, pour le reglement pacifique des conflits internationaux.

ARTICLE 10eme.

Les Parties en litige seront representees aupres de la Commission de conciliation par des agents ayant mission de servir d'intermediaires entre elles et la Commission; elles pourront, en outre, se faire assister par des conseils ou experts nommes par elles a cet effet, et demander l'audition de toutes personnes dont le temoignage leur paraitrait utile.

ARTICLE 11eme.

La Commission aura, de son cote, la faculte de demander des explications orales aux agents, conseils et experts des deux parties, ainsi qu'a toutes personne qu' elle jugerait utile de faire comparaitre avec l'assentiment de leurs gouvernements.

ARTICLE 12eme.

Les decisions de la Commission seront prises a la majorite des voix, et la Commission ne pourra se prononcer sur le fond du differend que si tous les Etats sont representes.

En cas d'egalite de voix, celle du President l'emporte. Cette regle ne s'applique pas lorsque la Commission doit se prononcer sur l'arrangement a proposer, conformement a l'art.17 al.1.

ARTICLE 13eme.

Les parties s'engagent a faciliter les travaux de la conciliation et, en particulier, a lui fournir, dans la plus grande mesure possible, tous documents et informations utiles, ainsi qu'a user des moyens dont elles disposent, pour lui permettre de proceder sur leur territoire et selon leur legislation, a la citation et a l'audition de temoins, ou experts, et a des transports sur les lieux.

ARTICLE 14eme.

Les frais generaux occasionnees par le fonctionnement de la Commission seront portes par les contractants, a parts egales.

ARTICLE 15eme.

La Commission de conciliation aura pour tache d'elucider les questions en litige, de recueillir a cette fin toutes les informations utiles, par voie d'enquete ou autrement, et de s'efforcer de concilier les parties. Elle pourra, apres examen de l'affaire, exposer aux parties les termes de l'arrangement qui lui paraitrait convenable.

A la fin de ses travaux, la Commission dressera un proces-verbal constatant, suivant le cas, soit que les parties se sont arrangees, et s'il y a lieu, les conditions de l'arrangement, soit que les parties n'ont pu etre conciliees. Le proces-verbal ne mentionnera pas si les decisions de la Commission ont ete prises a l'unanimite ou a la majorite.

Les travaux de la Commission devront, a moins que les parties en litige n'en conviennent autrement, etre termines dans un delai de six mois a compter du jour ou la Commission aura ete saisie du differend.

ARTICLE 16 eme.

Le proces-verbal de la Commission sera porte sans delai a la connaissance des parties en litige. Il appartiendra aux parties d'en decider la publication.

Section 11. Reglement judiciaire ou arbitral.

ARTICLE 17eme.

Si dans le mois qui suivra la date de la communication du resultat des travaux de la Commission aux parties en litige, elles ne se sont pas entendues, le differend sera, a la requete d'une partie, soumis pour jugement a la Cour Permanente de Justice Internationale, a moins que les parties ne tombent d'accord pour recourir a un tribunal arbitral.

ARTICLE 18eme.

Si les parties en litige tombent d'accord pour recourir a un tribunal arbitral, elles rediger ont un compromis.

A defaut d'accord entre les parties en litige sur le compromis, ou a defaut de designation d'arbitres ou de fonctionnement du tribunal arbitral pour une raison quelconque, et apres un preavis de trois mois, chacune d'entre elles aura la faculte de porter directement, par voie de requete, le differend devant la Cour permanente de Justice Internationale.

CHAPITRE 111.

Assistance Mutuelle.

ARTICLE 19eme.

Si l'une des Hautes Parties contractantes estime qu'une violation de l'engagement de non-agression de l'article ler du present Pacte a ete ou est commise, elle portera immediatement la question devant le Conseil de la Societe des Nations.

Des que le Conseil de la Societe des Nations aura constate, a la majorite des quatre cinquiemes des voix, a l'exclusion des voix des parties en litige, qu'une telle violation a ete commise, il en donnera sans delai avis aux puissances signataires du present Pacte, et chacune d'elles s'engage a preter, en pareil cas, immediatement son assistance a la Puissance contre la quelle l'acte incrimine aura ete dirige.

ARITCLE 20eme.

En cas de violation flagrante de l'engagement de non-agression de l'art.1.- du present Pacte par l'une des Hautes Parties contractantes, chacune des autres Puissances contractantes s'engage, des a present, a preter immediatement son assistance a la Partie contre laquelle une telle violation ou contravention aura ete dirigee, des que ladite Puissance aura pu se rendre compte que cette violation constitue une acte non provoque d'agression, et qu'en raison du franchissement de la frontiere, soit de l'ouverture des hostilites, une action immediate est necessaire. Neanmoins, le Conseil de la Societe des Nations, saisi de la question, conformement au premier paragraphe de l'article precedent, fera connaitre le resultat de ses constatations. Les Hautes Parties contractantes s'engagent en pareil cas, a agir en conformite avec les recommendations du Conseil qui aurait recueilli les quatre cinquiemes des voix a l'exclusion des voix des representants des Parties engagees dans les hostilites.

CHAPITRE IV.-

Protection des Minorites.

ARTICLE 21eme.

Pour rendre plus efficace la protection des minorites, les parties contractantes, tout en respectant les dispositions des traites des minorites, qui continueront a produire tous leurs efforts, prennent les obligations suivantes:

ARTICLE 22eme.

Chaque partie contractante creera un office de Minorites, auquel pourront etre adressees les petitions concernant l'application des traites des minorites.

ARTICLE 23eme.

Les parties contractantes procederont a la creation d'une Commission Interbalkanique de Minorites, qui sera composee de 6 membres dont chaque contractant designera un et qui siegera, a tour de role, chaque annee dans chacun des Etats signataires.

ARTICLE 24eme.

La Commission etablira elle-mem son reglement de travail.

A la demande de la Commission susmentionnee, les offices de Minorites lui soumettront les petitions a eux adressees, et lui communiqueront les demarches faites ainsi que les resultats obtenus. Apres examen de chaque affaire, la Commission se prononcera.

ARTICLE

ARTICLE 25eme.

(a)- Les Etats contractants s'engagent a se conformer a toute recommandation adoptee par la Commission a l'unanimite des voix.

(b)- En cas de divergence de vue au sein de la Commission, celle-ci sera tenue de transmettre au Secretariat de la Societe des Nations le dossier de l'affaire, dans le cas ou le petitionnaire, faisant usage des facultes prevues par les traites de minorites, adresserait dans la meme espece, une petition au Secretariat de la S. D. N.

ARTICLE 26eme.

Les petitions concernant la protection des Minorites doivent correspondendre a la libre volonte de la population interessee. Les Minorites doivent se conduire de f acon loyale envers l'Etat sur le territoire duquel elles vivent, et s'abstenir de toute action dirigee contre cet Etat.

Les Parties Contractantes s'engagent a prendre les mesures necessaires en vue d'empecher toute espece d'action propre a troubler la paix et les bonnes relati ons entre les peuples balkaniques.

CHAPITRE V.

Dispositions Generales.

ARTICLE 27eme.

Les differends pour la solution desquels une procedure speciale serait prevue par d'autres conventions en vigueur entre les parties contractantes, seront regles conformement aux dispositions de ces conventions.

Le present Pacte ne porte pas atteinte aux accords en vigueur, etablissant pour les parties contractantes une procedure de conciliation ou en matière d'arbitrage, et de reglement judiciaire, des engagements assurant la solution du differend. Toutefois, si les accords ne prevoient qu'une procedure de conciliation, apres que cette procedure aura echoue, les dispositions du present Pacte, relatives au reglement judiciaire ou arbitral, recevront applicati on.

ARTICLE 28eme.

Si la Commission de conciliation se trouve saisie par une des Parties contractantes d'un differend que l'autre partie en litige, se fondant sur les conventions en vigueur entre les parties a porte devant la Cour permanente de Justice International ou un tribunal arbitral, la Commission suspendra l'examen du differend jusqu'a ce que La Cour ou le tribunal ait statue sur le conflit de competence. Il en sera de meme si la Cour ou le tribunal a ete saisi par une des parties en litige en cours de conciliation.

ARTICLE 29eme.

S'il s'agit d'un differend dont l'objet, d'apres la legislation interieure de l'une des parties en litige releve de la competence de ces autorites judiciaires ou administratives, cette partie pourra s'opposer a ce que ce differend soit soumis aux diverses procedures prevues par le present Pacte, avant qu'une decision definitive ait ete rendue, dans les delais raisonnables, par l'autorite competente.

La partie qui dans ce cas voudra recourir aux procedures prevues par le present Pacte, devra notifier a l'autre partie son intention dans un delai d'un an, a partir de la decision susvisee.

ARTICLE 30eme.

Si la sentence judiciaire ou arbitrale declarait qu'une decision prise ou une mesure ordonnee par une autorite judiciaire ou toute autre autorite de l'une des parties en litige se trouve entierement ou partiellement en opposition avec le droit international, et si le droit consitutionnel de la dite partie ne permettait pas ou ne permettait qu'imparfaitement d'effacer les consequences de cette decision ou de cette mesure, it est convenu qu'il devra etre accorde par la sentence judiciaire ou arbitrale a la partie lesee, une satisfaction equitable.

ARTICLE 31eme.

Dans tous les cas ou le differend fait l'objet d'une procedure, arbitrale ou judiciaire, notamment si la question au sujet de laquelle les parties sont divisees, resulte d'actes deja effectues ou sur le point de l'etre, la Cour permanente de Justice Internationale, statuant conformement a l'art. 41 de son Statut, ou le tribunal arbitral, indiquera dans le plus bref delai possible, quelles mesures provisoires doivent etre prises. Les parties en litige seront tenues de s'y conformer.

Si la Commission de conciliation se trouve saisie du differend, elle pourra recommander aux parties les mesures provisoires qu'elle estimera utiles.

Les parties contractantes s'engagent a S'abstenir de toute mesure susceptible d'avoir une repercussion prejudiciable a l'execution de la decision judiciaire ou arbitrale, ou aux arrangements proposes par la Commission de conciliation et en general, a ne proceder a aucun acte, de quelque nature qu'il soit, susceptible d'aggraver ou d'etendre le differend.

ARTICLE 32eme.

Le present Pacte sera applicable entre les Puissances contractantes, encore qu'une tierce Puissance ait un interet dans le differend.

Dans la procedure de conciliation, les parties en litige pourront, d'un commun accord, inviter une tierce Puissance.

Dans la procedure judiciaire ou aribtrale, si une tierce Puissance estime que dans un differend un interet

d'ordre juridique est pour elle en cause, elle peut adresser a la Cour permanente de Justice Internationale ou au tribunal arbitral, une requete a fin d'intervention.

ARTICLE 33eme.

Lorsqu'il s'agit de l'interpretation d'une convention a laquelle auront participe d'autres Etats que les parties _____, la Greffe de la Cour Permanente de Justice Internationale ou le tribunal aribtral les avertit sans delai.

Chacun d'eux aura le droit d'intervenir, et s'il exerce cette faculte, l'interpretation contenue dans la sentence est obligatoire a son egard.

ARTICLE 34eme.

Les differends relatifs a l'interpretation ou a l'application du presen Pacte, y compris ceux relatifs a la portee des reserves mentionnees dans l'art.6, seront soumis a la Cour permanente de Justive Internationale.

ARTICLE 35eme.

Au cas ou il s'eleve un differnd entre plus de deux parties contractantes, il sera fait pour la procedure judiciaire, application du Statut de la Cour permanente de Justiwe Internationale.

ARTICLE 36eme.

Aucune disposition du present Pacte ne pourra etre interpretee comme restreignant la mission de la S. D. N. de prendre, a tout moment, les mesures propos a sauvegarder la paix du monde.

Aucune disposition du present pacte ne pourra etre interpretee comme contreignamt les devoirs resultant du Pacte de la S. D. N. pour les parties contractantes de la presente convention, qui sont en meme temps membres de la S. D. N.

ARTICLE 37eme.

Le present Pacte entrera en viguer le quatre-vingt dixieme jour qui suivra la reception, par le Secretaire General de la S. D. N., de la ratification d'au moins quatre Parties contractantes.

ARTICLE 38eme.

Le present Pacte sera ratifie et les ratifications seront deposees a ..... Il sera enregistre au

Secretariat

Secretariat de la Societe des Nations.

ARTICLE 20bis.

Sont abrogees par le present Pacte, les conventions suivantes : (Sont visees ici les differentes conventions d'arbitrage, de conciliation, etc. .... existant entre les Etats balkaniques, et qui par suite de la signature du present Pacte, deviennent superflues).

En foi de quoi les plenipotentiaires susmentionnes ont signe le present Pacte .-

Fait a .....le.....en six exemplaires.

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 770 Bucharest,1932/2 FOR #1421

FROM Turkey (Grew) DATED Feb.12,1932

TO NAME 1—1127 ors

REGARDING: Balkan Union.
General belief in Turkey that Istanbul is logical center for the --.

leb

770.001 PAN BALKAN UNION/34

AE

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Istanbul, February 23, 1932.

No. 1425

MAR 1 3 32

File
DEPARTMENT OF STATE
HSV
MAR 1 1932
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

FOR DISTRIBUTION

DIVISION OF
EASTERN EUROPEAN AFFAIRS.
JAN 30 1934
DEPARTMENT OF STATE

770.001 Pan-Balkan Union
note
867.01
760H.00

770.001 PAN BALKAN UNION/35

Confidential

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

S i r:

770 Bucharest, 1932/2

With reference to my despatch No. 1421 of February 12, 1932, certain further side-lights have come to me with respect to the suggestion of Istanbul as the center of an eventual Balkan Union. It will be remembered that a dinner was given for the delegates to the last meeting of the Council of the Balkan Conference by the Gazi at Dolma Bagtché Palace. The Gazi was in very high spirits that night; he was particularly pleasant and cordial towards the delegates and, according to his habit, he touched upon many historical subjects and expressed again his personal views on the common Turkish origin of all the Balkan nations. In conclusion he said

FILED
MAR 22 1932

that

that the Union between the Balkan nations was an historical and political necessity, and that when this was attained, Istanbul would be indicated as the logical capital of the Union.

This last utterance of the Gazi was published in the ELEFTERON VIMA of Athens with the comment that, as a consequence, Istanbul would be "demilitarized". It is true that the Athens newspaper warned its readers that this information should be received with great caution, but the Paris TEMPS published it in turn and thereby created much discussion.

The Turkish press received this information with sarcastic comments. Their sarcasm was directed against the TEMPS and French diplomacy, which, by putting forward the idea of demilitarization of Istanbul, hopes to sow suspicion among the Balkan States and wreck the work of the Balkan Conference, for which they do not feel much sympathy.

It is true that the Turkish Government would welcome the idea of making Istanbul the metropolis of a Balkan Union or Federation. This would certainly retrieve to a certain extent the former political and economic importance of Constantinople which has been steadily declining since the transfer of the capital to Ankara. But it is no less certain that the Turkish Government would accept no proposal tending to curtail its sovereign rights over Istanbul and the ability to protect it. The restrictions which the Turks have been obliged to accept in respect of the Straits, by the establishment of the International Commission, is considered by them bad enough and they certainly would not be willing to extend

them

them to Istanbul itself.

In conversation the other day, the Greek Minister to Turkey, Mr. Polychroniadis, said:

"This idea of demilitarizing Constantinople is absurd. Even assuming that the Balkan Union should become a reality and that consequently all fears and suspicions among the Balkan States should disappear, there would still remain the Russian danger - Bolshevik or Tsarist. How can anyone think seriously of leaving Constantinople quite unprotected, with a Russia near by, whose long cherished dream is to secure it? Besides, I do not believe much in the possibility at least in the near future, of the Balkan Union because the two greatest Balkan States, Rumania and Yugoslavia, cannot be considered to be much in favor of it. Rumania is so hypnotized by her fear of the Bolsheviks that she cannot think of anything else and shows a polite indifference towards the Balkan Conference. As for Yugoslavia, so long as that country nourishes imperialistic views and the desire for Balkan hegemony, she is not very likely to consent, in good faith, to any genuine rapprochement with the other Balkan States, which could be possible only on a basis of perfect equality."

These utterances of the Greek Minister, especially that concerning Yugoslavia, seem to me the more significant as Mr. Polychroniadis is considered to be not only very well informed on Yugoslavia but also rather pro-Serbian. He was Minister to Belgrade before his transfer to Ankara, and was largely instrumental in solving the Greco-Serbian differences which arose over the free zone of Salonica after the fall of Pangalos. Moreover his wife is a Serbian.

This

This conversation is reminiscent of another talk some time ago with Mr. Eliasco, the local manager of the Bank of Athens, who also said that after the Turko-Greek rapprochement the only question worrying Greece was the ambitions of Yugoslavia. He added that in spite of official declarations of good will and friendship, the Greek political and financial leaders were still thoroughly suspicious of Yugoslavia in respect of Salonica.

I have every reason to believe that the same views also prevail, although possibly in different degrees, in the other southern Balkan States, that is Turkey, Bulgaria and Albania.

This explains also the success of Italian diplomacy which by skillfully taking advantage of this common state of mind - fear and suspicion of Yugoslavia - has succeeded in furthering Italian interests and building up a Balkan bloc under strong Italian influence.

Respectfully yours,

Joseph C. Grew

4 Carbon Copies
Received JM
1 copy to D. C. R. - L.E.B.

COPY SENT E. I. C. PARIS

710
JCG:on

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

Bucharest, March 3, 1931.

No. 607.

DEPARTMENT OF STATE
APR 1 1931
DIVISION OF
WESTERN EUROPEAN AFFAIRS

DEPARTMENT OF STATE
DIVISION OF
COMMUNICATIONS AND RECORDS
PUBLICATIONS SECTION
MAR 31 1931

DEPARTMENT OF STATE
MAR 31 1931
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

MAR 30 31

TREATY DIVISION
APR 3 1931
DEPARTMENT OF STATE

DEPARTMENT OF STATE
APR 2 1931
DIVISION OF
WESTERN EUROPEAN AFFAIRS

FILED
APR 6 - 1931

The Honorable,

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

Referring to the Legation's despatches No. 453 and 458 of June 30 and July 3, 1930, respectively, I have the honor to enclose herewith duplicate copies of the MONITORUL OFICIAL of February 28, 1931, (No. 49) containing the text of the Supplementary Agreement to the Treaties of Friendship and Alliance between the States of the Little Entente which was signed at Strbske Plaso on June 27, 1930, and which was registered at the Secretariat of the League of Nations on October 3, 1930.

Respectfully yours,

Charles S. Wilson

Charles S. Wilson.

Enclosures:
As above.
710 - qn.

AMERICAN LEGATION
BUCHAREST, RUMANIA
DESPATCH No. 607
ENCLOSURE No. 1

Nr. 49. 15 LEI EXEMPLARUL Sâmbătă, 28 Fevruarie 1931.

REGATUL ROMÂNIEI

MONITORUL OFICIAL

PARTEA I-a

LEGI, DECRETE

JURNALE ALE CONSILIULUI DE MINIŞTRI, DECIZIUNI MINISTERIALE, COMUNICATE, ANUNŢURI JUDICIARE DE INTERES GENERAL

ABONAMENTE în lei	PARTEA I-a sau II-a				Dezbateri Parlament.
	un an	6 luni	3 luni	1 lună	6 luni
În ţară:					
Particulari	2.200	1.100	550	200	1.200
Autorităţi de Stat, judeţ şi comune urbane	1.800	900	450	—	1.200
Autorităţi comunale rurale	1.000	500	250	—	1.200
În străinătate	5.000	—	—	—	—
Preţul unui exemplar	15 partea I-a		20 partea II-a		10
" " " din anii trecuţi	30				20

Atât abonamentele cât şi publicaţiile pentru autorităţi şi particulari se plătesc anticipat. Ele vor fi însoţite de o adresă pentru autorităţi şi de o cerere timbrată pentru particulari.
Transportul „Monitorului Oficial" în provincie se face pe riscul abonatului.
Porto pentru sume şi corespondenţă trimise cu poşta, precum şi cheltuelile de restituire de sume, privesc pe trimiţători.
Sumele nereclamate în termen de 3 luni nu se mai restituie.

Lămuriri: La calculul tarifului cu cuvântul prescurtările de cuvinte şi grupele de cifre se vor considera ca cuvinte întregi.

PUBLICAŢIUNI în lei	Inserţia	Curbatul
Jurnale:		
Jurnalele Consiliului de Miniştri pentru acordarea avantajelor legii pentru încurajarea industriei la industriaşi şi fabricanţi	3.500	
Idem la meseriaşi şi mori ţărăneşti	800	
Jurnale privitoare la schimbări de nume şi încetăţeniri	1.500	
Publicaţii:		
Publicaţii pentru schimbări de nume	200	
" " libera practică profesională	400	
" " pierderi de acte	100	
Diferite alte publicaţii pentru autorităţi	—	3
" " " particulari	1	5
Publicaţii comerciale		
Citaţii:		
Citaţiile Curţii de Casaţie, Curţilor de Apel şi tribunalelor	300	
" Judecătoriilor	200	
" de hotărnicie	—	6
Bilanţuri, tabele	35 linia de M.O.	

Publicaţiunile primite până la ora 10 dimineaţa vor apare în „Monitorul Oficial" din a treia zi.

Pentru trimiterea recepiselor sau a Monitoarelor Oficiale şi pentru orice alte lămuriri petiţionarii vor trimite în plus suma de 20 lei spese de biurou şi porto corespondenţei.

Toată corespondenţa se va trimite pe adresa: Monitorul Oficial, Bucureşti I. — Bulevardul Elisabeta, 29.

Telegrame: Monitoficial — Bucureşti I. —— Telefon 306/75 — 350/21.

SUMAR:

Nr. publicaţiei		Pagina
	Decrete regale	1858—1860
	Ministerul de Justiţie	*1858—1860*
467, 468, 469.	— Mişcare în magistratură	1858—1860
	Ministerul Armatei	*1860*
	Rectificare	1860
	Jurnale ale Consiliului de Miniştri de interes general	1860
	Ministerul Agriculturii şi Domeniilor	*1860*
174.	— Subvenţionarea Camerelor de agricultură pentru cumpărări de sămânţă	1860
	Deciziuni ministeriale	1860—1861
	Ministerul de Finanţe	*1860*
15.559.	— Acordare de autorizaţie de vămuire	1860
58.249.	— Menţinere în serviciu	1860
56.467.	— Transferare în funcţiune	1860
	Ministerul de Interne	*1860—1861*
2.950.	— Numire de membru de drept cu vot consultativ în consiliul general al municipiului Bucureşti	1860—1861
	Ministerul Agriculturii şi Domeniilor	*1861*
40.563.	— Numiri de membri de drept în Uniunea Camerelor de agricultură	1861
37.838.	— Mişcare în personalul central şi exterior	1861
37.840, 37.805.	— Numiri şi reintegrări în funcţiuni	1861
	Rectificare	1861
	Ministerul Lucrărilor Publice şi al Comunicaţiilor	*1861*
6.591.	— Delegaţie	1861
	Ministerul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale	*1861*
	Rectificare	1861
	Ordonanţele Directoratelor Ministeriale	1861
	Directoratul ministerial VI Iaşi	*1861*
14.	— Prorogarea sesiunei ordinare a consiliului judeţului Iaşi	1861
	Comunicate şi Circulări Ministeriale	1862—1864
	Ministerul Afacerilor Străine	*1862—1863*
	Acord complimentar la Tratatele de amiciţie şi de alianţă între statele Micei Înţelegeri	1862—1863
	Ministerul de Interne	*1863—1864*
	Ordonanţă pentru reglementarea circulaţiei	1863—1864
	Anunţuri judiciare de interes general	1864—1879
	Cereri de schimbare de nume	*1864—1865*
	Jurnale de schimbare de nume	*1865*
	Cereri de naturalizare	*1865*
	Citaţiuni	*1865—1872*
	Mandate judecătoreşti	*1872—1879*
	Sumarul părţii a II-a	1880

DECRETE REGALE

MINISTERUL DE JUSTIȚIE

CAROL al II-lea,

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională, Rege al României,

La toţi de faţă şi viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de stat la Departamentul Justiţiei sub Nr. 15.402 din 1931,

Am decretat şi decretăm:

Art. I. D. Ioan Mitescu, judecător de instrucţie cu gradul de consilier de Curte de apel la tribúnalul Bihor, se numeşte judecător de şedinţă cu acelaş grad, la acelaş tribunal, în locul d-lui Mihail C. Popovici, trecut în alt post.

D. Ioan Răsnovanu, judecător de şedinţă cu gradul de preşedinte de tribunal la tribunalul Ilfov, se numeşte judecător de instrucţie cu acelaş grad, la acelaş tribunal, în locul d-lui Ioan I. Costin, trecut în alt post.

D. Ioan I. Costin, judecător de instrucţie cu gradul de preşedinte de tribunal la tribunalul Ilfov, se numeşte judecător de şedinţă cu acelaş grad, la acelaş tribunal, în locul d-lui Ioan Răsnovanu, trecut în alt post.

D. Mihail C. Popovici, judecător de şedinţă la tribunalul Bihor, se numeşte judecător de instrucţie la acelaş tribunal, în locul d-lui Ioan Mitescu, trecut în alt post.

D. Henry Zamfirescu, judecător de şedinţă la tribunalul Ilfov, se numeşte judecător de instrucţie la acelaş tribunal, în locul d-lui Laurenţiu Preuţescu, care trece în postul ocupat de d. Henry Zamfirescu.

D. Herbert M. Leonescu, portărel clasa III la tribunalul Braşov, se înaintează portărel clasa III la tribunalul Turda, în locul d-lui Andrei Veress, care nu s'a prezentat la post.

D. Gheorghe D. Mincu, licenţiat în drept dela facultatea din Iaşi, avocat, se numeşte portărel-şef clasa I la tribunalul Rădăuţi, în locul d-lui Dimitrie Baisan, permutat.

D. Gheorghe I. Grecu, licenţiat în drept dela facultatea din Bucureşti, se numeşte portărel clasa III la tribunalul Braşov, în locul d-lui Herbert M. Leonescu, înaintat.

Art. II. Inaintarea d-lui Alexandru D. Neagu, portărel la tribunalul Brăila, ca portărel-şef calsa III la tribunalul Ismail, cuprinsă în decretul Nostru cu Nr. 203 din 28 Ianuarie 1931, se ratifică în sensul că, această înaintare este făcută în clasa II, numai această clasă fiind corespunzătoare cu salariul ce d-sa a avut în calitate de portărel.

Art. III. Ministrul Nostru secretar de stat la Departamentul Justiţiei este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în Bucureşti, la 24 Fevruarie 1931.

CAROL

Ministrul justiţiei,
Dr. Voicu Niţescu.

Nr. 467.

CAROL al II-lea,

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională, Rege al României,

La toţi de faţă şi viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de stat la Departamentul Justiţiei sub Nr. 15.403 din 1931;

Am decretat şi decretăm:

Art. I. D. Mircea Prassa, ajutor de judecător la judecătoria Botoşani urbană, se numeşte supleant la tribunalul Botoşani, în locul d-lui Raul A. Prassa, demisionat.

D. Nicolae I. Iliescu, ajutor de judecător la desfiinţata judecătorie Ostrov, din judeţul Durostor, se numeşte supleant la tribunalul Cetatea-Albă, în locul d-lui Nerses Tatsiziant, care şi-a pierdut funcţiunea.

D. Mihail I. Curciuc, ajutor de judecător la judecătoria Chişinău rurală, se numeşte supleant la tribunalul Lăpuşna, în locul d-lui Andrei M. Berezovschi, care şi-a pierdut funcţiunea.

D. Ioan Oltean, ajutor de judecător la judecătoria Carei din judeţul Sălaj, se numeşte supleant la tribunalul Mureş, în locul d-lui Ioan Togănel, care şi-a pierdut funcţiunea.

D. Deacu I. Gâdiuţă, ajutor de judecător la judecătoria Isaccea din judeţul Tulcea, se numşete supleant la tribunalul Tulcea, în locul d-lui Ioan Prună, demisionat.

D. Ioan F. Dorobanţu, ajutor de judecător la judecătoria Drăgăneşti din judeţul Vlaşca, se numeşte supleant la tribunalul Vlaşca, în locul d-lui Alexandru Frumuşanu, care şi-a pierdut funcţiunea.

D. Gheorghe A. Roxin, ajutor de judecător la judecătoria Ceica din judeţul Bihor, se numeşte supleant la tribunalul Bihor, în locul d-lui Constantin-Dumitru Poenaru-Bordea, trecut în alt post.

D. Constantin C. Georgescu-Vâlcea, ajutor de judecător la judecătoria Bucureşti I urbană, se numeşte supleant la secţiunea I comercială a tribunalului Ilfov, în postul nou înfiinţat.

D. Ioan G. Franc, substitut la tribunalul Botoşani, se numeşte supleant la tribunal Dorohoi, în locul d-lui Pavel-Dumitru St. Ghika, trecut în alt post.

D. Pavel-Dumitru St. Ghika, supleant la tribunalul Dorohoi, se numeşte substitut la tribunalul Botoşani, în locul d-lui Ioan G. Franc, trecut în alt post.

D. Constantin Bacaianov, ajutor de judecător la desfiinţata judecătorie Tighina mixtă, se numeşte substitut la tribunalul Soroca, în locul d-lui Alexandru Gorgos, care şi-a pierdut funcţiunea.

D. Constantin-Alexandru C. Naumescu, ajutor de judecător la desfiinţata judecătorie Bazargic mixtă, se numeşte substitut la tribunalul Caliacra, în locul d-lui Iulian Bezanoff, trecut în alt post.

D. Dumitru Gherghinescu, supleant supranumerar la tribunalul Târnava-Mare, se numeşte ajutor de judecător la judecătoria Agnita din judeţul Târnava-Mare, în locul d-lui Aurel Săceanu, care şi-a pierdut funcţiunea.

D. Iulian Bezanoff, substitut la tribunalul Caliacra, se numeşte ajutor de judecător la judecătoria Buftea din judeţul Ilfov, în locul d-lui Ioan G. Panaitescu, demisionat.

D. Friedrich Rettig, supleant supranumerar la tribunalul Maramureş, se numeşte ajutor de judecător la judecătoria Râcovăţ din judeţul Lăpuşna, în locul d-lui Nicolae Al. Teodorescu, care şi-a pierdut funcţiunea.

D. Ştefan T. Mihăilescu, supleant supranumerar la tribunalul Olt, se numeşte ajutor de judecător la judecătoria Ferdinand I, judeţul Constanţa, în locul d-lui Ştefan I. Petrescu, permutat.

D. Nicolae N. Barbu, supleant supranumerar la tribunalul Târnava-Mică, se numeşte ajutor de judecător la judecătoria Miercurea-Sibiului din judeţul Sibiu, în locul d-lui Aurel Precup, demisionat.

D. Nicolae N. Hânsa, supleant supranumerar la tribunalul Tutova, se numeşte ajutor de judecător la judecătoria Răducăneni din judeţul Fălciu, în locul d-lui Iulian T. Constantinescu, permutat.

D. Constantin-Dumitru Poenaru-Bordea, supleant la tribunalul Bihor, se numeşte ajutor de judecător la judecătoria Vida din judeţul Vlaşca, în locul d-lui Alexandru-Cristache P. Stănescu, care şi-a pierdut funcţiunea.

D. Alexandru Vuruclas, ajutor de judecător la judecătoria Hlipiceni din judeţul Botoşani, se permută la judecătoria Botoşani urbană, în locul d-lui Mircea Prassa, trecut în alt post.

D .Vintilă Candiani, ajutor de judecător la desfiinţata judecătorie Soroca mixtă, se permută la judecătoria Hli-

piceni din județul Botoșani, în locul d-lui Alexandru Vuruclas, permutat.

D. Andrei I. Greavu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Glodeni din județul Bălți, se permută la judecătoria Bălți rurală, în locul d-lui Ioan D. Ionescu, care și-a pierdut funcțiunea.

D. Leonid Gr. Evițchi, ajutor de judecător la desființata judecătorie Ialoveni din județul Lăpușna, se permută la judecătoria Călărași-Târg din același județ, în locul d-lui Gheorghe Caimacan, care și-a pierdut funcțiunea.

D. Marcel-Ștefan Popovici, ajutor de judecător la desființata judecătorie Băilești I mixtă din județul Dolj, se permută la judecătoria Bechet din același județ, în locul d-lui Ioan C. Lozan, demisionat.

D. Ovidiu A. Popovici, supleant supranumerar la tribunalul Trei-Scaune, se numește ajutor de judecător la judecătoria Brașov mixtă, în locul d-lui Paul N. Hobradovici, care și-a pierdut funcțiunea.

D. Petre I. Lazaroniu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Vela din județul Dolj, se permută la judecătoria Brad din județul Hunedoara, în locul d-lui Valer-Valentin Fetche, permutat.

D. Iancu I. Cioară, ajutor de judecător la judecătoria Galați II urbană, se permută, pe baza raportului d-lui inspector judecătoresc al circumscripțiunii Curții de apel din Galați cu Nr. 530 din 1930, la judecătoria Călărași rurală din județul Ialomița, în locul d-lui Emil Corbu, demisionat.

D. Petre D. Dimitriu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Mihăilești din județul Buzău, se permută la judecătoria Galați II urbană, în locul d-lui Iancu I. Cioară, permutat.

D. Aureliu T. Ricman, ajutor de judecător la desființata judecătorie Râncezi din județul Prahova, se permută la judecătoria Cotiugenii-Mari din județul Soroca, în locul d-lui Nicolae Pervorovschi, demisionat.

D. Dimitrie D. Steriade, ajutor de judecător la desființata judecătorie Șuici din județul Argeș, se permută la judecătoria Curtea-de-Argeș din același județ, în locul d-lui Gheorghe Filip, care și-a pierdut funcțiunea.

D. Spiridon Sp. Frunză, ajutor de judecător la desființata judecătorie Băcani din județul Tutova, se permută la judecătoria Moinești din județul Bacău, în locul d-lui Gheorghe Carabețeanu, demisionat.

D. Iulian T. Constantinescu, ajutor de judecător la judecătoria Răducăneni din județul Fălciu, se permută la judecătoria Mozăceni din județul Teleorman, în locul d-lui Gheorghe Bârleanu, demisionat.

D. Gheorghe G. Bucur, ajutor de judecător la judecătoria Tutulici din județul Putna, se permută la judecătoria Panciu din același județ, în locul d-lui Gheorghe Suceveanu, demisionat.

D. Florea C. Dumitrescu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Piatra-Neamț rurală, se permută la judecătoria Tutulici din județul Putna, în locul d-lui Gheorghe G. Bucur, permutat.

D. Constantin A. Constantinescu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Boboni din județul Muscel, se permută la judecătoria Pârlita din județul Ilfov, în locul d-lui Ioan N. Popescu, demisionat.

D. Paul P. Zaharescu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Târgu-Dealului din județul Muscel, se permută la judecătoria Pătârlagele din județul Buzău, în locul d-lui Ioan M. Varipate, care și-a pierdut funcțiunea.

D. Vasile S. Panțurescu, ajutor de judecător la judecătoria Zăbriceni din județul Bălți, se permută la judecătoria Pleșoiu din județul Argeș, în locul d-lui Mircea Marinescu-Slatina, demisionat.

D. Aurel I. Corbeanu, ajutor de judecător supranumerar la judecătoria Deta din județul Timiș-Torontal, se permută la judecătoria Zăbriceni din județul Bălți, în locul d-lui Vasile S. Panțurescu, permutat.

D. Ilie M. Roșescu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Băsești din județul Dâmbovița, se permută la judecătoria Pucioasa din același județ, în locul d-lui Aristide A. Chiriițescu, care și-a pierdut funcțiunea.

D. Gheorghe G. Gheorghiu, ajutor de judecător la judecătoria Slănic din județul Prahova, se permută la judecătoria Ploești I urbană, în locul d-lui Alexandru-Christian Tell, trecut în alt post.

D. Titu Ștefănescu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Pioroști din județul Prahova, se permută la judecătoria Slănic din același județ, în locul d-lui Gheorghe G. Gheorghiu, permutat.

D. Gheorghe G. Andreiovici, ajutor de judecător la judecătoria Bălțești din județul Prahova, se permută la judecătoria Ploești II urbană, în locul d-lui Nicolae Anastasiu-Cristu, demisionat.

D. Gheorghe D. Iliescu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Nucetu din județul Dâmbovița, se permută la judecătoria Bălțești din județul Prahova, în locul d-lui Gheorghe G. Andreiovici, permutat.

D. Florian Busuioc, ajutor de judecător la judecătoria Zimnicea din județul Teleorman, se permută la judecătoria Târgoviște mixtă, în postul nou înființat.

D. Gheorghe G. Vasilescu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Târgoviște rurală, se permută la judecătoria Zimnicea din județul Teleorman, în locul d-lui Florian Busuioc, permutat.

D. Gheorghe D. Brandabur, ajutor de judecător la desființata judecătorie Folești din județul Covurlui, se permută la judecătoria Tulcea mixtă în locul d-lui Eugen Grigoriu, care și-a pierdut funcțiunea.

D. Iancu P. Bădulescu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Vâlcoiu din județul Olt, se permută la judecătoria Urlați din județul Prahova, în locul d-lui Virgil A. Moșoiu, care și-a pierdut funcțiunea.

D. Marcel Stănescu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Corabia rurală din județul Romanați, se permută la judecătoria Corabia mixtă din același județ, în locul d-lui Constantin V. Andreescu, care și-a pierdut funcțiunea, potrivit dispozițiunilor art. 80 din legea pentru organizarea judecătorească.

D. Emanoil S. Nicolaid, ajutor de judecător la desființata judecătorie Lehliu din județul Ialomița, se permută la judecătoria București I urbană, în locul d-lui Constantin C. Georgescu-Vâlcea, trecut în alt post.

D. Dan I. Ghidionescu, ajutor de judecător la judecătoria București V urbană, se permută la judecătoria București VIII urbană, în locul d-lui Ioan C. Culoglu, demisionat.

D. Radu N. Cociașu, ajutor de judecător la desființata judecătorie Niculești din județul Tecuci, se permută la judecătoria Isaccea din județul Tulcea, în locul d-lui Deaeu I. Gâdiuță, trecut în alt post.

D. Nicolae-Constantin Paraitescu, ajutor de judecător la judecătoria Comana din județul Vlașca, se permută la judecătoria București V urbană, în locul d-lui Dan I. Ghidionescu, permutat.

D. Ion Căieuțiu, ajutor de judecător la judecătoria Sebeș mixtă din județul Alba, se permută la judecătoria Comana din județul Vlașca, în locul d-lui Nicolae-Constantin Panaitescu, permutat.

D. Boris T. Cernev, ajutor de judecător la desființata judecătorie Manzăr,

din judeţul Tighina, se permută la judecătoria Chilia-Nouă din judeţul Ismail, în locul d-lui Mihail-Marius Rosenberg, demisionat.

D. Nicolae Cuculescu, ajutor de judecător la judecătoria Ciocâlteni din judeţul Orhei, se permută la judecătoria Chişinău rurală, în locul d-lui Mihail I. Curcinc, trecut în alt post.

Art. II. Ministrul Nostru secretar de stat la Departamentul Justiţiei este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în Bucureşti, la 24 Fevruarie 1931.

CAROL

Ministrul justiţiei,
Dr. Voicu Niţescu.

Nr. 468.

CAROL al II-lea

Prin graţia lui Dumnezeu şi voinţa naţională, Rege al României,

La toţi de faţă şi viitori, sănătate:

Asupra raportului ministrului Nostru secretar de stat la Departamentul Justiţiei cu Nr. 15.404 din 1931,

Am decretat şi decretăm:

Art. I. D. Ioan I. Vasilescu, licenţiat în drept, advocat, se numeşte ajutor de grefier clasa III la secţiunea I a Curţii de apel din Galaţi, în postul nou înfiinţat.

D. Vasile Lupaş, grefier clasa III la secţiunea II a tribunalului Cluj, se numeşte ajutor de grefier clasa III la secţiunea I a Curţii de apel din Cluj, în locul d-lui Victor Dobocan, încorporat în armată.

D. Marin Teodorescu, ajutor de grefier, cu grad de grefier clasa III, la secţiunea de notariat a tribunalului Ilfov, se numeşte grefier titular clasa III la aceeaş secţiune, în locul d-lui Marin Săndulescu, care se numeşte ajutor de grefier, cu grad de grefier clasa III, la aceeaş secţiune.

D. Constantin Scripcă, grefier clasa I la secţiunea II a tribunalului Lăpuşna, se permută după cerere la tribunalul Orhei, în locul grefierului clasa I Petre Macrinici, care trece în postul ocupat de d. Constantin Scripcă.

D. Jean Policala, administrator-contabil clasa III la tribunalul Timiş-Torontal, se permută disciplinar, în aceea calitate la tribunalul Alba, în locul d-lui Ioan Varga, permutat.

D. Rudolf Luther, ajutor de director de carte funduară clasa III la judecătoria mixtă Haţeg din judeţul Hunedoara, se înaintează director de carte funduară clasa III la judecătoria mixtă Hunedoara, în locul d-lui Iuliu Nagy, permutat.

D. Ioan Puşcaş, director de carte funduară clasa III, la judecătoria Vaşcău din judeţul Bihor, se permută după cerere, în aceeaş calitate, la judecătoria Tinca din acelaş judeţ, în locul d-lui Vasile Biro, permutat.

Art. II. Ministrul Nostru secretar de stat la Departamentul Justiţiei este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în Bucureşti, la 24 Fevruarie 1931.

CAROL

Ministrul justiţiei,
Dr. Voicu Niţescu.

Nr. 469.

MINISTERUL ARMATEI

RECTIFICARE

In decretul regal cu Nr. 407 din 13 Fevruarie 1931, publicat în *Monitorul Oficial* partea I Nr. 40 din 18 Fevruarie 1931, pagina 1484, coloana II, rândul 24 de sus în jos, se va citi: *Secuianu Traian*, — în loc de Sucianu Traian, cum din eroare de tipar s'a publicat.

JURNALE ALE CONSILIULUI DE MINIŞTRI

DE INTERES GENERAL

MINISTERUL AGRICULTURII ŞI DOMENIILOR

Consiliul de Miniştri, în şedinţa sa dela 25 Fevruarie 1931,

Luând în discuţiune referatul cu Nr. 40.094 din 25 Fevruarie 1931 al d-lor miniştri ai agriculturii şi domeniilor şi al finanţelor ad-interim,

Decide:

Art. I. Ministerul Agriculturii şi Domeniilor este autorizat să subvenţioneze Camerele de agricultură şi judeţele pentru cumpărări de sămânţă de lucernă.

Subvenţia se va plăti direct furnizorilor pe bază de acte justificative care să constate vânzarea-cumpărarea.

Convenţiunile de vânzare vor trebui să fie aprobate în prealabil de Ministerul Agriculturii şi Domeniilor pe baza avizului Oficiului central de licitaţii depe lângă Ministerul de Finanţe.

Art. II. Pentru acordarea subvenţiunilor prevăzute la art. I se destină suma de lei 2.500.000 care se va acoperi astfel:

Lei 255.425 fond disponibil din creditul de 10 milioane autorizat prin jurnalul Consiliului de Miniştri Nr. 2.303 din 1929, cap. 5, alin. *f* şi jurnalul cu Nr. 161 din 1930, din creditul general de 500.000.000 lei deschis prin legea promulgată cu înaltul decret regal Nr. 1.724, publicată în *Monitorul Oficial* Nr. 123 din 8 Iunie 1929, pentru cumpărări de seminţe furajere.

Lei 2.244.575 se va luà din creditul de 500.000.000 lei deschis prin legea promulgată cu înaltul decret regal Nr. 1.724 din 1929, publicată în *Monitorul Oficial* Nr. 123 din 1929, în care scop această sumă se anulează din disponibilul creditului dela cap. 7, alin. B, deschis prin jurnalul Consiliului de Miniştri Nr. 2.303 din 1929.

Art. III. D. ministru al agriculturii şi domeniilor şi d. ministru de finanţe ad-interim sunt însărcinaţi cu aducerea la îndeplinire a prezentului jurnal.

G. G. Mironescu, Ion Mihalache, Virgil Madgearu, I. Răducanu, N. Costăchescu, General de divizie adjutant N. Condeescu, Mihail Manoilescu.

Nr. 174.

DECIZIUNI MINISTERIALE

Prin deciziunea d-lui ministru de finanţe cu Nr. 15.559 din 1931 s'a redat autorizaţiunea de vămuire d-lui Sam. Sächter pe lângă vama Bacău.

Prin deciziunea d-lui ministru de finanţe cu Nr. 58.249 din 25 Fevruarie 1931, se revine asupra deciziunii cu Nr. 271.487 din 1930, prin care d. Nicolae C. Ciocănel, agent de urmărire pe lângă percepţia Podoleni, judeţul Neamţ, a fost lăsat în disponibilitate şi se menţine mai departe în funcţiune.

Prin deciziunea d-lui ministru de finanţe cu Nr. 56.467 din 1931, d. Gheorghe Grigorescu, actual subşef de secţie clasa II în administraţia financiară Sighişoara, se transferă în serviciul exterior al vămilor cu gradul de taxator clasa II, detaşându-se la serviciul de control Bucureşti.

Noi, ministru secretar de stat la Departamentul de Interne,

Având în vedere adresa Camerei de agricultură a judeţului Ilfov cu Nr. 672 din 1931, prin care ne aduce la cunoştinţă că d. D. R. Ioaniţescu a fost ales preşedinte al acelei Camere în locul d-lui dr. C. Deculescu;

Având în vedere deciziunea noastră cu Nr. 3.646 C din 20 Martie 1930, prin care d. dr. C. Deculescu a fost numit membru de drept cu vot consultativ în consiliul municipiului Bucureşti, reprezentant al acelei Camere;

Pe baza dispoziţiunilor art. 77 din legea pentru organizarea administraţiunii locale şi art. 10 din legea pentru organizarea administraţiunii municipiului Bucureşti,

Decidem:

Art. I. Se numeşte membru de drept, cu vot consultativ, în consiliul general al municipiului Bucureşti, d. D. R. Ioaniţescu, preşedintele Camerei de agricultură a judeţului Ilfov.

Art. II. Direcţiunea administraţiunii locale este însărcinată cu executarea prezentei deciziuni.

Dată la 24 Fevruarie 1931.

p. *Ministru*, **Th. C. Marinescu.**

Nr. 2.950.

Noi, ministru secretar de stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Având în vedere prevederile art. 70 din legea pentru organizarea Camerelor de agricultură,

Decidem:

Art. I. Se numesc membri de drept titulari în Uniunea Camerelor de agricultură următorii d-ni:

1. Teodor Mândru, directorul agriculturii.
2. Marin Drăcea, directorul C. A. P. S.
3. Gh. Ionescu-Brăila, directorul serviciului zootehnic.
4. Emil Marian, directorul R. E. A. Z.
5. C. Moroianul, şeful serviciului învăţământului agricol.
6. Gh. Ionescu-Sisesti, directorul Institutului de cercetări agronomice.
7. Emil Marian, delegatul Institutului naţional de export.
8. Gh. C. Constantinescu, directorul Institutului de cercetări zootehnice.
9. Dumitru Busuiocescu, rectorul Academiei de înalte studii agronomice Bucureşti.
10. Mihai Şerban, rectorul Academiei de înalte studii agronomice Cluj.
11. Agricola Cardaş, delegatul secţiunii agricole depe lângă Universitatea Iaşi.
12. Dr. Gh. Antipa, delegatul P. A. R. I. D.
13. Traian Bulandra, delegatul Oficiului naţional al cooperaţiei române.
14. I. Poenaru, decanul Facultăţii de medicină-veterinară.

Art. II. D. director al agriculturii este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată la 25 Fevruarie 1931.

Ministru, **Virgil Madgearu.**

Nr. 40.563.

Noi, ministru secretar de stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Având în vedere dispoziţiunile prevăzute de legea şi regulamentul statutului funcţionarilor publici;

Având în vedere lucrările înregistrate sub Nr. 30.042 din 1930 şi Nr. 3.849 din 1931;

Având în vedere raportul consilieratului agricol al judeţului Ciuc cu Nr. 312 din 14 Fevruarie 1931;

In interesul şi bunul mers al serviciului,

Decidem:

Art. I. Se face următoarea mişcare în personalul central şi exterior pe ziua de 1 Martie 1931.

Art. II. Incetează delegaţia d-lui Al. Dumitrescu, şef de serviciu clasa I (administrator agricol şef clasa I în corp), de a conduce Consilieratul agricol al judeţului Ciuc, d-sa revenind la postul său din direcţiunea aplicării reformei agrare.

Art. III. D. Dragut Negoescu, inginer agronom, şef clasa I, consilier agricol la dispoziţia direcţiunii reformei agrare, se însărcinează cu conducerea Consilieratului agricol Ciuc, în loc vacant.

Art. IV. D. Ioan Tabacaru, şef de cancelarie clasa II la Consilieratul agricol Ciuc, se transferă în aceiaş calitate la Consilieratul agricol Durostor.

Art. V. D. Vsevolod Ceaicovschi, inginer agronom, diplomat al şcoalei superioare politehnice din Praga, se numeşte şef de cancelarie clasa II, provizoriu, sub rezerva depunerii examenului, la Consilieratul agricol Ciuc, în loc vacant.

Art. VI. D-nii: şef al secţiei personalului şi director al contabilităţii sunt însărcinaţi cu aducerea la îndeplinire a dispoziţiunilor prezentei deciziuni.

Dată la 21 Fevruarie 1931.

p. *Ministru*, **Virgil Potârcă.**

Nr. 37.838.

Noi, ministru secretar de stat la Departamentul Agriculturii şi Domeniilor,

Având în vedere dispoziţiunile legii şi regulamentului statutului funcţionarilor publici;

Având în vedere avizul comisiunii de disciplină a Ministerului Agriculturii şi Domeniilor, dat în şedinţa dela 14 Fevruarie 1931,

Decidem:

Art. I. Se ridică suspendarea aplicată pe ziua de 10 Iulie 1930 a d-lui Niculae Gheorghe, ajutor operator topometru dela biroul cadastral depe lângă Directoratul Ministerial Bucureşti, d-sa reintegrându-se pe aceiaş dată şi la acelaş directorat în toate drepturile cuvenite la salar şi vechime, şi în conformitate cu avizul comisiunii de disciplină, se pedepseşte cu mustrare şi pierderea salariului pe 15 zile.

Art. II. D-nii: şef al secţiei personalului şi director al contabilităţii sunt însărcinaţi cu aducerea la îndeplinire a dispoziţiunilor prezentei deciziuni.

Dată la 21 Fevruarie 1931.

p. *Ministru*, **Virgil Potârcă.**

Nr. 37.840.

Prin deciziunea d-lui ministru al agriculturii şi domeniilor cu Nr. 37.805 din 21 Fevruarie 1931, d. Vasile Tiberiu, învăţător, se numeşte, pe ziua prezentării, învăţător suplinitor la şcoala de agricultură de iarnă Drăghiceni, judeţul Romanaţi, fiind retribuit cu salar lunar brutto de 3.250 lei.

RECTIFICARE

In decizia ministerială cu Nr. 267.798 din 19 Noemvrie 1930, publicată în *Monitorul Oficial*, partea I, Nr. 272 din 1 Decemvrie 1930, pagina 10119, coloana II, rândul 10 de jos în sus, sub titlul: Administratori agricoli clasa II, cadrul activ, se va citi: *Alexandru I. Marin*, în loc de Alexandrescu I. Mar., cum din eroare de manuscris s'a publicat.

Noi, ministru secretar de stat la Departamentul Lucrărilor Publice şi al Comunicaţiilor,

Având în vedere raportul Casei autonome a drumurilor de stat cu Nr. 4.369 din 13 Fevruarie 1931,

Decidem:

Art. I. Pe timpul concediului aprobat d-lui inginer-şef Eugen Tilea, directorul direcţiunii IV regionale a drumurilor de stat Cluj, şef al serviciului Ministerial local Cluj şi profesor la şcoala de conductori de lucrări publice Cluj, se deleagă cu începere dela 1 Fevruarie 1931 cu conducerea serviciului Ministerial local, d. inginer Dima Manase; iar ca profesor la catedra dela şcoala de conductori din aceeaş localitate, d. profesor inginer Lakatos Ştefan.

Art. II. Secretariatul general este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a prezentei deciziuni.

Dată la 23 Fevruarie 1931.

p. *Ministru*, **Nicolau.**

Nr. 6.591.

RECTIFICARE

Decizia d-lui ministru al muncii, sănătăţii şi ocrotirilor sociale Nr. 653 din 1931, publicată în *Monitorul Oficial* Nr. 36, partea II, pagina 1366, se rectifică în sensul că d. Gh. I. Negrea este oficiant sanitar clasa II la spitalul *R.-Vâlcea*, şi se înaintează, pe 1 Ianuarie 1931, oficiant sanitar clasa I la acelaş spital, cum din eroare de manuscris s'a publicat.

ORDONANŢĂ

Noi, Directorul Ministerial al Directoratului Ministerial local VI Iaşi,

Având în vedere raportul d-lui preşedinte al delegaţiunii judeţene Iaşi, cu Nr. 2.265 din 1931 şi motivele arătate în acel raport;

Pe baza art. 210 din legea pentru organizarea administraţiunii locale,

Ordonăm:

Art. I. Sesiunea ordinară de 1 Martie 1931, a consiliului judeţului Iaşi, se prorogă de noi pe termen de 15 zile.

Art. II. Serviciul Internelor din acest Directorat este însărcinat cu executarea prezentei ordonanţe.

Dată la 14 Fevruarie 1931.

p. *Director ministerial*, **C. Hoisescu.**

Nr. 14.

COMUNICATE SI CIRCULĂRI MINISTERIALE

MINISTERUL AFACERILOR STRĂINE

DIRECȚIUNEA PROTOCOLULUI ȘI CANCELARIEI ORDINELOR

La 25 Noemvrie 1930 făcându-se, la Praga, schimbul de ratificări al Acordului complimentar la Tratatele de amiciție și de alianță între Statele Micei Înțelegeri, încheiat, la Strbské Pleso, la 7 Iunie 1930, între România, Cehoslovacia și Jugoslavia, se publică mai jos textul zisului document înregistrat la secretariatul general al Societății Națiunilor la 3 Octomvrie 1930 sub Nr. 2.478.

ACCORD COMPLEMENTAIRE
AUX TRAITÉS D'AMITIÉ ET D'ALLIANCE ENTRE LES ETATS DE LA PETITE ENTENTE.

SA MAJESTÉ LE ROI DE ROUMANIE,

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE et

SA MAJESTÉ LE ROI DE YOUGOSLAVIE,

Désireux de renforcer davantage encore les liens d'amitié et d'alliance qui existent entre les Etats de la Petite Entente,

Voulant compléter, par une procédure stable, l'organisation de la collaboration politique et de la défense des intérêts communs de leurs trois Etats,

Ont résolu de consacrer la pratique et la procédure actuelle de la collaboration intime entre leurs Etats en les précisant davantage et ont désigné pour leurs Plénipotentiaires, à savoir:

SA MAJESTÉ LE ROI DE ROUMANIE:

S. E. Monsieur GEORGES MIRONESCO, Ministre des Affaires Etrangères du Royaume de Roumanie;

LE PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE:

S. E. Monsieur le Docteur EDOUARD BENES, Ministre des Affaires Etrangères de la République Tchécoslovaque;

SA MAJESTÉ LE ROI DE YOUGOSLAVIE:

S. E. Monsieur VOJISLAV MARINKOVIC, Ministre des Affaires Etrangères du Royaume de Yougoslavie,

Lesquels, après avoir présenté leurs pleins-pouvoirs, ont convenu des dispositions suivantes:

Article I-er.

Les Ministres des Affaires Etrangères des Etats de la Petite Entente se réunissent chaque fois que les circonstances le demandent. Ils se réuniront en tout cas au moins une fois par an. Les réunions ordinaires obligatoires ont lieu, tour à tour, dans chacun des trois Etats à un endroit désigné d'avance. Il y aura également une réunion ordinaire facultative à Genève lors des Assemblées de la Société des Nations.

Article II.

La réunion obligatoire est présidée par le Ministre des Affaires Etrangères de l'Etat où elle se tient. C'est lui qui prend l'initiative en vue de fixer la date et de désigner le lieu de la réunion, qui arrête son ordre du jour et prépare les décisions à prendre. Jusqu'à la réunion obligatoire de l'année suivante, il est considéré comme président en exercice.

ACORD COMPLIMENTAR
LA TRATATELE DE AMICIȚIE ȘI DE ALIANȚA ÎNTRE STATELE MICEI ÎNȚELEGERI.

MAIESTATEA SA REGELE ROMÂNIEI,

PREȘEDINTELE REPUBLICEI CEHOSLOVACE și

MAIESTATEA SA REGELE YUGOSLAVIEI,

Doritori de a întări mai mult încă legăturile de amiciție și de alianță, cari există între Statele Micei Înțelegeri,

Voind să completeze, printr'o procedură stabilă, organizarea colaborării politice și a apărării intereselor comune ale celor trei State,

Au hotărît să consfințească practica și procedura actuală a colaborării intime dintre Statele Lor, dându-le o mai mare preciziune și au desemnat drept Plenipotențiarii Lor:

MAIESTATEA SA REGELE ROMÂNIEI

pe Excelența Sa domnul GHEORGHE MIRONESCU, Ministrul Afacerilor Străine al Regatului României,

PREȘEDINTELE REPUBLICEI CEHOSLOVACE

pe Excelența Sa domnul Doctor EDUARD BENES, Ministrul Afacerilor Străine al Republicei Cehoslovace;

MAIESTATEA SA REGELE YUGOSLAVIEI

pe Excelența Sa domnul VOJISLAV MARINKOVIC, Ministrul Afacerilor Străine al Regatului Yugoslaviei,

Cari, după ce au prezentat deplinele lor puteri, au convenit asupra următoarelor dispoziții:

Articolul I

Miniștrii Afacerilor Străine ai Statelor Micii Înțelegeri se întrunesc de câte ori împrejurările o cer. Ei se vor întruni în orice caz cel puțin odată pe an. Întrunirile ordinare obligatorii au loc, pe rând, în fiecare din cele trei State, într'o localitate desemnată mai înainte. Deasemenea, o întrunire ordinară facultativă va avea loc la Geneva cu prilejul Adunărilor Societății Națiunilor.

Articolul II

Întrunirea obligatorie este prezidată de către Ministrul Afacerilor Străine al Statului unde ea are loc. Domnia-sa este acel care iă inițiativa de a fixă data și de a desemnă locul întrunirii, care stabilește ordinea de zi și pregătește hotărîrile de luat. Până la întrunirea obligatorie a anului următor, domnia-sa este considerat ca președinte în exercițiu.

MINISTERUL INDUSTRIEI ŞI COMERŢULUI

DIRECŢIUNEA COMERŢULUI

Preţul oficial al cerealelor la Brăila

Sâmbătă, 28 Fevruarie 1931

NATURA CEREALELOR	Preţul pentru suta de kilograme Lei	B.	OBSERVAŢIUNI
Grâu calitatea I (79—80 kg. la HL) cu 2% corpuri străine . . .	330	—	Linie port
Grâu „ II (77—78 kg. la HL) cu 5% corpuri străine . . .	310	—	„ „
Grâu „ III (74—75 kg. la HL) cu 50% secară	240	—	„ „
Secară (71—72 kg. la HL) 3% corpuri străine	185	—	„ „
Orz (62—63 kg. la HL) cu pănă la 3% corpuri străine . . .	230	—	„ „
Orz Moldova şi Basarabia (7—8% corpuri străine) .	220	—	„ „
Ovăz (43—44 kg. la HL) 3% corpuri străine	230	—	„ „
Porumb dinte cal condiţie bună	216	—	„ doc
Porumb corcitură condiţiune bună uscat . .	220	—	„ „
Fasole comună Moldova şi Muntenia	500	—	„ port
Meiu	340	—	„ „

Această cotă se trimite de Ministerul Industriei şi Comerţului, zilnic, pentru a se **afişă la cunoştinţa tuturor**, în toată ţara ***(prefecturi, primării,*** staţii C. F. R., oficii postale şi telegrafice, Camere de comerţ şi de industrie, Camere de agricultură, oboare, târguri, etc.).

Preţurile sunt cele plătite la Brăila, linie port, bord sau doc.

MINISTERUL INDUSTRIEI SI COMERTULUI

DIRECȚIUNEA COMERȚULUI

(Francarea se face în numerar)

Article III.

Dans toutes les questions qui sont discutées ainsi que dans toutes les mesures qui sont prises en ce qui concerne les rapports des Etats de la Petite Entente entre eux, le principe de l'égalité absolue de ces trois Etats est rigoureusement respecté. Ce principe est aussi respecté spécialement dans les rapports de ces Etats envers d'autre Etats ou envers un groupe d'Etats ou enfin vis-à-vis de la Société des Nations.

Article IV.

Suivant les nécessités de la situation, les trois Ministres des Affaires Etrangères peuvent décider d'un commun accord, que dans une question déterminée la représentation ou la défense du point de vue des Etats de la Petite Entente sera confiée à un seul Délégué ou à la Délégation d'un seul Etat.

Article V.

Une réunion extraordinaire peut être convoquée par le Président en exercice, quand la situation internationale ou un événement international l'exige.

Article VI.

Le présent accord entrera en vigueur immédiatement. Il sera ratifié et l'échange des ratifications aura lieu à Prague le plus tôt possible.

En foi de quoi les Plénipotentiaires sus nommés ont signé le présent Accord.

Fait à Strbské Pleso, le vingt-sept Juin mil neuf cent trente en trois exemplaires identiques.

G. G. MIRONESCO.

Dr. EDOUARD BENES.

Dr. V. MARINKOVIC.

Articolul III

In toate chestiunile cari sunt discutate, precum şi în toate măsurile cari sunt luate în ceeace priveşte raporturile Statelor Micii Înţelegeri între ele, principiul egalităţii desăvârşite a acestor trei State este riguros respectat. Acest principiu este deasemenea respectat în deosebi în raporturile acestor State faţă de alte State sau de un grup de State, sau în fine de Societatea Naţiunilor.

Articolul IV

Potrivit necesităţilor situaţiunii, cei trei Miniştri ai Afacerilor Străine pot hotărî de comun acord, ca într'o anumită chestiune reprezentarea sau apărarea punctului de vedere al Statelor Micii Înţelegeri să fie încredinţată unui singur delegat sau delegaţiunii unui singur Stat.

Articolul V

O întrunire extraordinară poate fi convocată de către Preşedintele în exerciţiu atunci când situaţiunea internaţională sau un eveniment internaţional o va reclamà.

Articolul VI

Prezentul Acord va intrà de îndată în vigoare. El va fi ratificat şi schimbul ratificărilor va aveà loc la Praga cât mai curând posibil.

Drept care sus numiţii Plenipotenţiari au semnat prezentul Acord.

Făcut la Strbské Pleso, la 27 Iunie 1930, în trei exemplare identice.

G. G. MIRONESCU.

Dr. EDUARD BENES.

Dr. V. MARINKOVIC.

MINISTERUL DE INTERNE

Prefectura poliţiei municipiului Bucureşti

Serviciul circulaţiei

Ordonanţa Nr. 315

din 20 Fevruarie 1931

Noi, colonel Gabriel Marinescu, prefectul poliţiei municipiului Bucureşti,

In interesul libertăţii, siguranţei şi mersului normal al circulaţiunii şi în baza drepturilor ce ne sunt conferite prin legea circulaţiunii pe drumurile publice şi legea pentru organizarea poliţiei generale a statului,

Ordonăm:

Art. I. Cu începere dela 10 Martie 1931, se stabileşte următorul regim pentru circulaţiunea şi staţionarea vehiculelor pe străzile mai jos specificate:

A) Calea Victoriei, începând din piaţa Victoriei până la cheiul Dâmboviţei:

Pentru circulaţie

1. Se interzice cu desăvârşire circulaţiunea şi staţionarea trăsurilor cu cai, publice şi particulare, cari nu au pasageri, rezervându-le numai dreptul de tranversare.

2. Trăsurile cu cai, publice şi particulare cari au pasageri, pe cari îi lasă pe această stradă, şi au fost concediate, sunt obligate a părăsi imediat calea Victoriei pe prima stradă laterală.

3. Conducătorii vehiculelor autorizate să circule pe sensul „unic", din calea Victoriei, vor conduce cât mai mult posibil dreapta pentru a da putinţa circulaţiunei mai multor rânduri de vehicule deodată; acei ce voiesc a părăsi calea Victoriei la dreapta sau la stânga pe una din străzile laterale, sunt obligaţi a abate din timp la dreapta sau la stânga, astfel ca ajungând în dreptul străzii pe care voiesc să se îndrepte, să nu împiedice mersul celorlalte rânduri de vehicule.

Pentru staţionare

4. Staţionarea vehiculelor pe porţiunea sensului „unic" din calea Victoriei — în afară de porţiunea arătată la Nr. 6 — este permisă numai pe partea dreaptă a străzii în direcţiunea mersului numai pe un singur rând, cât mai apropiat şi paralel cu trotuarul şi numai pentru un interval de 10 minute.

5. Vehiculele cari ar fi nevoite să depăşească limita pentru staţionare de 10 minute au dreptul să staţioneze 20 minute în următoarele intrânde:

Biserica Albă, strada Modei, faţa hotelului Athenée Palace, faţa grădinei Ateneului pe partea refugiului, piaţa Teatrului Naţional, intrânda din faţa prefecturii de poliţie, precum şi pe străzile laterale din această porţiune, unde staţionarea poate fi permisă fără a împiedecà circulaţia.

6. Staţionarea vehiculelor pe porţiunea din calea Victoriei cuprinsă între strada Sf. Ionică şi strada Câmpineanu,

şi cea cuprinsă între strada Mateiu Millo şi prefectura poliţiei, este cu desăvârşire interzisă, ea neputându-se face decât pe străzile laterale sau locurile cele mai apropiate hotărîte anume pentru staţionare.

B) Porţiunea din bulevardul Academiei şi bulevardul Elisabeta cuprinsă între statuia Mihai Viteazul şi întretăierea străzii Belvedere cu strada Brezoianu.

Pentru circulaţie

7. Este interzisă cu desăvârşire circulaţiunea şi staţionarea trăsurilor cu cai, publice şi particulare, cari nu au pasageri.

Pentru staţionare

8. Staţionarea vehiculelor autorizate să circule pe această porţiune, este permisă numai pentru un timp de 10 minute, în afară de locurile interzise; cele cari ar avea nevoie să depăşească timpul de 10 minute, pot staţiona în piaţa statuiei Mihai Viteazul, în strada Parlamentului sau în străzile laterale.

C) Porţiunea din strada Lipscani, începând din calea Victoriei până în piaţa Romei (Lupoaica) inclusiv.

Pentru circulaţie

9. Este interzisă cu desăvârşire circulaţiunea şi staţionarea trăsurilor cu cai, publice şi particulare, cari nu au pasageri.

Pentru staţionare

10. Staţionarea vehiculelor autorizate să circule pe această stradă, este permisă numai pentru un timp de 10 minute, în afară de locurile interzise, cele cari vor fi nevoite să depăşească timpul de 10 minute, pot staţiona pe una din străzile laterale unde îşi vor găsi loc.

D) Porţiunea din strada Karagheorghevici şi strada Academiei (Poincaré) cuprinsă între strada Băncii Naţionale şi strada Wilson.

Pentru circulaţie

11. Este interzisă cu desăvârşire circulaţiunea şi staţionarea trăsurilor cu cai, publice şi particulare, cari nu au pasageri.

Pentru staţionare

12. Staţionarea vehiculelor pe această porţiune este permisă pentru un interval de 10 minute, numai pe partea stângă a străzii şi numai în locurile unde rămâne un spaţiu suficient ca să poată circulă un rând de vehicule şi tramvaiul.

Art. II. Vizitiilor, birjarilor, şoferilor profesionişti, exceptând pe proprietarii automobilelor particulare care-şi conduc personal vehiculul, le este cu desăvârşire interzis de a părăsi vehiculul în timpul staţionării.

Art. III. Proprietarii particulari ai automobilelor cu conducere interioară, cari au lăsat maşina singură pentru staţionare, sunt obligaţi a lăsă geamul din partea volanului deschis, pentru ca agenţii poliţiei să-i poată anunţă prin semnalul automobilului, în caz de nevoie, sau când au depăşit limita timpului de staţionare.

Art. IV. Locul din faţa opririlor pentru autobuze, semnalat prin plăci corespunzătoare, nu va puteà fi ocupat de nici un fel de vehicul nici pentru oprire, nici pentru staţionare, pentru ca călătorii autobuzelor să nu fie siliţi a descinde în mijlocul drumului.

Art. V. Abaterile dela prescripţiunile ordonanţei de faţă, vor fi pedepsite cu amendă de 200—1.000 lei, şi cu ridicarea permisului de conducere pe timp mărginit sau definitiv.

Art. VI. Toţi ofiţerii şi agenţii de poliţie din prefectura poliţiei Bucureşti, sunt însărcinaţi cu aducerea la îndeplinire a prezentei ordonanţe.

Prefectul poliţiei, Col. Gabriel Marinescu.

Şeful serviciului circulaţiei, *George Botez.*

ANUNŢURI JUDICIARE DE INTERES GENERAL

MINISTERUL DE JUSTIŢIE

D. Ioan Maria Tudor, născut la 24 August 1875, în comuna Bucureşti, domiciliat în Bucureşti, strada Cluj Nr. 57, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Maria Tudor", în acela de „Ioaniţescu", spre a se numi „Ioan Ioaniţescu".

Ministerul publică aceasta conform art. 9 din legea asupra numelui spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de alineatul II al zisului articol.

—D. Samil H. Vecsler, născut la 3 Noemvrie 1883, în Huşi, domiciliat în Bucureşti, strada Romană Nr. 205, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Vecsler" în acela de „Sebastian-Vernescu", spre a se numi „Samil Sebastian-Vernescu".

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de alineatul II al zisului articol.

—D. dr. Iosif Rottmann-Cerna, născut la 11 Aprilie 1881 în Bucureşti, domiciliat în Bucureşti, strada Vasile Lascăr Nr. 111, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Rottmann-Cerna", în acela de „Cerna", spre a se numi „Iosif Cerna".

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de alineatul II al zisului articol.

— D. Nicolae Anton George, născut la 1 Martie 1890 în Bucureşti, domiciliat în Bucureşti, fundătura Gherase Nr. 7, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „George", în acela de „Antonescu" spre a se numi „Nicolae Antonescu",

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de alineatul II al zisului articol.

— D. Stroe Veniamin Antohi I. Popescu, născut la 14 Martie 1898 în Bucureşti, domiciliat în Bucureşti, strada Făinari Nr. 35, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Popescu", în acela de „Mihnea", spre a se numi „Stroe Veniamin Antohi Mihnea".

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de alineatul II al zisului articol.

— D. Ion Gr. Gherghina, născut la 25 August 1900, în comuna Călineşti, judeţul Muscel, domiciliat în Câmpulung, judeţul Muscel, a făcut cerere acestui Minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Gherghina" în acela de „Gheorghiu", spre a se numi „Ioan Gheorghiu".

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de alineatul II al zisului articol.

— D. Moise S. Grosvald, născut la 12 Aprilie 1899, în Brăila, domiciliat în Călăraşi, piaţa Ştirbey Vodă, lit. A, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Grosvald", în acela de „Mişu-

Grosu", sper a se numi „Moise Mişu-Grosu".

Ministerul, publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

— D. Ştefan C. Iacobaş, zis şi Iacobescu, născut la 28 Decemvrie 1901, în Bucureşti, domiciliat în Bucureşti, şoseaua Ştefan cel Mare Nr. 186, a făcut cerere acestui minister, de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Iacobaş", în acela de „Iacobescu", spre a se numi „Ştefan Iacobescu".

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

— D-şoara Silvia L. Goldenberg, domiciliată în Bucureşti, strada Radu-Vodă Nr. 8, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizată să schimbe numele său patronimic de „Goldenberg", în acela de „Garian". spre a se numi „Silvia Garian".

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

—D. Leizer Mendel Fradjas zis Nerlinger, născut la 16 Octomvrie 1877 în comuna Cernăuţi,. domiciliat în Cernăţi, strada Frânghiilor Nr. 1 B., a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Fradjas". în acela de „Nerlinger", spre se numi „Leizer Mendel Nerlinger.

Ministerul publică aceasta conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune. în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

—D. Jean H. Goldhamer, născut la 27 Martie 1903 în Botoşani, domiciliat în Bucureşti, strada Oituz Nr. 8, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Goldhamer" în acela de „Gerard". spre a se numi „Jean Gerard".

Ministerul publică aceasta conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de alin. II al zisului articol.

—D. Daniel A. Cohn, născut la 30 August 1907 în Dorohoi, domiciliat în Cernăuţi, strada Regina Maria Nr. 15, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Cohn" în acela de „Colin" spre a se numi „Daniel Colin".

Ministerul publică aceasta conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de alineatul II al zisului articol.

—D-ra Rebeca-Valentina A. Goldenberg, domiciliată în comuna Moreni, judeţul Prahova, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizată să schimbe numele său patronimic de „Goldenberg" în acela de „Mileoveanu", spre a se numi „Rebeca-Valentina Mileoveanu".

Ministerul publică aceasta conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

—D. Marin C. Nicolae, născut la 8 Fevruarie 1901, în comuna Topoloveni, judeţul Muscel, domiciliat în Bucureşti, calea Victoriei Nr. 140, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Nicolae" în acela de „Nieulescu", spre a se numi „Marin Nieulescu".

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari vor voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

—D. Isac M. Iacobzon, născut la 20 Noemvrie 1893 în Focşani, domiciliat în Bucureşti, strada Brezoianu Nr. 12, a făcut cerere acestui minister de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Iacobzon" în acela de „Ionescu-Putna", spre a se numi „Isac Ionescu-Putna".

Ministerul publică aceasta, conform art. 9 din legea asupra numelui, spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă opoziţiune în termenul prevăzut de aliniatul II al zisului articol.

Jurnal al Consiliului de Miniştri

Consiliul de Miniştri, în şedinţa sa dela 21 Fevruarie 1931,

Luând în deliberare referatul d-lui ministru al justiţiei sub Nr. 10.728 din 1931, privitor la cererea făcută de d. Ionel L. Starck, domiciliat în Bucureşti, de a fi autorizat să schimbe numele său patronimic de „Starck" în acela de „Jianu", spre a se numi „Ionel Jianu";

Văzând că s'au făcut cercetările prevăzute de art. 8, alin. II, din legea numelui asupra temeiurilor acestei cereri, precum şi publicaţiunile necesare şi că nici o opoziţiune nu s'a primit contra cererii de schimbare de nume patronimic al d-lui Ionel L. Starck;

Consiliul, în temeiul art. 12 din lege, admite ca d. Ionel L. Starck să schimbe numele său patronimic de „Starck" în acela de „Jianu".

Această deciziune se va publică în *Monitorul Oficial*.

D. Ionel L. Starck are dreptul, în virtutea art. 15 din legea asupra numelui, de a cere ofiţerului stării civile rectificarea actelor sale de stare civilă, după care d-sa va purtă numai noul său nume patronimic.

G. G. Mironescu, Virgil Madgearu, General de divizie adjutant N. Condeescu, N. Costăchescu, I. Răducanu, Dr. Voicu Niţescu, Mihail Manoilescu.

Nr. 141.

Comisiunea de naturalizări

D. Friedrich Christian Kucharski, supus austriac, de profesiune olar, domiciliat în comuna Agnita, judeţul Târnava-Mare, născut în Viena (Austria), la data de 18 Octomvrie 1905, de religie evanghelică-luteran, venit şi stabilit în Agnita în anul 1917, a făcut la această comisiune cerere de a i se acordă naţionalitatea română, declarând că renunţă la cetăţenia austriacă şi la orice altă supuşenie străină.

Conform art. 22 din legea privitoare la dobândirea şi pierderea naţionalităţii române, se publică aceasta spre ştiinţa acelora cari ar voi să facă vreo întâmpinare potrivit dispoziţiunilor art. 23 din zisa lege.

Dosarul Nr. 508 din 1930.

CITAŢIUNI

Curtea de apel din Chişinău, secţia I

D. Costache Timuş, pădurar, fost cu domiciliul în comuna Negreşti, judeţul Lăpuşna, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 23 Martie 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la această Curte ca inculpat în proces cu I. Sobariu; la neurmare se va judecă în lipsă conform legii.

Nr. 1.771.

Tribunalul Bacău, secţia II

D. Simon Bernştein, fost cu domiciliul în Bacău, strada Costache Negri Nr. 5, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 28 Aprilie 1931, ora 13, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat pentru infracţiuni contra liniştei publice; la neurmare se va judecă în lipsă conform legii.

Nr. 8.671.

Tribunalul Baia

D. Panait Eremia, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 22 Aprilie 1931, ora 12 din zi, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat pen-

tru contravenţie la C. F. R.; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.765.

Tribunalul Bălţi, secţia II

D. Alexandru Vosniuc, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 5 Martie 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la acest tribunal ca intimat-inculpat-achitat în opoziţia făcută de d. M. Miculschi pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.123.

Tribunalul Botoşani

D. Avacum Strugariu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua 29 Aprilie 1931, ora 8 dimineaţa, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 56.091.

— D. Vasile Tofan, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 4 Mai 1931, ora 8 dimineaţa, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat pentru contravenţie la C. F. R.; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 202.

Tribunalul Brăila, secţia II

D. Mitrofan Duşan, fost marinar pe ceamul Dunărea, proprietatea d-lui Ghenciu din portul Brăila, iar acum cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 21 Aprilie 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat în recursul făcut de parchet; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.362.

Tribunalul Constanţa, secţia I

D. Ion Musa zis M. Teodorescu-Ursu, fost cu domiciliul în Bucureşti, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 20 Martie 1931, ora 13, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.423.

Tribunalul Covurlui, secţia II

D. Pinath Cohn, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 5 Martie 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.873.

— D. Munteanu Ion, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 10 Martie 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca reclamant în proces cu Tinca Galan; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.999.

— D. Niţă Constantinescu, fost cu domiciliul în Bucureşti, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 12 Martie 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.002.

— D. Donici Mihai, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 12 Martie 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.031.

— D. Gheorghe I. Alexandru, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 12 Martie 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.032.

— D. Leon Marcovici zis Marian, fost cu domiciliul în Bucureşti, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 12 Martie 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.045.

Tribunalul Dolj, secţia I

D. Mănditoiu Eftimie, fost cu domiciliul în Lugoj, strada Faur Nr. 31, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 27 Aprilie 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 9.311.

— D. Constantin Mucenic, fost cu domiciliul în comuna suburbană Romăneşti, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 13 Mai 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca oponent; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.541.

— D. Constantin Mucenic, fost cu domiciliul în comuna suburbană Romăneşti, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 13 Mai 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca oponent; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.547.

— D. Traian T. Grigorie, fost cu domiciliul în comuna Ciuperceni, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 15 Mai 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca apelant; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.463.

— D. Tudora Niculae, fost caporal în regimentul 12 vânători de munte, din Lugoj, iar acum cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 27 Mai 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.666.

Tribunalul Dolj, secţia III

D. Iulian Smeu, fost cu domiciliul în comuna Albeni, judeţul Gorj, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 16 Martie 1931, ora 1 p. m., să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.379.

Tribunalul Lăpuşna, secţia II

D. Averbuh, fost cu domiciliul în Chişinău, strada Mihai-Viteazu Nr. 55, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Martie 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat în proces cu Alexandru Remic pentru calomnie; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 12.754.

— D. Ghendrich Bloc, fost cu domiciliul în Chişinău, strada Mihai-Viteazu Nr. 55, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Martie 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat în proces cu Alexandru Remic pentru calomnie; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 12.795.

— D. F. Bragalia, fost cu dom. în Chişinău, strada Mihai-Viteazu Nr. 55, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Martie 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat în proces cu Alexandru Remic pentru calomnie; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 12.796.

— D. Moişe Harcover, fost cu domiciliul în oraşul Chişinău, strada Voznesensc Nr. 71, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Martie 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 7 şi 8 din legea Mârzescu; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 13.001.

— D. Ghidale Şraiber, fost cu domiciliul în oraşul Chişinău, strada Ion Ghica Nr. 17, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Martie 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 7 şi 8 din legea Mârzescu; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 13.003.

Primul-președinte al tribunalului Prahova

D. Gheorghe Voicu, fost în serviciul societății „Astra-Română", schela O. chiuri, din comuna Gura-Ocniței, județul Dâmbovița, iar acum cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 13 Martie 1931, ora 17, să se prezinte la acest tribunal ca pârît; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 1.540.

Tribunalul Prahova, secția III

D. Patică Ion, fost soldat, născut în anul 1908, August 10, fost cu domiciliul în comuna Băicoi, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 23 Martie 1931, ora 8 dimineața, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.793.

— D. Pascu Spiridon, fost cassier la gara Băicoi, fost cu domiciliul în comuna Băicoi, județul Prahova, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 23 Martie 1931, ora 8 dimineața, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii

Nr. 6.797.

Tribunalul Râmnicu-Sărat

D. Mihalache Z. Vasile, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 20 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 125 din codul penal; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.215.

— D. Anau Leitner, voiajor comercial, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 20 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 334 din codul penal; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.222.

— D. Anau Leitner, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 20 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 334 din codul penal; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.226.

Tribunalul Romanați, secția II

D-na Leanca Achim Grădinaru, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 27 Martie 1931, ora 8 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca reclamantă; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 460.

— D. Ion Achim Grădinaru, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 27 Martie 1931, ora 12 din zi, să se prezinte la această judecătorie ca reclamant; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 9.605.

— D. Rătulescu Mihai, fierar, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 29 Aprilie 1931, ora 8 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.666.

Tribunalul Vaslui

D. Const. Ștefănescu, fost cu domiciliul în Iași, strada Sărăriei Nr. 40, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 8 Mai 1931, ora 13, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.668.

— D-na Limbiana Gh. Lazăr, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 11 Mai 1931, ora 13, să se prezinte la acest tribunal ca inculpată; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.445.

— D. Gh. N. Iorga, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 11 Mai 1931, ora 13, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.447.

Tribunalul Vâlcea, secția I

D. Lică Vică Georgescu, fost cu domiciliul în R.-Vâlcea, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 13 Martie 1931, ora 12 jumătate din zi, să se prezinte la acest tribunal ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.548.

Judecătoria II urbană București

D. Ardeleanu Ion, fost soldat jandarm, compania 6, regimentul jandarmi București, iar acum cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 3 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 3.648.

— D. Kiș Frantz Alexandru, fost soldat jandarm, compania 6, regimentul jandarmi București, iar acum cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 3 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 3.650.

— D. Manolescu Emanoil, fost cu domiciliul în București, calea Griviței Nr. 126—128, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 3 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 3.652.

Judecătoria VIII urbană București

D. Antiman Mărgineanu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 22.019.

— D. Aurică Pantazescu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 22.072.

— D. Aurică Pantazescu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 22.073.

— D. Constantin Stăniculescu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 22.110.

— D. Lucian Bădărău, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 22.888.

— D. Carol Ricardini, fost cu domiciliul în București, strada Sf. Elefterie Nou Nr. 17, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 22.896.

— D. Mihaiu Vlădoiu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 22.945.

Judecătoria IV urbană Chișinau

D-na Sofia Aftomovici, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 4 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața,

să se prezinte la această judecătorie ca inculpată în proces cu dr. Iosif Zilberman pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 2.240.

— D. Alexei Pleşcanu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 4 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 2.245.

— D. Marcu Dumitru, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 4 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu Dumitru Rădulescu pentru lovire cu incapacitate; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 2.269.

— D. Marin Costeţchi, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 4 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu Boroneschi Lehzt şi alţii pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 2.307.

Judecătoria urbană Focşani

D-na Ana Horvarţ, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 16 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată în proces cu Gh. Drăghici pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.582

— D-na Ana Zamfir, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 16 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată în proces cu Gh. Drăghici pentru contravenţie; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.585.

— D-na Alexandroaia Ioan, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată pentru contravenţie; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.044.

— D-na Maria Anton Săvulescu, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 23 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată în proces cu I. Nedelcu pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.417.

— D-na Ioana Nedelcu, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 23 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca reclamantă în proces cu M. Anton pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.419.

— D-na Catrina Stângă, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 23 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată în proces cu Isac D-tru pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.430.

Judecătoria I urbană Iaşi

D. Sadi Ali, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca reclamant pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.955.

Judecătoria II urbană Iaşi

D. Constantin Andriescu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 16 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu Ana Popovici pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 9.564.

Judecătoria I urbană Ploieşti

D. Trifan Grigorescu, fost cu domiciliul în Bucureşti, bulevardul Carol Nr. 10, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 11 Martie 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.707.

— D. Dumitrache St. Lalu, fost cu domiciliul în comuna Moreni, judeţul Prahova, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 1 Mai 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.655.

— D. Decebal Pavelescu, fost cu domiciliul în Ploeşti, strada Aqvila Franco-Română, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 1 Mai 1931, ora 9 dimineaţa, să se prezinte la acest tribunal ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.663.

Judecătoria urbană T.-Severin

D. Ioan Reinholtz, fost cu domiciliul în T.-Severin, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 18 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.637.

Judecătoria mixtă Balş, judeţul Romanaţi

D-na Jenica Dumitru Barabaş, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 3 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată; le neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.344.

— D. Ilie Gh. Popescu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 22 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.140.

—D. Ion M. Priunaru, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Mai 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 8.105.

— D. Ion Stan Buşoiu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Mai 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legi.

Nr. 8.133.

Judecătoria mixtă Bârlad

D-na Casandra Olaru, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 17 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată în proces cu Iacob Novac pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legi.

Nr. 5.269.

Judecătoria mixtă Brăila

D. Trofin Mocanu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 3 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.304.

Judecătoria mixtă Câmpina, judeţul Prahova

D. ing. Iuster, fost la soc. I. O. P. din comuna Scorţeni, iar acum cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 23 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineaţa, să se prezinte la această judecătoria ca delicvent în proces cu ocolul

silvic Păulești pentru deliet silvic; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.907.

— D. Vasile Gr. Mocanu, fost cu domiciliul în comuna Vărbilău, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 23 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu ocolul silvic Păulești pentru delict silvic; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.658.

— D. Gh. Ilie Vișan, fost elev al școalei de arte și meserii din Buzău, strada Cuza-Vodă Nr. 15, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 27 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient în proces cu primăria Câmpina pentru contravenție; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.004.

— D. Constantin Dumitru Costache, fost cu domiciliul în comuna Arbănași, județul Buzău, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 30 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu societatea Steaua Română pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii

Nr. 4.847.

— D-na Floria Șimandău, de 24 ani, fostă cu domiciliul în comuna Gurba, județul Arad, iar acum necunoscut, este citată ca în ziua de 1 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată în proces cu Gheorghe Dumitrescu pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.913.

Judecătoria mixtă Constanța

D. Mitică Gheorghe, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 16 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legi.

Nr. 3.835.

— D. Arghir Dumitru, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 16 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 3.837.

Judecătoria I mixtă Craiova

D. Jeane Radu Fieraru, cu domiciliul neunoscut, este citat ca în ziua de 10 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.991

— D. Păun Pârcălabu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 11 Martie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.914.

Judecătoria mixtă Galați

D-na Maria Ștefan Hotco, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 20 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.822.

— D. Zeilig Gabă, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 27 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu C. Margulis pentru furt și tăinuire; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.811.

— D. Vladimir Tostoi, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 27 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat pentru sustragere de sub sechestru; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.817.

— D-na Evdochi Tostoi, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 27 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată pentru sustragere de sub sechestru; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.818.

— D. Mitică Iordăchescu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 27 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.826.

— D. Iancu Feldman, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 27 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu S. Celibidache pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.829.

— D. Alex. Săvescu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 27 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu S. Celibidache pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.831.

— D-na Frăsina Ștefan, cu domiciliul necunoscut, este citată ca în ziua de 1 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpată în proces cu M. Hagiu pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.745.

Judecătoria mixtă Giurgiu

D. Ion Ilie Buca, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 12 Martie 1931, ora 9 jumătate, să se prezinte la această judecătorie ca reclamant; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.975.

— D. Panduru Ilie, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 12 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața să se prezinte la această judecătorie ca reclamant; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.976.

— D. Stere Popescu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 12 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii

Nr. 5.949.

Judecătoria mixtă Herța, județul Dorohoi

D. Sim. Gh. Apăraloaie, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 1 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat pentru contravenție; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 3.683.

Judecătoria I mixtă Iași

D. Const. Postolache, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu Gh. N. Sârbu pentru lovire prin imprudență; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.430.

Judecătoria mixtă Mihăileni, județul Dorohoi

D. Fani Căruceriu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 16 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat pentru contravenție; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.498.

Judecătoria mixtă Piatra-Neamț, județul Neamț

D. Mihai Vas. a Petrei, fost cu domiciliul în orașul Piatra-Neamț, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 4 Mai 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat pentru contravenție; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 11.373.

Judecătoria mixtă Plenița, județul Dolj

D. Gheorghe P. Popescu, fost cu domiciliul în comuna Balta-Verde, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Aprilie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii

Nr. 7.745.

Judecătoria mixtă Sibiu

In cauza penală pusă în curgere contra lui Gheorghe Emichi, pentru delict silvic, fost servitor la Petru Tichindelear, cu Nr. cas. 67, fost cu domiciliul în comuna Rășinari, iar acum necunoscut; cel în cauză este citat să se prezinte la această judecătorie în ziua de 31 Martie 1931, ora 9 dimineața, camera Nr. 15.

In caz de absență nemotivată va suferi consecințele legii.

Nr. P. 22.290.

— Individul Savu Câldârar, țigan nomad, fost cu domiciliul în comuna Sura-Mare, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 22 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în denunțul făcut de către ocolul silvic Sibiu pentru delict silvic; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 3.877.

— Individul Giamăn Alexandru, fost cu domiciliul în comuna Rășinari, județul Sibiu, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 22 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în denunțul făcut de ocolul silvic Nocrich pentru delict silvic; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. P. 4.393.

Judecătoria mixtă Strehaia, județul Mehedinți

D. Toma Constantin, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 1 Mai 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu Ministerul Muncii, Sănătății și Ocrotirilor Sociale pentru abuz de încredere; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.689.

Judecătoria mixtă Tg.-Călărași, județul Lăpușna

D. Grigore Gavr. Zaharia, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat pentru furt și tăinuire; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.346.

Judecătoria rurală Bolintineanu, județul Ilfov

D. Bobea Pavel, fost cu domiciliul în comuna Ogrezeni, județul Ilfov, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 31 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.698.

— D. Alexandru Alex. Gh. Ioniță, fost cu domiciliul în comuna Ogrezeni, județul Ilfov, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 31 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.699

Judecătoria rurală Botoșani

D. C. V. Costiniuc, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.861.

— D. Gh. Gh. Minileanu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 7.898.

Judecătoria rurală Drăgănești, județul Olt

D. Dumitru P. Andrei, fost cu domiciliul în comuna Gostavățu, județul Olt, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 16 Martie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.261.

— D. Nicolae Stoiancef, bulgar, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 17 Martie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca reclamant; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.385.

Judecătoria rurală Fierbinți, județul Ilfov

D. Niculae Petre, fost cu domiciliul în comuna Roșiori, județul Ilfov, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.523.

— D. Matilda Gheorghe, fost cu domiciliul în comuna Roșiori, județul Ilfov, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 6 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 6.524.

Judecătoria rurală Hurezani, județul Gorj

D. Dumitru Grigore, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu Gh. D. Soceanu pentru furt de lemne; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.647.

— D. Ion M. Popescu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu Dumitru M. Boros pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.659.

— D. Ion Mutu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu Marin Turbatu pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.670.

— D. Ion Flueraș, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în proces cu Marin Turbatu pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.671.

— D. Marin Turbatu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca reclamant în proces cu Ion Mutu pentru furt; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii

Nr. 4.674.

— D. Const. Turbatu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 7 Aprilie 1931, ora 9 dimineața, să se

prezinte la această judecătorie ca reclamant în proces cu Ion Mutu pentru furt; la neurmare se va judecă în lipsă conform legii

Nr. 4.675.

Judecătoria rurală Ivăneștii-Noui, județul Cetatea-Albă

D. Avram H. Gordanschi, fost cu domiciliul în comuna Turlachi, strada Chișinăului Nr. 21, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 16 Martie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient la legea circulației automobilelor; la neurmare se va judecă în lipsă conform legii.

Nr. 5.050.

Judecătoria rurală Jibou, județul Sălaj

D. Talos Vasile a lui Vasile lui Chirilă, cu domiciliul necunoscut, este citat înaintea noastră, localul judecătoriei rurale Jibou, strada Gărzilor Naționale, camera Nr. 7, parter, în ziua de 6 Martie 1931, ora 8 dimineața ,ca inculpat;

In caz de nevenire va fi judecat în lipsă conform legii.

— D. Stern Armin, fost cu domiciliul în comuna Creaca, județul Sălaj, iar acum necunoscut, este citat înaintea noastră, localul judecătoriei, strada Gărzilor Naționale, în Jibou, ca inculpat pentru contravenție, în ziua de 30 Martie 1931, în caz de nevenire se va judecà în lipsă conform legii.

Judecătoria rurală Peresecina, județul Orhei

D. Boris Criminschi, medic, fost cu domiciliul în comuna Cobâlea, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 10 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca reclamant în proces cu Ion Petrov pentru ultraj; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 3.243.

Judecătoria rurală Râșcani, județul Bălți

D. Iacob Ion Iacob, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.475.

— D. Gheorghe Ion Deleu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.476.

— D. Andrei V. Ababii, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.477.

— D. Ion Posățanu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.478.

— D. Gheorghe Ion Cebotar, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.479.

— D. Ion V. Calpagiu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.480.

— D. Ion G. Gurlcea, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.481.

— D. Vasile D. Sorbală, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.482.

— D. Afanasie N. Ursu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.483.

— D. Vasile T. Tozlovanu, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.484.

— D. Ion S. Ababii, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.485.

— D. Ion Șt. Ceboltaru, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 26 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 10.486.

Judecătoria rurală Segarcea, județul Dolj

D. Ștefan N. Pătru, fost cu domiciliul în Segarcea, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 13 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.479.

— D. Const. Teică, fost cu domiciliul în Siliștea, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 17 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.716.

— D. Ion V. Beldea, fost cu domiciliul în Podea, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 18 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.753.

— D. Ion V. Beldea II, fost cu domiciliul în Podea, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 18 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca contravenient; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 5.754.

Judecătoria rurală Șipote, județul Iași

D. Manole Necula, fost cu domiciliul în comuna Șipote, județul Iași, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 13 Martie 1931, ora 9 dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca reclamant în proces cu Ion Filipeanu și alții pentru ultraj; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 1.981.

Judecătoria rurală Stroești, județul Argeș

D. Gh. I. St. Muraru, fost cu domiciliul în satul Oești, județul Argeș, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 11 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în procesul de furt cu Ion I. Enache din satul Vălsănești, județul Argeș; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.208.

— D. Marin D. Olteanu, fost cu domiciliul în satul V. Mărului, județul Argeș, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 11 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în procesul de contravenție la legea băuturilor spirtoase; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.224.

— D. Petre Gh. Drăgușin, fost cu domiciliul în satul V. Mărului, județul Argeș, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 11 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în procesul de contravenție la legea băuturilor spirtoase; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.225.

— D. Arachii Vasile, fost cu domiciliul în comuna Domnești, județul Muscel, iar acum necunoscut, este citat ca în ziua de 12 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca inculpat în procesul de furt cu Nae N. Gheorghiu din Curtea-de-Argeș, reclamant; la neurmare se va judecà în lipsă conform legii.

Nr. 4.231.

Judecătoria rurală Ungureni, județul Vâlcea

D. Prundeanu A. Ion, cu domiciliul necunoscut, este citat ca în ziua de 10 Martie 1931, ora 9 jumătate dimineața, să se prezinte la această judecătorie ca martor; la neurmare se va procedà conform legii.

Nr. 8.145.

MANDATE DE ADUCERE

Judele de instrucție al tribunalului Prahova

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul de instrucție al tribunalului Prahova, cabinetul III,

In virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală,

Mandăm și ordonăm ca Florica Lencea, de fel din comuna Crivina, județul Prahova, iar acum cu domiciliul necunoscut, să fie adusă la cabinetul nostru la 5 Martie 1931, ora 8 a. m., spre a fi cercetată ca inculpată.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agentul puterii publice care se va conformà art. 103, 163, 164 și următorii din zisa procedură.

Nr. 1.244.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul de instrucție al tribunalului Prahova, cabinetul III,

In virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală,

Mandăm și ordonăm ca Maria Stanică, de fel din comuna Tisău, județul Buzău, iar acum cu domiciliul necunoscut, să fie adusă în cabinetul nostru la 5 Martie 1931, ora 8 a. m., spre a fi cercetată ca informatoare.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agentul puterii publice care se va conformà art. 103, 163, 164 și următorii din zisa procedură.

Nr. 1.245

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul de instrucție al tribunalului Prahova, cabinetul III,

In virtutea facultății ce ne dă legea de procedură criminală,

Mandăm și ordonăm ca Gheorghe P. Dinu, de fel din comuna Foltești, județul Covurlui, iar acum cu domiciliul necunoscut, să fie adus la cabinetul nostru la 10 Martie 1931, ora 8 a. m., spre a fi cercetat ca inculpat.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agentul puterii publice care se va conformà art. 103, 163, 164 și următorii din zisa procedură.

Nr. 1.153.

Judele de instrucție al tribunalului Teleorman

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul de instrucție al tribunalului Teleorman, cabinetul II,

In virtutea dreptului ce ne dă legea de procedură penală,

Mandăm și ordonăm ca d. Costache Răducanu, țigan nomad, fost cu domiciliul în comuna Scorțești, județul Buzău, iar acum necunoscut, să fie adus la acest cabinet de îndată, ora 8 dimineața, în localul tribunalului Turnu-Măgurele, spre a fi ascultat ca inculpat.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agenții forței publice cari se vor conformà dispozițiunilor art. 102 și următorii din indicata procedură.

Dat la 17 Fevruarie 1931.

Nr. 916.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul de instrucție al tribunalului Teleorman, cabinetul II,

In virtutea dreptului ce ne dă legea de procedură penală,

Mandăm și ordonăm ca d. Nicolae Marin, țigan nomad, fost cu domiciliul în comuna Balotești, județul Putna, iar acum necunoscut, să fie adus la acest cabinet de îndată, ora 8 dimineața, în localul tribunalului Turnu-Măgurele spre a fi ascultat ca inculpat.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agenții forței publice cari se vor conformà dispozițiunilor art. 102 și următorii din indicata procedură.

Dat la 17 Fevruarie 1931.

Nr. 917.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul de instrucție al tribunalului Teleorman, cabinetul II,

In virtutea dreptului ce ne dă legea de procedură penală,

Mandăm și ordonăm ca d. Ilie Drăghici, țigan nomad, fost cu domiciliul în comuna Călinești, județul Prahova, iar acum necunoscut, să fie adus la acest cabinet de îndată, ora 8 dimineața, în localul tribunalului Turnu-Măgurele spre a fi ascultat ca inculpat .

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agenții forței publice cari se vor conformà dispozițiunilor art. 102 și următorii din indicata procedură.

Dat la 17 Fevruarie 1931.

Nr. 918.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul de instrucție al tribunalului Teleorman, cabinetul II,

In virtutea dreptului ce ne dă legea de procedură penală,

Mandăm și ordonăm ca d. Costea Radu, țigan nomad, fost cu domiciliul în comuna Urechești, județul Putna, iar acum necunoscut, să fie adus la acest cabinet de îndată, ora 8 dimineața, în localul tribunalului Turnu-Măgurele sprea fi ascultat ca inculpat.

Cu executarea acestui mandat se însărcinează agenții forței publice cari se vor conformà dispozițiunilor art. 102 și următorii din indicata procedură.

Dat la 17 Fevruarie 1931.

Nr. 919.

Judecătoria rurală Botoșani

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul judecătoriei rurale Botoșani,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice, ca pentru ziua de 26 Martie 1931, ora 9 dimineața, să prindă

și să aducă înaintea noastră pe Ilie Handriuca, cu domiciliul necunoscut, spre a fi ascultat ca martor.

Dat la 21 Fevruarie 1931.

Nr. 7.882.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul judecătoriei rurale Botoșani,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice, ca pentru ziua de 26 Martie 1931, ora 9 dimineața, să prindă și să aducă înaintea noastră pe Const. Cabă, cu domiciliul necunoscut, spre a fi ascultat ca martor.

Dat la 21 Fevruarie 1931.

Nr. 7.883.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul judecătoriei rurale Botoșani,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice, ca pentru ziua de 26 Martie 1931, ora 9 dimineața, să prindă și să aducă înaintea noastră pe V. Herghelegiu, cu domiciliul necunoscut, spre a fi ascultat ca martor.

Dat la 21 Fevruarie 1931.

Nr. 7.884.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul judecătoriei rurale Botoșani,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice, ca pentru ziua de 26 Martie 1931, ora 9 dimineața, să prindă și să aducă înaintea noastră pe C. J. Cojocariu, cu domiciliul necunoscut, spre a fi ascultat ca martor.

Dat la 21 Fevruarie 1931.

Nr. 7.900.

Judecătoria I rurală Craiova

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului I rural Craiova,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților administrativi și polițienești ca în ziua de 12 Martie 1931, ora 9 dimineața, să aducă înaintea noastră pe Lenuța Ionescu, cu domiciliul necunoscut.

Nr. 9.336.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului I rural Craiova,

Mandăm și ordonăm tuturor agenților administrativi și polițienești ca în ziua de 12 Martie 1931, ora 9 dimineața, să aducă înaintea noastră pe Veronica Minghes, cu domiciliul necunoscut.

Nr. 9.338.

MANDATE DE ARESTARE

Judele de instrucție al tribunalului Ilfov

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Ion P. Stănescu, judecător de instrucție al cabinetului 7 de pe lângă tribunalul Ilfov, asistat de grefier,

Având în vedere că actele de procedură penală, dresate contra lui Niculae N. Nicolaeviei, major, român, advocat, fost cu domiciliul în București, strada Fortunei Nr. 3 și în Chișinău, vila Fogoef, iar acum cu domiciliul necunoscut, ca fiind mandatarul d-lui Roman de Doliva Dobrovolschi, a încasat în numele acestuia, prin procura ce avea, dela Cassa de depuneri, rentele cuvenite dela stat pentru expropriere, în sumă de 678.300 lei, pe care și a însușit-o;

Având în vedere că acest fapt este prevăzut și pedepsit de art. 322, 323 din codul penal, cu închisoare penală;

Considerând că din cercetările făcute rezultă sarcini și indicii grave de culpabilitate contra lui Nicolae N. Nicolaeviei, și că pentru a împiedecà pe numitul să nu dispară, să nu comită noui fapte, să nu comunice cu martorii și informatorii ce urmează a se audià în cauză, precum și în interesul siguranței publice, se impune în mod necesar ca numitul inculpat, până la noui dispoziții, să fie deținut la casa de opreală;

Ascultând și concluziunile d-lui procuror C. N. Simionescu și dispozițiunile art. 93 din procedura penala,

Pentru aceste motive,

Mandăm tuturor agenților forței publice ca, conformându-se legii, să aresteze și să conducă la casa de arest dela Văcărești, pe numitul Niculae N. Nicolaevici, român, major, advocat, fost cu domiciliul în București, strada Fortunei Nr. 3, și în Chișinău, iar acum necunoscut.

Invităm pe toți depozitarii puterii publice să dea concursul cuvenit pentru executarea acestui mandat.

Agentul însărcinat cu executarea acestui mandat e dator să lase copie de pe dânsul inculpatului și să se conformeze încă art. 109, 110, 111, 112 și 580 din procedura penală.

Dat la Fevruarie 1931.

Nr. 1.119.

Parchetul tribunalului Ilfov

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, prim-procuror al tribunalului Ilfov,

In virtutea sentinții cu Nr. 536 din 13 Martie 1930 a tribunalului Ilfov, secția II civilo-corecțională, prin care numitul Constantinescu Constantin, major, de profesiune electrician, fost cu domiciliul în București, șoseaua Panteiimon, școala primară de băieți, iar acum necunoscut, este condamnat la închisoare corecțională pe timp de 10 zile în loc de 500 lei amendă, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.

Mandăm și ordonăm d-lui director al penitenciarului Văcărești de a primi și reține pe sus numitul condamnat și a face să-și execute pedeapsa mai sus arătată, al cărei termen se va calculà dela încarcerare, iar la expirare va fi pus în libertate dacă nu va fi deținut pentru alte fapte.

In cazul când condamnatul va plăti amenda, ea va fi încasată în contul Casei Autonome C. F. R., înaintânduse recepisa cuvenită.

Ordonăm deasemenea portăreilor și tuturor agenților puterei publice, să dea tot concursul legiuit pentru executarea acestui mandat.

Dat la 27 Iunie 1930.

Nr. 51.556.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, prim-procuror al tribunalului Ilfov,

In virtutea sentinții cu Nr. 1.017 din 8 Mai 1930 a tribunalului Ilfov, secția I civilo-corecțională, prin care numita Ștefania Vasilescu, majoră, de profesiune casnică, fostă cu domiciliul în București, bulevardul Elisabeta Nr. 54, iar acum necunoscut, este condamnată la închisoare corecțională pe timp de 10 zile, în loc de 500 lei amendă, pentru faptul prevăzut și pedpsit de art. 269 din codul penal.

Mandăm și ordonăm d-lui director al penitenciarului Văcărești, de a primi și reține pe sus numita condamnată și a face să-și execute pedeapsa mai sus arătată, al cărei termen se va calculà dela încarcerare, iar la expirare va fi pusă în libertate, dacă nu va fi deținută pentru alte fapte.

In cazul când condamnata va plăti amenda, ea va fi încasată în contul Ministerului de Justiție, înaintându-se recepisa cuvenită.

Ordonăm deasemenea portăreilor și tuturor agenților puterei publice, să dea tot concursul legiuit pentru executarea acestui mandat.

Dat la 1 Octomvrie 1930.

Nr. 79.696.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, prim-procuror al tribunalului Ilfov,

In virtutea sentinţii cu Nr. 1.635 din 10 Iulie 1930, a tribunalului Ilfov, secţia II civilo-corecţională, prin care numitul Dascălu Nathan zis Nathan Segall, în etate de 19 ani, de profesiune liberă, fost cu domiciliul în oraşul Roman, strada Succedava Nr. 157, iar acum necunoscut, este condamnat la închisoare corecţională pe timp de 10 zile, în loc de 500 lei amendă, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.

Mandăm şi ordonăm d-lui director al penitenciarului Văcăreşti de a primi şi reţine pe sus numitul condamnat şi a face să-şi execute pedeapsa mai sus arătată, al cărei termen se va calculă dela încarcerare, iar la expirare va fi pus în libertate dacă nu va fi deţinut pentru alte fapte.

In cazul când condamnatul ca plăti amenda, ea va fi încasată în contul Casei Autonome C. F. R., înaintânduse recepisa cuvenită.

Ordonăm deasemenea portăreilor şi tuturor agenţilor puterei publice, să dea tot concursul legiuit pentru executarea acestui mandat.

Dat la 22 Octomvrie 1930

Nr. 86.283.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea.

Noi, prim-procuror al tribunalului Ilfov, în virtutea sentinţei Nr. 1.530 din 30 Iunie 1930 a tribunalului Ilfov, secţia II civilo-corecţională, prin care numitul R. Leibovici, fost cu domiciliul în Bucureşti, calea Dudeşti Nr. 159, judeţul Ilfov, major, comerciant, iar acum necunoscut, este condamnat la închisoare corecţională pe timp de 20 zile în loc de 1.000 lei amendă pentru faptul de contravenţie prevăzut şi pedepsit de art. 3 şi 23 din legea firmelor.

Mandăm şi ordonăm d-lui director al penitenciarului Văcăreşti de a primi şi reţine pe sus numitul condamnat şi a face să-şi execute pedeapsa mai sus arătată, al cărei termen se va calcula de la încarcerare, iar la expirare va fi pus în libertate dacă nu va fi deţinut pentru alte fapte. In cazul când condamnatul va plăti amenda, ea va fi încasată în contul camerii de comerţ, înaintându-se recipisa cuvenită.

Ordonăm deasemenea portăreilor şi tuturor agenţilor puterii publice să dea tot concursul legiuit pentru executarea acestui mandat.

Dat la 22 Decemvrie 1930.

Nr. 106.599.

Parchetul tribunalului Argeş

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea.

Noi, prim-procuror al tribunalului Argeş.

Având în vedere sentinţa corecţională cu No. 348 din 1930, pronunţată de tribunalul Argeş, secţia II, rămasă definitivă, prin care Elena Ionescu, fostă cu domiciliul în Piteşti, strada Decebal Nr. 26, muncitoare, iar acum necunoscut, a fost condmnată la 500 lei amendă în folosul Ministerului de Justiţie pentru faptul prevăzut de art. 24 din legea căilor ferate.

Văzând că condamnata n'a dpus în termen de o lună recipisa de plata amenzii conform art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor.

Văzând şi dispoziţiunile art. 4 din codul penal, transformăm amenda de lei 500 în 10 zile închisoare.

Ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi ai forţei publice de a urmări şi prinde pe sus numita şi a o conduce la arestul preventiv din judeţul Argeş spre a-şi executa pedeapsa de 10 zile.

Ordonăm directorului arestului preventiv Argeş de a primi în arest pe sus numita şi a o ţine 10 zile închisoare, socotit dela încarcerare, când o va liberă de nu va fi ţinută pentru alte cauze. Directorul închisorii ne va înainta dovada de încarcerare.

Dat la 31 Decemvrie 1930.

Nr. 11.410.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea.

Noi, prim-procuror al tribunalului Argeş.

Având în vedere sentinţa corecţională cu Nr. 527 din 1930, pronunţată de tribunalul Argeş, secţia II, rămasă definitivă, prin care Bercu Mendel, fost cu domiciliul în Piteşti, strada Ş.-Vodă, iar acum necunoscut, de 25 ani, muncitor, a fost condamnat la 500 lei amendă în folosul Ministerului de Justiţie pentru faptul prevăzut de art. 23 din legea căilor ferate.

Văzând că condamnatul n'a depus în termen de o lună recipisa de plata amenzii conform art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor.

Văzând şi dispoziţiunile art. 4 din legea pentru majorarea amenzilor, transformăm amenda de lei 500 în 10 zile închisoare.

Ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi ai forţei publice de a urmări şi prinde pe sus numitul şi a-l conduce la arestul preventiv din judeţul Argeş spre a-şi executa pedeapsa de 10 zile.

Ordonăm directorului arestului preventiv Argeş, de a primi în arest pe sus numitul şi a-l ţine 10 zile închisoare, socotit dela încarcerare, când îl va liberă de nu va fi ţinut pentru alte cauze. Directorul închisorii ne va înainta dovada de încarcerare.

Dat la 31 Decemvrie 1930.

Nr. 11.423.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea.

Noi, prim-procuror al tribunalului Argeş.

Având în vedere sentinţa corecţională cu Nr. 968 din 1930, pronunţată de tribunalul Argeş, secţia II, rămasă definitivă, prin care Ion I. Dinculescu, fost cu domiciliul în Bucureşti, strada Bursei Nr. 2, iar acum necunoscut, major, muncitor, a fost condamnat la 500 lei amendă în folosul Ministerului de Justiţie pentru faptul prevăzut de art. 23 din legea căilor ferate.

Văzând că condamnatul n'a depus în termen de o lună recipisa de plata amenzii, conform art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor.

Văzând şi dispoziţiunile art. 4 din legea pentru majorarea amenzilor transformăm amenda de lei 500 în 10 zile închisoare.

Ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi ai forţei publice de a urmări şi prinde pe sus numitul şi a-l conduce la arestul preventiv din judeţul Argeş spre a-şi executa pedeapsa de 10 zile.

Ordonăm directorului arestului preventiv Argeş, de a primi în arest pe sus numitul şi a-l ţine 10 zile închisoare, socotit dela încarcerare, când îl va liberă de nu va fi ţinut pentru alte cauze. Directorul închisorii ne va înainta dovada de încarcerare.

Dat la 29 Noemvrie 1930.

Nr. 10.358.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea.

Noi, prim-procuror al tribunalului Argeş.

Având în vedere sentinţa corecţională cu Nr. 1.461 din 1930, pronunţată de tribunalul Argeş, secţia II, rămasă definitivă, prin care Matei I. Ilie, fost cu domiciliul în Bucureşti, bulevardul Elisabeta Nr. 21, iar acum necunoscut, major, muncitor, a fost condamnat la 500 lei amendă în folosul Ministerului de Justiţie pentru faptul prevăzut de art. 23din legea căilor ferate

Văzând că condamnatul n'a depus în termen de o lună recipisa de plata amenzii, conform art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor.

Văzând şi dispoziţiunile art. 4 din legea pentru majorarea amenzilor, transformăm amenda de lei 500 în 10 închisoare.

Ordonăm tuturor agenţilor adminis-

trativă şi ai forţei publice de a urmări şi prinde pe sus numitul şi a-l conduce la arestul preventiv din judeţul Argeş spre a-şi executa pedeapsa de 10 zile.

Ordonăm directorului arestului preventiv Argeş de a primi în arest pe sus numitul şi a-l ţine 10 zile închisoare, socotit dela încarcerare, când îl va liberà de nu va fi ţinut pentru alte cauze. Directorul închisorii ne va înainta dovada de încarcerare.

Dat la 29 Noemvrie 1930.
Nr. 10.369.

Parchtul tribunalului Baia

In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, procurorul tribunalului Baia,

In baza art. 193 din codul de procedură penală,

Văzând sentinţa cu Nr. 718 a tribunalului Baia, pronunţată în şedinţa dela 27 Fevruarie 1930, prin care condamnă pe David Foig, fost cu domiciliul în Iaşi, strada Sft. Lazăr Nr. 26, iar acum necunoscut, la închisoare pe timp de 3 luni, pentru că a comis faptul de înşelăciune, prevăzut şi pedepsit de art. 332, 333 din codul penal.

Cerem ca orice agent al forţei publice să dea ajutor şi să conducă pe numitul la arestul din Fălticeni.

Mandăm şi ordonăm directorului acestui arest a reţine pe numitul timpul arătat mai sus, şi la expirare îl va eliberà de nu va fi deţinut şi pentru alte fapte.

Anexăm extractul Nr. 21.619 şi copie depe sentinţă.

Dat la 28 Mai 1930.
Nr. 4.227.

Parchetul tribunalului Dolj

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror al tribunalului Dolj,

Având în vedere sentinţa tribunalului Dolj, secţia I, cu Nr. 2.537 din 16 Iunie 1930, prin care condamnă pe Gaspiraschi Alexe, fost la liceul militar din Craiova, iar acum cu domiciliul necunoscut, la 50 lei amendă în folosul statului pentru faptul dela art. 23 din legea C. F. R.;

Având în vedere că termenul de o lună prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat şi condamnatul nu s'a conformat a depune la parchet recepisa de plata amenzii;

In temeiul art. 4 din acceaş lege, transformăm amenda în o zi închisoare corecţională.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a pune mâna pe sus numitul şi să-l ridice dela domiciliul său sau ori de unde îl va găsi şi să-l conducă la penitenciarul central din Craiova, unde are a-şi face osânda.

Ordonăm deasemenea directorului menţionatului penitenciar a-l primi şi deţine în siguranţă în tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberà de îndată dacă nu va fi deţinut pentru vreo altă cauză.

Dat la 26 August 1930.
Nr. 20.477.

—In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror al tribunalului Dolj,

Având în vedere sentinţa tribunalului Dolj, secţia I, cu Nr. 2.736 din 27 Iunie 1930, prin care condamnă pe Russu Nicolae, fost cu domiciliul în Craiova, iar acum necunoscut, la 500 lei amendă în folosul statului pentru faptul dela art. 23 din legea C. F. R.;

Având în vedere că termenul de o lună prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat şi condamnatul nu s'a conformat a depune la parchet recepisa de plata amenzii;

In temeiul art. 4 din aceeaş lege, transformăm amenda în 10 zile închisoare corecţională.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a pune mâna pe sus numitul şi să-l ridice dela domiciliul său sau ori de unde îl va găsi şi să-l conducă la penitenciarul central din Craiova unde are a-şi foce osânda.

Ordonăm deasemenea directorului menţionatului penitenciar a-l primi şi deţine în siguranţă în tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberà de îndată dacă nu va fi deţinut pentru vreo altă cauză.

Dat la la 17 Octomvrie 1930.
Nr. 21.798.

Parchetul tribunalului Tecuci

In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, procurorul tribunalului Tecuci,

In baza sentinţei corecţionale cu Nr. 1.366 a tribunalului Tecuci, pronunţată la 6 Iunie 1927, prin care Vasile Rascu zis Mangalagiu, de 27 ani, agricultor, fost cu domiciliul în Bârlad, strada Popanef Nr. 12, iar acum necunoscut, este condamnat la 6 luni închisoare corecţională pentru faptul de furt prevăzut şi pedepsit de art. 306 şi 308 din codul penal.

Ordonăm tuturor agenţilor forţei publice să prindă şi să conducă pe numitul condamnat la arestul preventiv din Bârlad pentru a-şi executà pedeapsa prevăzută.

Ordonăm directorului zisului arest de a primi şi reţine pe condamnat tot timpul arătat mai sus, care se va calculà dela încarcerare, liberându-l la expirarea condamnaţiunii de nu va fi reţinut pentru alte cauze.

Dat la 30 August 1927.
Nr. 7.611.

Judecătoria urbană Bălţi

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului urban Bălţi,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 846 din 25 Septemvrie 1930, rămasă definitivă, prin care Casap Alexandra, fostă cu domiciliul în comuna Suliţa, judeţul Botoşani şi Bălţi, strada Regele Carol Nr. 212, iar acum necunoscut, este condamnată la amendă de 500 lei în folosul comunei Bălţi pentru faptul prevăzut de art. 77 din legea controlului străinilor;

Văzând că conform art. 2 din legea privitoare la majorarea cifrei amenzilor judecătoreşti şi la modul incasărilor lor, numita condamnată urmà să prezinte acestei instanţe recepisa casieriei comunale doveditoare că în termen de o lună de când hotărîrea a rămas definitivă a achitat amenda, lucru ceeace până în prezent nu a făcut;

Văzând şi dispoziţiunile art. 4 din menţionata lege care prevede că dacă la expirarea termenului de o lună de care se vorbeşte mai sus, condamnata la amendă judiciară nu va fi depus recepisa de vărsarea ei, judecătorul de ocol va emite în contra condamnatei cuvenitul mandat de arestare, socotindu-se 50 lei amendă drept o zi de închisoare;

Intervertim amenda prin 10 zile închisoare.

Mandăm şi ordonăm tuturor portărelor şi agenţilor puterii publice a pune mâna pe condamnată şi a o conduce la casa de arest a judeţului Bălţi.

Ordonăm d-lui director al zisei case a primi şi a o reţine în depunere pe numita condamnată timp de 10 zile, considerându-se dela încarcerare, după care apoi o va eliberà dacă nu va fi reţinută pentru alte cauze.

Executarea acestui mandat de arestare se poate suspendà şi anulà dacă condamnata achită amenda.

Dat la 29 Noemvrie 1930.
Nr. 40.451.

—In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, D. Gălăşcă, jude-preşedinte al ocolului urban Bălţi,

In temeiul cărţii de judecată penală cu Nr. 885 din 8 Octomvrie 1930, prin care Zina Gubenco, servitoare, fostă cu domiciliul în Bălţi, piaţa Centrală, iar acum necunoscut, este condamnată la închisoare corecţională pe timp de o lună de zile pentru faptul de furt

prevăzut şi pedepsit de art. 306 şi 308 din codul penal.

Mandăm şi ordonăm directorului penitenciarului Bălţi de a primi şi reţine pe sus numita şi a face să-şi execute pedeapsa mai sus arătată, al cărei termen se va calculà dela data încarcerării, iar la expirarea termenului să o pună în libertate dacă nu va fi deţinută pentru alte fapte.

Ordonăm tuturor agenţilor forţei publice să deà tot concursul legiuit pentru executarea acestui mandat.

Dat la 4 Decemvrie 1930.

Nr. 41.241.

Judecătoria urbană Botoşani

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Mircea Prassa, ajutor-judecător al judecătoriei urbane Botoşani,

Pe baza dispoziţiunilor art. 163 din codul de procedură penală şi pe temeiul cărţii noastre de judecată cu Nr. 1.018, pronunţată în audienţa publică dela 8 Decemvrie 1930, prin care Leon Bolon, servitor, cu domiciliul necunoscut, a fost găsit culpabil pentru faptul de contravenţie prevăzut şi pedepsit de art. 3, 6 şi 18 din legea servitorilor şi condamnat la plata sumei de 100 lei amendă în folosul comunei Botoşani;

Având în vedere dispoziţiunile art. 2, 4 şi 5 din legea privitoare la majorarea cifrei amenzilor judecătoreşti şi la modul incasării lor.

Cerem ca orice agent al forţei publice să aresteze şi să conducă pe sus numitul condamnat la arestul preventiv din Botoşani unde stà timp de 2 zile.

Cerem şi ordonăm directorului acestei închisori a-l primi şi reţine în acel penitenciar pe timpul determinat mai sus, calculat dela încarcerare şi la expirare a-l eliberà de nu va mai fi deţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să deà mână de ajutor la caz de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 31 Decemvrie 1930.

Nr. 34.195.

Judecătoria urbană Focşani

In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, judecătorul ocolului urban Focşani, .

Văzând cartea de judecată cu Nr. 724 din 9 Decemvrie 1929, rămasă definitivă, prin care Kupferberg Ana, fostă cu domiciliul în Focşani, strada Bateriei Nr. 6, iar acum necunoscut, este condamnată la amendă de 500 lei în folosul comunei Focşani pentru faptul prevăzut la art. 77 din legea regulamentului biuroului populaţiei;

Văzând art. 4 din legea majorării amenzilor;

Văzând procesul-verbal dresat de această judecătorie;

Intervertim amenda prin 10 zile închisoare corecţională.

Mandăm şi ordonăm tuturor portăreilor şi agenţilor puterii publice a pune mâna pe condamnată şi a o conduce la casa de arest al judeţului Putna.

Ordonăm d-lui director al zisei case a primi şi a o reţine în depunere pe numita condamnată termen de 10 zile de închisoare, contat dela încarcerare, după care apoi o ca eliberà dacă nu va fi deţinută de alte cauze.

Dat la 10 Martie 1930.

Nr. 12.438.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, judecătorul ocolului urban Focşani.

Văzând cartea de judecată cu Nr. 212 din 31 Martie 1930, rămasă definitivă, prin care Bercu I. Avram, fost cu domiciliul în Tecuci, strada Cuza Vodă Nr. 21, iar acum necunoscut, este condamnat la amendă de 200 lei în folosul comunei Focşani pentru faptul prevăzut la art. 77 din legea regulamentului biuroului populaţiei;

Văzând procesul-verbal dresat de această judecătorie;

Văzând art. 4 din legea majorării amenzilor;

Intervertim amenda prin 4 zile închisoare corecţională.

Mandăm şi ordonăm tuturor portăreilor şi agenţilor puterii publice a pune mâna pe condamnat şi a-l conduce la casa de arest a judeţului Putna.

Ordonăm d-lui director al zisei case a primi şi a-l reţine în depunere pe numitul condamnat termen de 4 zile de închisoare, contat dela încarcerare, după care apoi îl va eliberà dacă nu va fi deţinut de alte cauze.

Dat la 14 Aprilie 1930.

Nr. 16.693.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului urban Focşani.

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 863 din 11 Decemvrie 1930, pronunţată la această judecătorie, prin care condamnă pe Anica Ionescu, de profesiune muncitoare, fostă cu domiciliul în comuna Focşani, strada Tăbăcari Nr. 41, judeţul Putna, iar acum necunoscut, să stcà la închisoare corecţională pe timp de o lună de zile, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. .. din codul penal;

Având în vedere că menţionata carte de judecată a rămas definitivă;

Având în vedere art. 163 din procedura penală.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi forţei publice să pună mâna pe numita condamnată şi să o conducă la arestul central Focşani.

Ordonăm d-lui director al zisului arest să primească pe sus zisa condamnată şi să o deţină pe timpul de o lună de zile, calculat din ziua încarcerării, iar la expirarea acestei pedepse să o elibereze dacă nu va fi deţinută pentru alte cauze.

Dat la 7 Fevruarie 1931.

Nr. 5.470.

Judecătoria mixtă Cernavodă, judeţul Constanţa

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Valeriu Rotăresecu, judecător ajutor al judecătoriei mixte Cernavodă, judeţul Constanţa,

In temeiul cărţii de judecată penală cu Nr. 669 din 1930 a acestei judecătorii, prin care numitul Caraman Hamid, major, de profesiune bragagiu, fost cu domiciliul în Cernavoda, judeţul Constanţa, iar acum necunoscut, a fost condamnat a plăti 400 lei, amendă în folosul oraşului Cernavodă, cu aplicaţia art. 30 din legea controlului străinilor;

Având în vedere că amenda nefiind plătită în termen de o lună de zile, prevăzut de art. 2 al legii din 26 Martie 1923, această amendă, conform art. 4 din aceeaş lege, se transformă în 8 zile închisoare poliţienească.

In baza art. 163 şi 193 din codul de procedură penală şi art. 98 din regulamentul legii judecătoriilor de ocoale.

Mandăm tuturor agenţilor forţei publice ca conformându-se legii să aresteze şi să conducă la arestul central Constanţa pe numitul condamnat.

Ordonăm directorului zisei case de arest a primi şi a face să-şi execute pedeapsa ordonată, punându-se în libertate la expirare dacă nu va fi reţinut pentru alte cauze.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice să dea concursul cuvenit pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 6 Fevruarie 1931.

Nr. 1.573.

Judecătoria I mixtă Craiova

In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală a acestei judecătorii cu Nr. 1.499 din 1929, prin care condamnă pe Constantin Grigoriu, zis Ghiorman, de profesiune muncitor, de ani 56, fost cu domiciliul în comuna Costeni, judeţul Gorj, iar acum necunoscut, la închisoare corecţională pe termen de 6 luni de zile, conform art. 309, alin. 2 din codul penal pentru furt, osândă care se va considerà din ziua încarcerării.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţi-

lor forţei publice a pune mâna pe sus numitul şi să-l ridice dela domiciliul său, sau de unde îl va găsi, spre a-l conduce la arestul preventiv din judeţul Dolj, unde are a-şi face osânda sus arătată.

Ordonăm asemenea directorului menţionatului arest a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberà de îndată dacă nu va fi deţinut şi pentru vre-o altă cauză.

Dat la 24 Aprilie 1930.

Nr. 15.182.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 2.279 din 1929, prin care condamnă pe Gh. Ionescu, fost cu domiciliul în Craiova, bulevardul Carol Nr. 11, iar acum necunoscut, la suma de lei 1.000, pentru faptul de contravenţie la legea repausului duminical;

Având în vedere că dela data rămânerii definitive acestei cărţi de judecată şi până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, ea s'a transformat în 20 zile închisoare conform art. 4 din acecaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a ridicà pe sus numitul dela domiciliul său, sau ori de unde îl va găsi, conducându-l la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută aceastà pedeapsă.

Ordonăm directorului menţionatului arest a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberà, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte cauze.

Dat la 11 Martie 1930.

Nr. 9.885.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 2.142 din 1929, prin care condamnă pe Ion Florea Ureche, cu domiciliul necunoscut, la suma de lei 80 pentru faptul de delict silvic în folosul casei pădurilor statului;

Având în vedere că dela data rămânerii definitive a acestei cărţi de judecată şi până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, ea s'a transformat în 2 zile închisoare conform art. 4 din acecaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a ridicà pe sus numitul dela domiciliul său, sau ori de unde îl va găsi, conducându-l la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută aceastà pedeapsă.

Ordonăm directorului menţionatului arest a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberà, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte cauze.

Dat la 26 Aprilie 1930.

Nr. 15.884.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 262 din 1930, prin care condamnă pe Florea S. Constantin, fost cu domiciliul în Bucureşti, iar acum necunoscut, la suma de lei 40 pentru faptul de delict silvic;

Amenda se încasează în folosul Casei pădurilor;

Având în vedere că dela data rămânerii definitive a acestei cărţi de judecată şi până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, ea s'a transformat în o zi de închisoare conform art. 4 din acecaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a ridicà pe sus numitul dela domiciliul său, sau ori de unde îl va găsi, conducându-l la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută aceastà pedeapsă.

Ordonăm directorului menţionatului arest a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberà, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte cauze.

Dat la 26 Aprilie 1930.

Nr. 16.170.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 405 din 1930, prin care condamnă pe Marin Ilie Pestriţu, fost cu domiciliul în Bucureşti, iar acum necunoscut, la suma de lei 20, pentru faptul de delict silvic;

Amenda se încasează în folosul Casei pădurilor statului;

Având în vedere că dela data rămânerii definitive a acestei cărţi de judecată şi până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, ea s'a transformat în o zi de închisoare conform art. 4 din acecaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a ridicà pe sus numitul dela domiciliul său, sau ori de unde îl va găsi, conducându-l la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută aceastà pedeapsă.

Ordonăm directorului menţionatului arest a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberà, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte cauze.

Dat la 28 Aprilie 1930.

Nr. 16.256.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 405 din 1930, prin care condamnă pe Marin Ion D. St. Tudor, fost cu domiciliul în Bucureşti, iar acum necunoscut, la suma de lei 50, pentru faptul de deliet silvic;

Amenda se încasează în folosul Casei pădurilor;

Având în vedere că dela data rămânerii definitive a acestei cărţi de judecată şi până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, s'a transformat în o zi închisoare corecţională, conform art. 4 din acecaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a ridicà pe sus numitul dela domiciliul său, sau ori de unde îl va găsi, conducându-l la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută aceastà pedeapsă.

Ordonăm directorului menţionatului arest a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberà, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte cauze.

Dat la 28 Aprilie 1930.

Nr. 16.257.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Mihai I,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală, cu Nr. 423 din 1930, prin care condamnă pe Maria I. Vâlvoi, fostà cu domiciliul necunoscut, la suma de lei 40 amendă, pentru faptul de delict silvic;

Amenda se încasează în folosul Casei pădurilor;

Având în vedere că dela data rămânerii definitive a acestei cărţi de judecată şi până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, s'a transformat în o zi închisoare corecţională, conform art. 4 din acecaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a ridicà pe sus numita dela domiciliul său, sau ori de unde o va găsi, conducând-o la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută aceastà pedeapsă.

Ordonăm directorului menţionatului arest a o primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va

eliberă, dacă nu va fi deţinută şi pentru alte cauze.

Dat la 14 Iulie 1930.

Nr. 25.944.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 460, din 1930, prin care condamnă pe Dim. M. I. Panduru, fost cu domiciliul în Bucureşti, iar acum necunoscut, să plătească 400 lei amendă pentru faptul de delict silvic.

Amenda se încasează în folosul Ministerului de Domenii.

Având în vedere că dela data rămânerii definitive acestei cărţi de judecată şi până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, ea sa transformat în 8 zile de închisoare conform art. 4 din aceeaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a ridică pe sus numitul dela domiciliul său, sau ori de unde îl va găsi, conducându-l la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută această pedeapsă.

Ordonăm directorului menţionatului arest a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberă, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte cauze.

Dat la 15 Septemvrie 1930.

Nr. 35.837.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 827 din 1930, prin care Marin N. M. Popescu, cu domiciliul necunoscut, să plătească 60 lei amendă, pentru faptul de delict silvic.

Amenda se încasează în folosul Ministerului de Domenii.

Având în vedere că dela data rămânerii definitive acestei cărţi de judecată şi până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, ea sa transformat în 2 zile închisoare conform art. 4 din aceeaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a ridică pe sus numitul dela domiciliul său, sau ori de unde îl va găsi, conducându-l la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută această pedeapsă.

Ordonăm directorului menţionatului arest a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberă, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte cauze.

Dat la 15 Septemvrie 1930.

Nr. 36.030.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 841 din 1930, prin care condamnă pe Basarab Firu, fost cu domiciliul în comuna Obedeni, judeţul Dolj, iar acum necunoscut, la 480 lei amendă, pentru faptul de delict silvic.

Amenda se încasează în folosul Ministerului de Domenii.

Având în vedere că dela data rămânerii definitive acestei cărţi de judecată şi până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, ea s'a transformat în 10 zile închisoare conform art. 4 din aceeaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a ridică pe sus numitul dela domiciliul său, sau ori de unde îl va găsi, conducându-l la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută această pedeapsă.

Ordonăm directorului menţionatului arest a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberă, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte cauze.

Dat la 15 Septemvrie 1930.

Nr. 36.054.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului I mixt Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 842, din 1930, prin care condamnă pe Basarab Firu, fost cu domiciliul în comuna Obedeni, judeţul Dolj, iar acum necunoscut, la 100 lei amendă, pentru faptul de delict silvic.

Amenda se încasează în folosul Ministerului de Domenii;.

Având în vedere că dela data rămânerii definitive acestei cărţi de judecată şi până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, ea sa transformat în 2 zile închisoare conform art. 4 din aceeaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a ridică pe sus numitul dela domiciliul său, sau ori de unde îl va găsi, conducându-l la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută această pedeapsă.

Ordonăm directorului menţionatului arest a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va eliberă, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte cauze.

Dat la 15 Septemvrie 1930.

Nr. 36.057.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului I mixt, Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală a acestei judecătorii cu Nr. 1.348 din 1930, prin care condamnă pe Gh. Buşe, muncitor, fost cu domiciliul în Craiova, strada Faţa Luncii Nr. 27, iar acum necunoscut, la închisoare corecţională pe termen de o lună de zile, conform art. 309, alin II din codul penal, pentru furt de lemne, osândă care se va considerà din ziua încarcerării,

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice, a pune mâna pe sus numitul, să-l ridice dela domiciliul său (sau de unde îl va găsi), spre a-l conduce la arestul preventiv din judeţul Dolj, unde are a-şi face osânda sus arătată.

Ordonăm asemenea directorului menţionatului arest, a-l primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia se va liberà de îndată, dacă nu va fi deţinut şi pentru vreo altă cauză.

Dat la 22 Noemvrie 1930.

Nr. 46.144.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului I mixt, Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală a acestei judecătorii cu Nr. 1.348 din 1930, prin care condamnă pe Nicolae Radu, muncitor, minor, fost cu domiciliul în Craiova, strada Faţa Luncii Nr. 27, iar acum necunoscut, la închisoare corecţională pe termen de o lună de zile, conform art. 309, alin. II din codul penal, pentru furt de lemne, osândă care se va considerà din ziua încarcerării,

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice, a pune mâna pe sus numitul, să-l ridice dela domiciliul său (sau de unde îl va găsi), spre a-l conduce la arestul preventiv din judeţul Dolj, unde are a-şi face osânda sus arătată.

Ordonăm asemenea directorului menţionatului arest, a-l primi şi reţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia îl va eliberà de îndată, dacă nu va fi deţinut şi pentru vreo altă cauză.

Dat la 22 Noemvrie 1930.

Nr. 46.145.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului I mixt, Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 1.431 din 1930, prin care condamnă pe Maria Trică St. Micu, fostă cu domiciliul în comuna Filiaşi, iar acum necunoscut, la suma de 500

lei amendă, pentru faptul de contravenţia la legea servitorilor, art. 6—8;

Amenda se încasează în folosul comunei Craiova;

Având în vedere că această carte de judecată a rămas definitivă, la Octomvrie 1930 şi că până azi nu s'a depus recepisa de plata amenzii, cu toate că termenul prevăzut de art. 2 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti a expirat, ea s'a transformat în 10 zile închisoare, conform art. 4 din aceeaş lege.

Cerem şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice, a ridică pe sus numita dela domiciliul său sau ori de unde o va găsi, conducând-o la arestul preventiv al judeţului Dolj, unde urmează a-şi execută această pedeapsă.

Ordomăm directorului menţionatului arest, a o primi şi deţine în siguranţă, tot timpul arătat, la expirarea căruia, se va eliberà, dacă nu va fi deţinută pentru altă cauză.

Dat la 8 Noemvrie 1930.

Judecătoria I mixtă Craiova

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului I mixt, Craiova,

Având în vedere cartea de judecată penală a acestei judecătorii cu Nr. 2.249 din 1929, prin care condamnă pe Cleopatra Constantin Bărbulescu, menajeră, majoră, fostă cu domiciliul în Craiova, strada Barbu Catargiu Nr. 132, şi în comuna Jigălia, cătunul Zorcău, judeţul Făleiu, iar acum necunoscut, la închisoare corecţională pe termen de 2 luni de zile, conform art. 309, alin. III din codul penal, pentru furt, osândă care se va considerà din ziua încarcerării,

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice, a pune mâna pe sus numita, să o ridice dela domiciliul său (sau de unde o va găsi), spre a o conduce la arestul preventiv din judeţul Dolj, unde are a-şi face osânda sus arătată.

Ordonăm asemenea directorului menţionatului arest, a o primi şi deţine în siguranţă tot timpul arătat, la expirarea căruia o va liberà de îndată, dacă nu va fi deţinută şi pentru vreo altă cauză.

Dat la 25 Octomvrie 1930.

Nr. 40.202.

Judecătoria rurală Lipcani, judeţul Hotin

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul judecătoriei rurale Lipcani, judeţul Hotin,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 178, pronunţată de această judecătorie la 25 Noemvrie 1929, prin care Maria Darciuc, fostă cu domiciliul în comuna Lipcani, judeţul Hotin, iar acum necunoscut, a fost condamnată să plătească 1.000 lei amendă în folosul Ministerului Muncii, Cooperaţiei şi Asigurărilor Sociale pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 1 şi 26 din legea repausului duminical;

Având în vedere că această carte de judecată a rămas definitivă şi că în termenul de o lună de zile de când această carte de judecată a rămas definitivă condamnată nu a depus recepisa de plata amenzii;

In virtutea art. 2 şi 4 din legea privitoare la majorarea cifrei amenzilor judecătoreşti, transformăm amenda în 20 zile de închisoare, iar porto-postal se va încassà prin recepisă separată.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi ai forţei publice să prindă pe sus numita condamnată şi să o conducă la arestul preventiv din oraşul Hotin.

Ordonăm directorului arestului preventiv Hotin a primi şi reţine pe sus numita condamnată pe tot timpul arătat mai sus, care se va calculà dela încarcerare, iar la expirare o va pune în libertate dacă nu va mai-fi deţinută şi pentru alte cauze.

In cazul când condamnata achită amenda şi porto postal, executarea acestui mandat va fi suspendată, restituindu-se de îndată împreună cu recepisa de plata amenzii şi recepisa de încassarea portului postal.

Dat la 15 Ianuarie 1931.

Nr. 985.

Judecătoria rurală Ţigănaşi, judeţul Iaşi

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Iorgu C. Scobai, judecătorul ocolului rural Ţigănaşi, judeţul Iaşi,

Văzând cartea de judecată cu Nr. 530 din 1929, definitivă şi prin care Vasile Pricope, cu domiciliul necunoscut, este condamnat a plăti 150 lei amendă în folosul comunei Hermeziu, pentru faptul prevăzut de art. 393 din codul penal;

Că zisul condamnat nu a plătit amenda în termenul prevăzut de legea din 24 Martie 1923 şi că, potrivit art. 4 din aceeaş lege, această amendă urmează a fi transformată în trei zile de închisoare poliţienească şi a se execută în arestul Galata, judeţul Iaşi, calculându-se dela încarcerare.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe sus numitul condamnat la închisoare sus vorbită, iar d-lui director al arestului a primi şi deţine pe numitul pe tot timpul determinat mai sus când la expirare îl va pune în libertate, dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Invităm pe toţi depozitarii forţei publice să deà mână de ajutor, în caz de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 4 Decemvrie 1930.

Nr. 21.468.

—In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Iorgu C. Scobai, judecătorul ocolului rural Ţigănaşi,

Văzând cartea de judecată cu Nr. 831 din 1930, definitivă şi prin care Nechifor Odaviu, cu domiciliul necunoscut, este condamnat a plăti 100 lei amendă în folosul comunei Bivolari, cum şi 36 lei timbru porto-postal, ca venit la art. 105 bugetul statului, pentru faptul prevăzut de art. 385 alin. 9 din codul penal, că zisul condamnat nu a plătit amenda, în termenul prevăzut de legea din 24 Martie 1923 şi că potrivit art. 4 din aceeaş lege această amendă urmează a fi transformată în 2 zile închisoare poliţienească şi a se execută în arestul Galata, judeţul Iaşi, calculându-se dela încarcerare.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe sus numitul condamnat la închisoarea sus vorbită, iar d-lui director al arestului a primi şi deţine pe numitul pe tot timpul determinat mai sus, când la expirare îl va pune în libertate dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Invităm pe toţi depozitarii forţei publice să deà mâna de ajutor în caz de necesitate pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 18 Fevruarie 1931.

Nr. 4.673.

Judecătoria rurală Viziru, judeţul Brăila

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judecătorul ocolului rural Viziru, judeţul Brăila,

Văzând cartea de judecată cu Nr. 570 din 1930, definitivă şi prin care Voicu R. Adamache, fost cu domiciliul în comuna Golasci, iar acum necunoscut, este condamnat a plăti 2.000 lei amendă în folosul statului pentru faptul prevăzut de art. 309 din codul penal;

Văzând că zisul condamnat nu a plătit amenda;

In virtutea art. 4 din legea majorării amenzilor, înlocuim amenda de 2.000 lei în 40 zile de închisoare poliţienească.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe numitul la arestul preventiv Brăila.

D. director al zisului arest este dator a primi şi deţine pe numitul pe tot timpul determinat mai sus, iar la expirare îl va pune în libertate dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 16 Iulie 1930.

Nr. 12.946.

SUMARUL PARŢII A II-A

A N-RULUI 49 DIN 28 FEVRUARIE 1931

IV. Anunţuri ministeriale

Ministerul Instrucţiunii Publice şi al Cultelor: Concurs pentru ocuparea Catedrei de Drept Civil din Oradea. Înfiinţare de şcoală. Comuna Câmpeniţa: Şcoala primară reformată mixtă.

Ministerul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale. Liberă practică a dentisticei: Puzant Guédikian.

VI. Anunţuri judiciare de interes limitat

Citaţiuni. Inalta Curte de Conturi: Adm. Căp. Gârlea Eugen. Tribunalul Ilfov: M. Arditti. Tribunalul Tighina: Marian Lozinschi.

Vânzări imobiliare. Bucureşti: Gh. Cataramă, calea Griviţei Nr. 422; I. Teodorescu, strada Eliade Nr. 26; Gh. Ercule, strada G-ral Praporgescu Nr. 12; D. Mocana, strada Foişor Nr. 32, strada Compoduci Nr. 65 şi 78, strada Siminoc Nr. 1; Şt. Dumitrescu, strada Ferentarilor Nr. 157; M. Pitiş, strada Pătraşcu-Vodă Nr. 27; I. Chertoian, strada Enei Nr. 3; Elise Litman; strada Batiste Nr. 12; Ioniţă Pandele, strada Theodor Speranţa Nr. 32; Sabetay Hodora, strada Trinităţei Nr. 34; Fraţii Bochory, calea Şerban-Vodă Nr. 1—2 şi 4; Max Marcus, strada Col. Orero Nr. 17. Comuna Băneasa: C-tin Cornătescu, bulevardul Robert Nr. 30. Comuna Braniştea: Virgil Soare. Călăraşi: Ioan R. Constantinescu. Comuna Coteşti: Ivanciu Chiru. Galaţi: Filip Komorovschi, strada Victor Macri Nr. 9. Giurgiu: V. Cristescu, strada Ion T. Ghica Nr. 62. Iaşi: »Banca Populară« »Unirea Tuturor Românilor«, strada Nicolina Nr. 107. Comuna Mărculeşti: D-tru Seceleanu. Comuna Mircea Vodă: Năstase Neagu. Comuna Necşeşti: Niculae Miu. Odobeşti: Costică Tudose. Ploeşti: Moşt, Mihalache Ionescu, strada C. Rosetti Nr. 12. Comuna Poşta-Veche: Toma Zaneli. Com. Predeal: Ioan Botez. Roman: I. Tomescu, strada Petru Rareş Nr. 6; Chirilă Procopovici, strada Petru Rareş Nr. 47. Comuna Sarichioi: Peni Calapsoz. Silistra: N. Zaharidof, strada Regele Carol Nr. 41. Sinaia: Nicolae Miclăuş, bulevardul Ghica Nr. 45. Comuna Urziceni: Paul Teodoru.

Vânzări mobiliare. Bucureşti: Margareta Schimsy, bulevardul Lascăr Catargi 9 bis; Maria Riegler, calea Victoriei Nr. 54.

Deciziuni şi recunoaşterea societăţilor ca persoane juridice. Curtea cu Juraţi jud. Iaşi: Pahome Răileanu. Curtea cu Juraţi jud. Tecuci: Voiculescu Gh., Mazilu Ioan, Zotinca Alexandru, Bratu Nic. şi alţii, Angheluţă Teodor, Iliescu D-tru, Rău Ştefan, Antonescu Gh. şi alţii, Alexiu Ioan, Tenie Vasile, Busilă Pavel. Tribunalul Arad: Corul bărbătesc din Şagul German. Tribunalul Tighina: Ioan Dering, Burah Faerman.

Extracte de hotărîri judecătoreşti. Tribunalul Ilfov: Meimosovici Lazăr, Micloş Ştefan. Tribunalul Caliacra: Niculae Petrache, Tudor Stoian Vasile. Tribunalul Cetatea-Albă: Ion Burlacu, Izrail Bonocei, Claudia Chisili. Tribunalul Constanţa: Cristea D-tru, Aspasia Zaniadi, Tache Peahă, Grigore Biuclu. Judecătoria II urbană Bucureşti: Tacoi C-tin, Judecătoria VIII urbană Bucureşti: Elena Iacob, Ion Ursea. Judecătoria urbană Focşani: Anica Ionescu. Judecătoria mixtă Balş: D-tru Idita, C-tin Marin, Maria I. Gheorghe, Ion C. Marinescu. Judecătoria mixtă Băileşti: Frusina Tudor. Judecătoria mixtă Călăraşi: Nicolae Stancu, Zinca Gheorghe, Ion Raiu şi Gheorghe Bratu. Judecătoria mixtă Constanţa: Alexandru Rott. Judecătoria mixtă Iaşi: Ion Grosu. Judecătoria mixtă Medgidia: Leonte Gavrilescu. Judecătoria mixtă Piatra-N.: Sfetcu Ioan, Elena Chipanco. Judecătoria mixtă Plenita: Barbu Ioana D. Avram. Judecătoria rurală Budeşti: Staneu Badea Gheorghe, C-tin Mihai Lixandru. Judecătoria rurală Cotiugenii-Mari: Sloma Ghelman, Iacob Donţov. Judecătoria I rurală Craiova: Marin I. Suizescu. Judecătoria rurală Fierbinţi: Rita Dumitrache Dinu. Judecătoria rurală Negreşti: Alexa D-tru. Judecătoria rurală Perescina: Ana Curcubet. Judecătoria rurală Plenoiu: C-tin Jugănoiu. Judecătoria rurală Ploeşti: P. Verdovaine, E. Segand.

Jurnalele tribunalelor în materie de falimente şi alte jurnale diverse. Tribunalul Cernăuţi: Firma S. Sass şi Fiu. Tribunalul Covurlui: Fabrica Română de Tricotaje şi Ţesături Mecanice; Aron Leibovici. Tribunalul Prahova: Savu Oprescu.

Deciziunile comisiunilor de expropriere. Jud. Muscel: Gh. Suţa şi Luca Paul.

Validări petrolifere şi miniere. Jud. Prahova: Soc. »Concordia«.

Extracte depe acţiunile de divorţ. Tribunalul Ilfov: Trâmbiţaş Ion. Tribunalul Iaşi: Ştefan Gramatic. Tribunalul Vlaşca: Maria I. Târnăcop.

VIII. Licitaţiuni publice

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor: Direcţiunea aplicării reformei agrare, Serviciul bunurilor.

Ministerul Armatei: Oficiul naţional de educaţie fizică.

Ministerul Instrucţiunii Publice şi al Cultelor: Căminul studentelor universitare din Cluj; Casa şcoalelor şi a culturii poporului.

Monitorul Oficial şi Imprimeriile Statului (Regia M. O.), Regie publică comercială. Serviciul aprovizionării.

Regia Autonomă a Porturilor şi Căilor de Comunicaţie pe Apă: Direcţiunea docurilor Galaţi.

Primării: Braşov.

Notariate: Circumscripţia notarială Pariade.

IX. Anunţuri comerciale

Contracte de asociaţie. Bucureşti: Fr. Guttman şi Moscovici.

Convocări, procese-verbale şi bilanţuri. Bucureşti: »Reconstrucţia«; Soc. Comunală pentru construirea de locuinţe ieftine; Banca Viticolă a României; »Ferroemail«; »Philips«; »Elysee«; Banca Ipotecară Rurală; Banca de Control a Industriei şi Comerţului; Oficiul Economic al României; Creditul General de Comerţ şi Industrie; Noua Fabrică de Postav Azuga, S. A. Alba-Iulia: Banca Comercială. Botoşani: Banca »Unirea«. Braşov: Cetatea de Granit«. Buzău: Banca »Creditul Buzoian«. Cluj: Banca Voluntarilor. Caransebeş: Banca Graniţei. Constanţa: Societatea Comunală de Întreprinderi Electrice. Curtea-de-Argeş: »Înfrăţirea«, S. A. R. şi creştină din Eparhia Argeşului. Dej: Banca de Credit. Focşani: Banca Putnei Galaţi: O. Ausschnitt şi Co.; Banca Negustorilor. Gătaia: Banca Comercială Română. Gherla: Casa de Păstrare. Iaşi: Banca Iaşilor. Pucioasa-Brăneşti: Ţesătoria Mecanică »Stan Rizescu«. Răşinari: »Andreana«, Institut de credit şi economii. Sibiu: Fraţii Fabritius; »Albina«. Silistra: Casa de Credit a Agricultorilor din jud. Durostor; »Niva«, Soc. rom. de credit p. a. Târgovişte: Soc. Coop. »Stelea«. Tg.-Mureş: Banca Generală de Comerţ.

X. Anunţuri particulare

Notificări. Bucureşti: Conrad Blattner, L. Landau, D. Mitrani, Dr. Mihai Iarca.

Somaţiune. Tribunalul Prahova: Mineraloelwerche Griffel şi Co.

Publicaţiune. Banca Mureşană, institut de credit şi economie.

XI. Pierderi de acte

Ministeriale

Ministerul de Finanţe. Percepţia circ. I Suceava: Leonhard Mociulschi.

Ministerul de Interne. Postul de jand. Iacobeşti: Gheorghe Gheorghe. Secţia jand. Beclean: Drugă Gheorghe.

Ministerul Agriculturii şi Domeniilor. Şcoala inferioară de agricultură »Sublocotenent Ecaterina Teodoroiu« din Ungheni-Iaşi: Ioan Gh. Carp.

Ministerul Instrucţiunii Publice şi al Cultelor: Alecu G. Ion, D. Filoteanu, Horvath Rocus, Maximilian Krauss, N. Ştefănescu, Petrescu Constantin, Petrică Tudor, Rădulescu St. Ioan, Samilică Herşcovici, Zoe Cuchin.

Ministerul Armatei. Şcoala de subofiţeri de infanterie Braşov: Leonte Constantin, T. R. Malschi Eugen. Cercul de recrutare Putna: Maria S. Voinea.

Ministerul Muncii, Sănătăţii şi Ocrotirilor Sociale. Oficiul Naţional I. O. V.: Gherghina Gh. Andrei.

Administrative

Notariatul com. Hăşdat: Manciu Raveca.

Particulare

Bucureşti: Cohen Alexandru, Ehrenstein Artur, Eugenia G. Albeanu, Farcaş Iosef, Gherman Mihai, H. Hoffman, H. Toffler, Mareş Marin Ion, Serea Sava, Vasile Eftimiu. Com. Băileşti: Maria Marcu Petre. Com. Budeşti: Lăbău Ioan. Câmpulung: Moise Ovejanu. Com. Corbii-Mari: Vasilica Gh. Marin. Com. Curtbunar: Ilie Ionescu. Com. Dalboşeţ: Dudescu Nistor. Drăgăşani: Coman Vidrighin. Com. Furnica: Călina Marin. Galaţi: Grunberg Samoil, M. A. Zaharia. Com. Găeşti: Iordănescu Ştefan. Com. Găleteni: Dumitru Bodan, Iaşi: Robert Ekstein. Mediaş: Seiler Ioan. Parohia Baloeşti-Pipirig: Pr. Gh. Maxim. Com. Prevorochi: Custureac Toader. Sibiu: Biro Ioan, Schultz Moess. Tg.-Jiu: Moceda Alexandru. Tg.-Neamţ: Gheorghe Hreciniuc, Locot.-col. N. Ghineraru, Uniunea Obştiilor şi Cooperativelor Agricole din jud. Prahova.

XIII. Cota oficială a Bursei din Bucureşti

LEGI ŞI REGULAMENTE CE SE GĂSESC DE VÂNZARE LA »MONITORUL OFICIAL«

	Lei
Ministerul Industriei şi Comerţului	
70. Legea comercializării	15
23. Legea minelor	40
73. Legea pentru modificarea legii minelor	30
22. Legea regimului apelor	20
56. Regulamentul regimului apelor	25
86. Lege pentru regia publică a conductelor de petrol	15
125. Legea pentru constituirea şi funcţionarea întreprinderilor private de asigurare şi reglementarea contractului de asigurare	30
128. Legea asupra energiei	25

»Monitorul Oficial şi Imprimeriile Statului«
Regie publică comercială
IMPRIMERIA CENTRALĂ

DIRECTOR GENERAL,
A. D. BUNESCU.

Central File: Decimal File 770.001, Political Relations Of States, Relations; Bi-Lateral Treaties., Balkan States And The World, Political., October 11, 1929 - 28 Fevruarie 1931. October 11, 1929 - February 28, 1931. MS Turkey, Greece, and the Balkan States: Records of the U.S. Department of State, 1930-1944: Records of the Department of State Relating to Political Relations of Turkey, Greece, and the Balkan States, 1930-1939. National Archives (United States). Archives Unbound, link.gale.com%2Fapps%2Fdoc%2FSC5111393251%2FGDSC%3Fu%3Domni%26sid%3Dbookmark-GDSC. Accessed 20 June 2025.